

Giới thiệu Ngốc Tử Vương Gia, Tiểu Bạch Vương Phi

Nếu tìm một truyện để đem lại cho bạn tiếng cười giải trí thoải mái hay là những tình tiết không quá nặng nề thì có lẽ lời đáp chính là truyện Ngốc Tử Vương Gia, Tiểu Bạch Vương Phi. Truyện được tác giả Hân Hải Sơ Noãn xây dựng hết sức nhẹ nhàng, vui vẻ có thêm chút hóm hỉnh đáng yêu, đọc truyện và hòa nhập vào chuyện tình của nhân vật trong truyện, bạn mới thực sự thấu hiểu và thấy được hết nét lôi cuốn trong cốt truyện và hình tượng nhân vật.

“Lão bà nương tử, cho nguoi!” Một ngốc tử ngồi xôm ồm ỏ gà, đem quả trứng gà vừa cướp được đưa cho Tiểu Đa Đa.

“Làm gì?”

“Mẫu hậu nói nguoi không phải là gà mái đẻ trứng, ta phải trộm một cái trứng gà. Nguoi nhanh đưa cho mẫu hậu xem, nói là nguoi vừa đẻ”

“Nguoi ngồi xôm giữ ỏ gà một ngày liền vì cái này a?”

“Đúng vậy”

Tiểu Đa Đa không chịu nổi sấm sét đánh đến hôn mê bất tỉnh.

“Oa, Dục nhi thật ngoan! Đến đây, nương tử hôn một cái!”

“Ha ha, Dục nhi làm được giỏi quá! Đến đây, nương tử hôn một cái!”

“Ha ha, Dục nhi thật lợi hại! Đến đây, nương tử cho nguoi hôn một cái!”

Cả hai đều là kẻ ngốc, nhưng chuyện tình trong này không hề ngốc chút nào mà lại rất đặc biệt muốn biết ra sao mời bạn đón đọc truyện xuyên không này.

Bạn đang đọc truyện *Ngốc Tử Vương Gia, Tiểu Bạch Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Kiếp Này Chỉ Gả Ngốc Tử

“Không có thiên lý a! Tại sao mỗi lần đều là Tiểu Đa Đa cao nhất a?” Một nam sinh có kính mắt thật dày nhìn bảng thành tích mà hét đến kinh thiên động địa...

“Aiz, bạn thân, nhận mệnh đi! Cậu so với người ta là bất tài a” Một nam sinh xem cảnh tượng thê thảm, vỗ vai nam sinh đeo mắt kính an ủi.

“Làm sao có thể? Nàng ta ngu ngốc như vậy, cái gì cũng không biết, làm sao có thể a? Đúng là không có thiên lý a!” Nam sinh đeo kính thủy chung thì thảo, xem ra chỉ còn một khoảng cách rất ngắn nữa thôi là bệnh tâm thần a.

“Ha ha, nàng ta không phải ngu ngốc, nguoi xem Tiểu Đa Đa đi, chính là phương diện tình cảm cái gì cũng không hiểu, điểm Tiểu Bạch (Ngây thơ ý ^^). Nhưng ở phương diện khác thì nàng ta rất lợi hại, bằng không thì làm sao thành công trong việc ở hội chủ tịch a! Nhìn xem, nàng ta phụ trách công tác gì đều có thành tích rất tốt sao?” Nam sinh ánh mắt nhìn xa xăm.

“Haiz, là có điểm đạo lý, nhưng mà vì sao lại không có thiên lý a? Ông trời ơi!” Nam sinh đeo kính ngửa mặt lên trời thét dài.

“Cậu sao không hiểu a? Tiểu Đa Đa tuy rằng bình thường hoạt bát hiếu động, có điểm đơn thuần. Nhưng thời điểm xử lý các tình huống ở trường thì luôn luôn có biện pháp, giống như một nữ vương vậy. Nàng ta tuy không hiểu trong phương diện tình cảm nhưng cũng không phải là Tiểu Bạch, đó là đơn thuần, đơn thuần a!” Nam sinh kia trong chốc lát khất khao nhìn phương xa giờ lại trừng mắt lớn giọng nhìn nam sinh đeo kính.

“Đừng nha! Không đúng, nè bạn thân, cậu không phải thích nàng ta đấy chứ?” Nam sinh đeo kính ái muội nhìn chằm chằm nam sinh kia hỏi.

“Aiz, ta thông minh cơ trí như vậy nhưng không có cơ hội! Trời ơi, ông vì sao làm cho ta thông minh như vậy a? Trời ạ!” Lần này đến lượt nam sinh kia ngửa mặt lên trời hét lớn.

“Này! Cái đó thì thông minh hay không thông minh thì liên quan gì đến nhau?” Nam sinh đeo kính khinh thường hỏi, nói giỡn hả, người ta ngu ngốc thì oán còn giờ chính mình thông minh lại kêu trời.

“Aiz, cậu lại không hiểu a! Căn cứ vào tin tức tin cậy, gần đây nhất ở trong hội chủ tịch tuyên bố hào hùng, kiếp này nếu không phải ngốc tử thì không lấy chồng.”

“...” Nam sinh đeo kính kịp thời trấn tĩnh đầu óc “Haiz, xem ra tôi vĩnh viễn không thể lý giải được suy nghĩ của người có trí tuệ cao siêu, suy nghĩ của chúng ta đúng là không bao giờ có thể hiểu được suy nghĩ của Tiểu Đa Đa a! Trời ạ” Một góc trong phòng học không ngừng phát ra tiếng kêu thảm thiết làm người ta giận sôi gan.

...

“Nói nhiều lại nói nhiều, nói nhiều lại nói nhiều...” Tiểu Đa Đa nhảy một bước lại một bước về đến nhà.

“Đa Đa, mẹ đã nói với con bao nhiêu lần rồi, con đã 18 tuổi, ra đường không thể giống con nít như vậy được. Không thể cả ngày chạy nhảy như vậy, cẩn thận tương lai không ai cưới a!” Mẹ nhỏ một trăm một vạn lần khuyên bảo đứa con bảo bối của mình.

“Mẹ ơi, làm ơn đi, loại tình huống này vĩnh viễn không thể có khả năng tồn tại một chút! Con đáng yêu, thông minh, hoạt bát, sáng sủa như vậy, về sau nhất định sẽ có một đồng người muốn cưới con làm vợ, mẹ yên tâm!” Tiểu Đa Đa bắt đầu đi một trăm một vạn lần biện bạch.

“Con cả ngày phải trang điểm đi! Cả ngày điên điên khùng khùng, một chút hình tượng thực nữ cũng không có, gốc tử mới muốn cưới con!” Mẹ nhỏ không nhịn nổi đã kích nói.

“Oa! Con yêu mẹ nhất! Lão thiên gia nhất định nghe được lời chúc phúc của mẹ, làm cho con lấy được gốc tử!” Tiểu Đa Đa hưng phấn nói.

Mẹ nhỏ hắc tuyến đầy mặt, nhìn con gái hưng phấn mà hoàn toàn hết chỗ nói. Bà không hiểu sao con gái mình lại suy nghĩ như vậy, nếu không tận mắt thấy là con do mình sinh ra, thì bà sẽ không chút do dự mà nói rằng đó không phải là con gái mình: “Đa Đa, con đừng có hù dọa mẹ, mẹ thừa nhận trái tim mẹ rất bị đá kích! Có hay không ai xem thường con? Trên thế giới này trai đẹp còn nhiều mà, nam sinh tốt cũng có rất nhiều, thế nhưng tại sao con lại muốn cưới gốc tử a?”

“Mẹ, mẹ đang nói cái gì a? Con chính là muốn được gả cho gốc tử a! Mẹ nghĩ lại đi, gốc tử thật tốt a, hẳn sẽ không xem thường con, con nói hẳn đi hướng đông hẳn liền đi đông, hẳn sẽ không lừa gạt con, sẽ không chán chừ mà một lòng đơn thuần như vậy... Dù sao thật nhiều thật nhiều, muốn thật tốt thì có bao nhiêu tốt, muốn hạnh phúc có bao nhiêu hạnh phúc” Tiểu Đa Đa khát khao tưởng tượng chính mình trở thành nữ vương tương lai ở trong nhà. Hoàn toàn không thấy được mẹ nàng đang muốn chết lên chết xuống bên cạnh. Đáng thương mẹ nhỏ, hoàn cảnh không bình thường này lại bị con gái luyện thuyết diễn thuyết, đến cả dũng khí tự sát cũng không có! (bì ai a~...)

Vì thế, đứng trước một thiếu gia, hai học sinh nổi trội, ba trai đẹp, hay nhiều nam sinh trung học H vĩ đại, tất cả đều xuất hiện liên mắt hình tượng. Bởi vì người kia người gặp liền yêu, hoa gặp hoa nở, xe gặp xe dừng- Tiểu Đa Đa, nhưng lại nói kiếp này chỉ muốn cưới gốc tử! Đương nhiên giới thời thượng hay người khác đều oán mình không đủ thông minh, nam sinh trung học H đều ngẩng lên trời chỉ trích, tại sao làm cho họ thông minh như vậy? Vì sao không phải là gốc tử? Quái a, quái a! Mà cái người đầu số là Tiểu Đa Đa lại đang yên tâm thoải mái hưởng thụ cuộc sống, hoàn toàn không biết chính mình làm thay đổi chí hướng bao người, đánh nát vô số giấc mộng của người khác.

Tiểu Đa Đa còn có một cái ham, đó chính là cầm camera đi tất cả mọi nơi quay chụp cảnh đẹp, bởi vì nàng nói trên thế giới người tốt chuyện tốt so với người xấu chuyện xấu ít hơn, khiến cho người ta cảm thấy thế giới không hề tốt đẹp, cho nên nàng dùng học bổng kì này mua một chiếc camera năng lượng mặt trời, đi quay lại quang cảnh thế gian, để lại thế giới chân thực. Như vậy sẽ không nhìn đến một người nào đó tham ô, người nào đó thấy chết mà không cứu, một người nào đó...

Hôm nay là ngày nghỉ hè đầu tiên, Tiểu Đa Đa vác ba lô, cầm camera đi quay xung quanh, nhìn chằm chằm vào camera nàng bỗng nhiên phát hiện rừng hôm nay phá lệ rất tươi tốt, như vậy cũng rất tươi mát, hiện tại cảm giác ô nhiễm lúc trước có điểm bất đồng, giống như lúc nàng đi qua thiên không Tây Tạng xanh thẳm, cao rộng vậy. Tiểu Đa Đa càng xem càng hứng thú, hưng phấn bước về phía trước, dang rộng hai tay cảm nhận ánh mặt trời ấm áp bao quanh, vui sướng như được ôm cả thiên nhiên. Lúc này nàng mới cảm nhận đây mới chân chính là thiên không, đây mới chân chính là màu xanh thiên không.

Vì vậy, nàng bỗng nhiên có cảm giác muốn hát, muốn hát liền hát! Tiểu Đa Đa giống như một thực nữ, làm cho người ta cảm thấy nàng hát như giọng của tiên tử, giống như thiên nữ hạ phàm chỉ vì một bài hát, sẽ làm cho người khác cảm thấy có một không hai trên đời! Rốt cuộc, tiểu thư Vĩ đại Tiểu Đa Đa của chúng ta cũng mở miệng—“Mặt trời chiếu lên cao, nhìn tôi cười! Chim nhỏ nói sớm nhưng tôi vì sao trên lưng có túi nhỏ? Tôi đến trường học, mỗi ngày đều không đến muộn, yêu học tập, yêu lao động, lớn lên vì nhân dân lập công lao!” Tiểu Đa Đa thân ái của chúng ta giống như một học sinh tiểu học, một bên hát, một bên múa, giống như...haiz...giống như một tên ngốc!

Thời điểm Tiểu Đa Đa đang say mê hát, một thanh âm hưng phấn vang lên “Tiểu thư, ô ô, người ở trong này! Em rốt cuộc tìm thấy người, ô ô, người đi đâu a? Người như thế nào lại ăn mặc như vậy a? Ô ô, tiểu thư đáng thương, người chịu khổ, ở bên ngoài ăn không đủ no, mặc không đủ ấm, người bị bao nhiêu khổ a? Nhưng người yên tâm, em sẽ mang người về nhà, người về sau sẽ không bao giờ bị chịu khổ! Ô ô, các người còn không mau lại đây, tiểu thư, chúng ta về nhà!” Tiểu Đa Đa say mê trực tiếp khiến đại não mất hết trạng thái, thời điểm chờ nàng khôi phục, nàng đã ngồi trong kiệu từ khi nào: “Uy! Người là ai a?” Tiểu Đa Đa ghen nửa ngày mới hỏi được cái người đang nói không ngừng ấy, một bên nước mắt nước mũi tèm lem, hoàn toàn không biết thời gian gì.

“Ô ô! Ô ô, tiểu thư đáng thương a, người rốt cuộc gặp bao nhiêu khổ? Như thế nào cũng không biết em? Em là Uyển Nhi a, là người hầu hầu hạ người từ nhỏ a! Ô ô ô...” Nói xong, cái tiểu nha hoàn gọi là Uyển Nhi tiếp tục lau nước mắt, nước mũi.

“Ta thật sự là không biết người! Ta không phải là tiểu thư của người, ta gọi là Tiểu Đa Đa, thật sự! Người nói họ dừng kiệu lại, không ta sẽ ói ra mất!” Tiểu Đa Đa khinh thường, hôm nay thật sự ra cửa không có xem lịch a, lại gặp người như vậy! Haiz, sẽ không phải là nơi quay phim chứ? Nếu không tại sao bọn họ đều mặc cổ trang, còn dùng kiệu. Tuy rằng cái kiệu này nhìn cũng không tệ lắm, nhưng mà có xe sao lại dùng kiệu? Ân, khẳng định là người của tổ kịch a? Trời ạ. Không lẽ tổ kịch này không có tiền, mời không được diễn viên quần chúng nên thấy người là kéo vào sắm vai nhân vật sao? Không được, ta trước mặt cũng không thể bán rẻ sức lao động, không đúng, là sức lao động miễn phí! Tiền công tốt liền nói chuyện, quyết định không để cho

bọn họ sắp đặt mình! Hắc hắc, Tiểu Đa Đa ta thực sự là tham tiền một chút, không nhiều lắm, không nhiều lắm!

“Tiểu thư, đến! Mời xuống kiệu!” Thanh âm Uyển Nhi bên ngoài vang lên. Haiz, đến?! Thì là kết thúc công việc? Phát tiền công? “Tốt a! Xuống liền xuống, ông chủ đâu? Chúng ta mau đi đi!” Tiểu Đa Đa lập tức bước ra khỏi kiệu, kéo cánh tay Uyển Nhi.

“Tiểu thư, người... người?” “Người người cái gì? Chạy nhanh, đi tìm ông chủ, ta muốn về nhà!” Ha ha, money, ta đến đây! “Ông chủ?” Uyển Nhi mê man nhìn Tiểu Đa Đa “Haiz, ông chủ không ở đây vậy mau đưa ta tìm người có quyền lớn nhất ở đây!” Hắc hắc, xem ta không hung hăng với người một chút, oa, thật nhiều tiền nha!

“Ừ, chúng ta về nhà! Người đâu, tiểu thư đã về a!” Uyển Nhi giúp đỡ Tiểu Đa Đa đi về phía trước. Tiểu Đa Đa giờ mới thấy một tòa nhà lớn trước mặt! Oa! Lớn như vậy... PHỦ THỪA TUỐNG...! Trời ạ, không phải diễn phim truyền hình sao? Sao có phủ Thừa tướng xa hoa như vậy? Aiz, không lo sử dụng tài chính a! Tiền nhiều như vậy chắc cũng không cắt xén phần tiền công của quần chúng nhân dân đâu?!

Bạn đang đọc truyện *Ngốc Tử Vương Gia, Tiểu Bạch Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Xuyên Qua? Tứ Hôn? Tình Huống Gì Đây?

“Tiểu thư đã trở về! Phu nhân, tiểu thư đã trở về!” Chỉ thấy một nam tử trung niên diện mạo đôn hậu ở bên trong phủ Thừa tướng kích động chạy ra, một bên quay đầu lớn tiếng kêu.

“Đa Đa, con đã về! Ô ô, nữ nhi đáng thương của ta, con gặp bao nhiêu khổ cực a? Ngay cả quần áo cũng không mặc đủ, ai oán a! Ô ô” Một mỹ phụ trung niên khí chất cao nhã được nha hoàn dìu ra trước mặt Tiểu Đa Đa, một phen nước mắt nước mũi nói.

“Haiz, vị phu nhân này, người là ai? Ta bị làm sao? Ta rất tốt a!” Tiểu Đa Đa không hiểu, đưa mắt xuống nhìn quần áo trên người, không phải là một cái váy màu trắng ngà liền thân sao? Tại sao vị phu nhân với Uyển Nhi lại khóc thành như vậy? Chắc chắn, khóc diễn thế này so với thật thì quá đạt, đúng là diễn viên chuyên nghiệp a!

“Cái gì?! Phu... phu nhân? Đa Đa, con không biết nương sao? Ta là nương a!” Mỹ phụ trung niên giương mắt mông lung đắm lệ, kinh ngạc nhìn Tiểu Đa Đa.

Tình huống gì vậy? “Nương” Tiểu Đa Đa không thể tin, lấy tay chỉ chỉ mỹ phụ trung niên, lại chỉ chính mình. Nương? Sao lại dùng ngôn ngữ quốc tế thế này!

“Ừ, Đa Đa, người nhớ tới nương?” Mỹ phụ trung niên bắt lấy tay Tiểu Đa Đa, hưng phấn mà nói.

“Ha ha, các người đùa giỡn ta, vẫn là quay phim a? Không có khả năng!” Tiểu Đa Đa vẫn như cũ, không tin.

“Quay phim? Đa Đa, người như thế nào lại có thể đem nương trở thành con hát a?” Mỹ phụ trung niên làm bộ oán trách nói.

“Kia, kia hiện tại là niên đại nào?” Tiểu Đa Đa có chút khẩn trương hỏi. Trời! Sẽ không là...? Không có khả năng!! Không có khả năng! Không có khả năng a!!

“Hiện tại là Đức Tông năm 28 a! Đa Đa, con thật sự không nhớ rõ?” Mỹ phụ trung niên cẩn thận hỏi, xem ra nữ nhi thật sự cái gì cũng không nhớ rõ.

Đức Tông? Có triều đại này sao? Đáp án khẳng định là: Không có! Kia, chẳng lẽ mất quyền lực?? A a a, thương thiên a, người sẽ không làm cho ta đi trên một triều đại không có trong lịch sử chứ, nói không chừng sẽ trở thành một nữ Gia Cát, không đúng, là tái Gia Cát.

“Ha ha, kia... cái kia... nương, ta thật sự là nữ nhi người sao? Nhưng vì sao ta lại quên mất?” Trời ạ, thật sự điên mất! Quả nhiên, vẫn là dùng câu nói kia—tin tưởng lý ninh, tất cả đều có khả năng! Quên đi, đây là phủ Thừa tướng a, chắc nhiều tiền lắm. Dù sao hiện tại không có người quen, tìm cái núi mà dựa vào cũng không sai, tối thiểu sẽ không bị chết đói, xem bộ dáng nương này rất sùng nữ nhi, hẳn là không có người khi dễ chính mình a~.

“Ô ô, đều vì nương! Là nương mang con đi dâng hương, kết quả là con nói trong núi có cảnh đẹp, muốn đi xem, sau đó bước đi mất. Đa Đa, con yên tâm, bây giờ đã không có việc gì, người trở về bình an là tốt rồi! Mau! Giúp tiểu thư trở về phòng!” Mỹ phụ trung niên, haizz, cũng chính là nương hiện tại của Đa Đa quay đầu phân phó nói.

.....

Trong phủ Thừa tướng

Thừa tướng phụ thân vào triều giờ đã trở lại, đồng thời cũng mang đến một cái tin tức oanh tạc, nghe nói Hoàng thượng tứ hôn cho Tiểu Đa Đa, về phần

ban cho ai cũng không rõ lắm, dù sao là Hoàng tộc cũng được rồi.

“Uyển Nhi, ta cái gì cũng không nhớ rõ, em nói cho ta một chút đi, hiện tại đây là triều đại nào, nghe nói Hoàng thượng muốn tứ hôn, ta trước tiên phải nhìn xem có tâm đầu ý hợp, ta thật sự không thể ngồi chờ chết!” Tiểu Đa Đa là ai chứ? Tuy rằng không phải đồ phản nghịch, nhưng tốt xấu cũng là con gái thế kỉ 21.

“Tiểu thư, em cũng biết không nhiều lắm, em chỉ biết Nam cung là quốc họ của quốc gia chúng ta. Hiện tại Hoàng thượng ước chừng 40 tuổi, có tám hoàng tử, trong đó 4 người đã phong vương, còn lại đều vẫn là hoàng tử. Thái tử là con trưởng, mẹ đẻ là Hoàng hậu nương nương. Nói đến Hoàng hậu nương nương, nàng còn có một người con, chính là Dục Vương Gia. Dục Vương Gia là con của Hoàng hậu cũ, Hoàng hậu cũ đi về cõi tiên là lúc Dục Vương Gia mới 7 tuổi, cho nên Hoàng thượng đem cho Hoàng hậu nương nương hiện tại nuôi nấng Dục Vương Gia. Dục Vương Gia vốn được kính yêu, nhưng mà không biết sau này vì sao bị choáng váng, nghe nói...”

“Choáng váng? Hẳn hiện tại không tốt lắm? Mau, đem chuyện của hắn kể lại cho ta, nói nói.” Tiểu Đa Đa vừa nghe đến ngọc tử xuất hiện, vội vàng đánh gãy lời nói Uyển Nhi hỏi. Nói giỡn sao! Kiếp trước kiếp này liền gặp một ngọc tử như vậy, lại là Vương Gia, là đối tượng không sai. Uyển Nhi lắc đầu “Không có, Vương Gia rất thông minh, nghe nói vốn Hoàng thượng muốn lập hắn làm thái tử nhưng không biết vì sao lại lập con trưởng. Sau khi Vương Gia trưởng thành, hắn 16 tuổi đi vào quân doanh, hơn nữa còn dấu điểm thân phận, bắt đầu điều binh từ nhỏ. Hai năm sau, Hoàng thượng nghe nói có một tướng quân trẻ tuổi rất dũng mãnh, lấy ngàn kỵ đánh lui hai vạn đại quân nước láng giềng, cho nên liền tự mình tiếp kiến. Thời điểm gặp mới biết được, cái tướng quân kia chính là con của mình! Nghe nói lúc ấy Hoàng thượng nhìn Dục Vương Gia khóc. Sau đó Dục Vương Gia lại xuống phía nam, được dân chúng kính yêu” Uyển Nhi nói xong, nước mắt rớt xuống dưới.

Oa! Thật lợi hại nha! Dựa vào thực lực của mình để một bước đứng ở trên cao, tin tưởng Hoàng đế kia biết đó là con mình nhất định là vui mừng vạn phần đi! “Hắn làm sao bị choáng váng?”

“Dục Vương Gia võ công rất lợi hại, nhưng là nghe nói bị quái bệnh, liền choáng váng. Cũng có người nói lúc Dục Vương Gia luyện công bị tẩu hỏa nhập ma, tâm trí mê muội, mới có thể giống một đứa nhỏ bảy tám tuổi”

“Như vậy a, không sai!” Nếu là tứ hôn cho Dục Vương Gia cũng không sai, hoàng tộc khó tránh khỏi lục đục với nhau. Nếu gả cho Vương Gia ngọc tử có thể không đếm xỉa đến, thật tốt.

“Tiểu thư, cái gì không sai a?” Uyển Nhi nghe lời nói của Tiểu Đa Đa, khó hiểu hỏi.

“Không có gì!” Tiểu Đa Đa đang muốn chạy trốn khỏi cuộc ban hôn này, may mắn là hỏi rõ ràng. Hiện tại bây giờ đối với Dục Vương Gia kia cũng có một chút cảm tình, nếu chạy trốn thì không những bỏ qua ngọc tử duy nhất mà còn liên lụy đến Thừa tướng cha và mẫu thân a! Bọn họ đối với mình tốt như vậy, khiến nàng cũng đem bọn họ trở thành người thân như cha mẹ vậy. Nếu ông trời làm cho nàng xuất hiện ở cái thời không này nguyên nhân là hắn thì nàng nên biết quý trọng đoạn duyên này.

“Tiểu thư, Thánh chỉ đến, lão gia kêu người ra tiếp chỉ” Nha hoàn Tiểu Thúy vội vã chạy tới.

“Phụng thiên thừa vận, hoàng đế chiếu viết: Chỉ nữ thừa tướng Tiểu Đa Đa, thông minh xinh đẹp, hiền lương thực đức, đặc tứ hôn cho Dục Vương Gia, ngày tám tháng sau thành hôn, khâm thủ!” Lão thái giám vô cùng thần thánh nhớ kỹ.

Nhanh như vậy a~, cả nhà đều phải ra quỳ tiếp chỉ, aiz, đúng là xã hội cũ a~! Dục Vương Gia? Không có nghe sai đi? Thừa tướng cùng phu nhân liếc nhau, lộ vẻ bất đắc dĩ. Mà Tiểu Đa Đa vừa nghe, húng phẩn ngẩng đầu, oa, thật là Dục Vương Gia nha! Oa ha ha, hoàng thượng, ta yêu người!

“Thần nữ tiến chỉ! Tạ chủ long ân!” Tiểu Đa Đa học theo bộ dáng trên phim truyền hình, cung kính nói. Hẳn là như vậy đi? Sau đó đưa tay lên đỉnh đầu, chờ tiếp chỉ.

“Thừa tướng đại nhân, chúc mừng chúc mừng! Chúc Vương Phi cùng Vương Gia trăm năm hòa hợp!” Lão thái giám vẻ mặt nếp mày nói với thừa tướng.

“Đa tạ Lưu công công! Quách Tử, Lưu công công một đường dài đến đây, mời công công uống trà!” Thừa tướng đại nhân nhìn Quách Tử, cũng chính là quản gia của phủ Thừa tướng nói. Quách Tử lập tức đưa ngân lượng lên, mời công công “Uống trà”

“Chúng ta còn phải về hầu hạ thánh thượng, xin cáo từ trước!” Lão thái giám cầm ngân lượng liền mau chóng theo người rời đi.

“Aiz, sao lại tứ hôn cho ngọc tử Vương Gia? Hoàng thượng...”

“Câm mồm! Phu nhân, chúng ta là thần tử sao có thể bình luận, cẩn thận họa từ miệng mà ra!” Thừa tướng đánh gãy lời nói của phu nhân, bất đắc dĩ nói.

“Cha mẹ, con cảm thấy gả cho Dục Vương Gia cũng không sao a, tối thiểu thì hắn cũng không khi dễ con. Chúng ta cũng không bị cuốn vào những cuộc chiến trong hoàng cung. Chúng ta chỉ đứng ở Vương phủ, hai người một chỗ, cuộc sống yên tĩnh, trong cuộc sống chỉ có lẫn nhau, đơn thuần cũng là một loại hạnh phúc!” Tiểu Đa Đa an ủi nói.

“Àn, Đa Đa nói đúng, yên tĩnh, cuộc sống đơn thuần, có đôi khi cũng là một loại hạnh phúc” Thừa tướng đồng ý nói xong, nhìn triều đình mưa gió biến ảo, hoàng cung lục đục với nhau, hắn cũng tràn đầy cảm xúc.

Chương 3: Đại Hôn Ôm Máy Ảnh: Đa Đa, Con Biết Động Phòng Sao?

Trước ngày đại hôn.

“Uyển Nhi, em lại đây, mau!” Tiểu Đa Đa thần thần bí bí gọi nha hoàn Uyển Nhi vào trong phòng, lấy ra camera “Ta nói với em chuyện này, em hãy nghe cho kĩ!”

“Tiểu thư, có chuyện gì cứ việc phân phó, Uyển Nhi sẽ giúp hết sức!” Uyển Nhi làm bộ đáng cam đoan.

“Em xem này!” Tiểu Đa Đa giờ chiếc camera đến trước mắt Uyển Nhi, nhìn nàng nói.

“Tiểu thư, đây là cái gì? Nhìn lạ lắm nha! Nó biết động sao?” Uyển Nhi tò mò nhìn chăm chăm cái camera trong tay Tiểu Đa Đa.

“Nó không biết động nhưng nó rất thần kì. Nó kêu là camera, nó có thể đem mọi chuyện lục đục thu lại ở bên trong, sau đó chúng ta lại nhìn, tựa như sự tình một lần nữa phát sinh giống nhau. Không tin thì em xem đi!” Tiểu Đa Đa ấn một cái nút, camera lập tức truyền phát tin.

“Ta nói với em chuyện này, em hãy nghe cho kỹ!”

“Tiểu thư, có chuyện gì cứ việc phân phó, Uyển Nhi sẽ giúp hết sức!” Uyển Nhi làm bộ đáng cam đoan.

“Em xem này!” Tiểu Đa Đa vừa nói vừa kéo màn hình lại gần, bên trong xuất hiện một Uyển Nhi nữa.

“Đây là thời điểm ta và em đang nói chuyện lúc này, thế nào?” Tiểu Đa Đa tự hào nói.

“Tiểu thư, thật thần lý nha! Đây không phải là Huyền thiên kính bảo vật của thần tiên sao? Tiểu thư là thần tiên chuyển kiếp sao? Trước kia sao Uyển Nhi không có phát hiện?” Uyển Nhi kinh ngạc nhìn chăm chăm camera, so với việc Columbo tìm được châu lục mới còn kinh ngạc hơn.

Haiz, cái... cái này...” Tiểu Đa Đa đau đầu, giải thích thế nào đây? Chẳng lẽ nói cho nàng là nàng từ thế kỉ 21 đem đến, là công nghệ cao sao? Quên đi, đến lúc đó còn phải giải thích cho nàng thế kỉ 21 và công nghệ cao là gì. “Không phải! Ta không phải thần tiên chuyển thế. Kỳ thật, kỳ thật ta ngày đó đi lầm vào tiên cảnh, có một lão thần tiên cho ta, ta cũng chưa nói cho các người” Lựa chọn cái lý do củ chuối này để nói, hẳn là lựa chọn sáng suốt đi?

“Oa! Tiểu thư thật may mắn nha!” Uyển Nhi hưng phấn nhìn Tiểu Đa Đa, giống như nhìn một lão thần tiên đắc đạo vậy.

“Ha ha ha, đây chính là đánh bậy đánh bạ!” Tiểu Đa Đa xấu hổ cười gượng hai tiếng “Uyển Nhi, ta dạy cho em cách dùng bảo vật này được không?”

“Tiểu thư, thật vậy chăng?” Uyển Nhi không thể tin nhìn Tiểu Đa Đa.

“Ân!” Tiểu Đa Đa khẳng định gật đầu, sau đó dạy Uyển Nhi sử dụng camera “Em xem, đây là lục tượng, sau đó như vậy... còn như vậy... Đã hiểu chưa? Em thử xem!”

“Oa, tiểu thư, người xem người xem, đây là tiểu thư này! Đây là bàn trang điểm, đây là gương đồng! Tiểu thư, làm như vậy có đúng hay không?” Uyển Nhi kích động đưa camera đến trước mặt Tiểu Đa Đa để cho nàng kiểm tra thành quả của mình.

“Ân! Cứ như vậy! Em cần rèn luyện thêm, ngày mai thời điểm đại hôn của ta, em ở sau cầm nó, đem tất cả mọi chuyện quay hết vào đây, sau đó đem lại cho ta!” Chính mình không cần thận roi vào cái thời không xa lạ này, không biết tương lai có trở về hay không!? Đến lúc đó có cái camera này thì mình sẽ nhớ rõ tất cả, không đến mức bắt nó trở thành một giấc mộng xinh đẹp.

....

Đại hôn

....

Trời còn chưa sáng, Tiểu Đa Đa đã bị lão mụ từ cùng nha hoàn lôi ra khỏi ổ chăn, bắt đầu công việc trang điểm, aiz! Không cần mạng người sao! Vì nhân đã từng nói, lãng phí thời gian ngủ của người khác chính là phạm tội! Thật vất vả rồi nha, đã thế thừa tướng phu nhân còn có điểm lên lút đi vào nữa chứ.

“Nương, có chuyện gì sao?” Tiểu Đa Đa nghi hoặc nhìn thừa tướng phu nhân, hôm nay hình như thừa tướng phu nhân có điểm bất thường.

“Đa Đa, cái kia...cái kia..con...” Thừa tướng phu nhân áp a áp ứng, nửa ngày cũng nói không ra một câu gì.

“Nương, làm sao vậy? Con bị làm sao?” Đa Đa không hiểu chuyện gì.

Thừa tướng phu nhân cắn răng một cái, nhìn Tiểu Đa Đa thấy chết không sờn cảm giác, mặt đỏ bừng hỏi Tiểu Đa Đa: “Đa Đa, con biết động phòng sao?”

Quái gì? Tiểu Đa Đa sững sốt một chút, ngơ ngác nhìn mẫu thân mình. Nàng sao lại hỏi cái vấn đề này? Bất quá, xác thực mình cũng không lo lắng vấn đề này. Động phòng? Tiểu Đa Đa liếc mắt xem thường, thiết! Chưa ăn qua thịt heo, còn chưa gặp qua heo chạy sao? Kiếp trước nàng cũng nhìn qua trên truyền hình, bên trong tất cả đều có nha! Không phải là xốc khăn voan lên, sau đó buông màn sao? Có khó gì đâu! Ha ha ha ha! Tiểu Đa Đa không khỏi bội phục chính mình, aizz, Tiểu Đa Đa, người vì sao liên tưởng mình như vậy? “Biết a! Con đã thấy rất nhiều” Tiểu Đa Đa vẻ mặt đắc ý nói cho thừa tướng phu nhân,

“Cái gì...cái gì? Con đã gặp qua rất nhiều?” Thừa tướng phu nhân đinh đầu nghe ong ong, nữ nhi làm sao vậy? Một nàng nương còn chưa xuất giá thế nhưng nói chuyện ấy cũng không có đồ mặt a~.

“Ách, không...không phải, mẫu thân! Mẫu thân hiểu sai, ý của con là con đã gặp qua rất nhiều người kết hôn” Tiểu Đa Đa biết chính mình không nên ngại mà nói ra, vội vàng giải thích.

Thừa tướng phu nhân lâu mờ hồi, vừa mới hù chết nàng, nàng còn tưởng rằng chính nữ nhi của mình học xấu “Con hù chết nương a~!” Thừa tướng phu nhân thật thờ dài một hơi “Vậy con biết động phòng sao?”

“Này....này...” Tiểu Đa Đa không biết nói như thế nào, đúng là người cổ đại thật khó đối phó a~.

“Cho con này, nếu không biết thì nhìn xem, nương đi ra ngoài trước” Thừa tướng phu nhân xem bộ dáng Tiểu Đa Đa áp a áp ứng, nghĩ rằng nàng không biết, liền đưa cho nàng một quyển màu rậm nặng cùng một loại thư gì đó, rồi giở như li khai khỏi khuê phòng Tiểu Đa Đa. Aizz, làm nương thật không dễ dàng a.

“Trong lời nói không biết liền nhìn xem, ta đây không biết cũng không nhìn, đây là chữ gì, xem không hiểu, phỏng chừng bên trong cũng là chữ gì thiên thư linh tinh đi!” Tiểu Đa Đa không chút để ý đem thư nhét vào dưới sàng, nghĩ nghĩ, rốt cuộc mẫu thân có ý gì, lại lấy ra bỏ vào trong bao quần áo đến Vương phủ, sau đó vừa lòng vỗ vỗ gánh nặng, tiếp tục chờ đợi dài cổ.

“Tiểu thư, đến rồi, đến rồi!” Uyển Nhi kích động chạy đến khuê phòng Tiểu Đa Đa.

“Cái gì đến?” Tiểu Đa Đa nhìn Uyển Nhi, nàng phát hiện Uyển Nhi càng ngày càng giống nàng, trước kia Uyển Nhi cả ngày cũng rất ít khi nói chuyện, đi đâu cũng cục kì nhìn giống nữ tử cổ đại trong tivi, nhìn liền sốt ruột! Mà bây giờ, nhìn xem, hấp tấp, rất có tinh thần a! Xem ra nàng vẫn có sức hút a! Tiểu Đa Đa tự hào tưởng tượng.

“Đội ngũ đón dâu đến rồi!”

“Nga? Rốt cục cũng đến, ta rất mệt nhọc. Đúng rồi, đón dâu là Dục Vương Gia sao?” Tiểu Đa Đa hiện tại chỉ cảm thấy phu quân ngốc tử của mình rất hứng thú.

“Không phải, là...” Uyển Nhi nhìn được ánh mắt nghi hoặc của Tiểu Đa Đa “Đón dâu là Dục Vương Gia cùng Triệt Vương Gia”

Triệt Vương Gia? Vì sao lại có tận hai Vương Gia đến đón dâu? Haizz, phỏng chừng hoàng đế kia sợ đứa con ngốc làm trò vớ vẩn nên liền phái một đứa khác đi áp trận. Aizz, Hoàng đế kia cũng thật là rảnh rồi, cả ngày bận xử lý quốc sự lại còn phải quan tâm đứa con ngốc này! Bất quá, lão Hoàng đế, ngày khò của người đã hết, tỷ tiếp nhận công tác của người, về sau ngốc tử kia giao cho ta, ai dám động đến hần thì ta giết! Hừ!

Bạn đang đọc truyện *Ngốc Tử Vương Gia, Tiểu Bạch Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Thu Nhận Thêm Tiểu Đệ!

“Uyển Nhi, camera chuẩn bị tốt chưa?” Nói giỡn, đại hôn cổ đại không phải ai cũng có cơ hội trải qua! Hừ! Nàng Tiểu Đa Đa luôn luôn như vậy không giống người thường, ha ha ha! Tiểu Đa Đa lại ở trong lòng tự hào nghĩ.

“Chuẩn bị tốt!” Uyển Nhi trình trọng trả lời, giống như là thực hiện một chuyện thần thánh vậy.

“Được rồi, chúng ta đi thôi!” Tiểu Đa Đa hùng dũng, oai vệ, khí phách hiên ngang không thềm liếc mắt đến khoảng không ngoài cửa sổ mà hoàn toàn tự kỷ đem chính mình trở thành ân nhân cứu mạng của hoàng đế! Sau đó trùm cái khăn voan đỏ tình xảo lên, theo Uyển Nhi chạy bộ ra ngoài.

Hiện tại Tiểu Đa Đa chỉ một lòng một dạ nghĩ đến cuộc sống hạnh phúc của mình cùng ngốc tướng công, hoàn toàn không biết tình huống bên ngoài khăn voan.

“Tân lang, tân nương quý lạy cha mẹ, cảm tạ đại ân dưỡng dục của cha mẹ, chúc phúc cho cha mẹ mạnh khỏe trường thọ!” Thanh âm bà hi đánh thức thần kinh của Tiểu Đa Đa. Quý lạy cha mẹ? Đúng vậy, cha mẹ dưỡng dục nữ nhi cũng không dễ dàng, nếu Tiểu Đa Đa thật không ở đây thì nàng liền thay thế vậy! Xem như là chính mình quý lạy cha mẹ ở thế kỉ 21 đi! Nàng bắt đầu quý lạy cảm tạ đại ân dưỡng dục “...Nữ nhi khấu tạ đại ân dưỡng dục của cha mẹ, mong cha mẹ khỏe mạnh trường thọ..!” Tiểu Đa Đa nước mắt chảy ra. Tuy thừa tướng cha mẹ trước mắt chỉ ở chung trong một thời gian ngắn ngủi nhưng lại xem nàng như chính con của mình mà chăm sóc, bỗng nhiên có cảm giác luyến tiếc. Khấu xong ngẩng đầu, nhìn qua khăn voan thấy mẫu thân lấy khăn lau nước mắt, phụ thân gặt gao nắm lấy tay mẫu thân, nhìn uy nghiêm như bình thường nhưng chính trong con mắt từ ái kia lại bán đứng tâm ông. “Cha mẹ, nữ nhi sẽ thường xuyên trở về gặp hai người” Tiểu Đa Đa an ủi nói. “Hảo, hảo” Mẫu thân không ngừng gặt đầu, nước mắt vẫn cứ chảy xuống.

“Buổi lễ kết thúc! Tân nương lên kiệu!” Bà hi cao giọng hô, Tiểu Đa Đa cái gì cũng không biết, không để ý đến bên ngoài, bà hi làm như thế nào liền làm như thế ấy, thời điểm khôi phục lại thần trí thì nàng đã ngồi trong phòng tân hôn.

“A! Sao lại nhanh như vậy? Ta như thế nào cũng không biết a? Bọn họ có phải hay không xem thường ta?” Tiểu Đa Đa khó hiểu tự hỏi, nàng tại sao không nhớ rõ mình đi vào phòng tân hôn của Vương phủ như thế nào, nàng bái đường sao? Haiz, phòng chường mình vừa mới bị thương quá, cho nên xem nhẹ hôn lễ hết thấy. Hắc hắc, may mắn là mình kêu Uyển Nhi cầm camera quay lại toàn bộ quá trình, aiz, vì sao mình luôn luôn thông minh như vậy? Mỗi lần mình vất óc suy nghĩ muốn tìm ra nguyên nhân nhưng vẫn không được, người thông minh còn có nguyên nhân sao? Đương nhiên là không có, cơ Tiểu Đa Đa chính là thông minh, không có biện pháp a! Tiểu Đa Đa lại phe phẩy đầu cảm thán sao mình lại thông minh tài trí như vậy?

“Thật đối a! Buồn ngủ quá a! Sao lại đáng thương như vậy a? Tại sao cái nữ chủ xuyên qua trong thời điểm đại hôn đều đối thất điên bát đảo, ta cũng vậy a!”

Tiểu Đa Đa cúi đầu, nhìn bụng mình, sau đó cái bụng giống như đáp lại cái nhìn của mình “Ọc...” kêu lên một tiếng “Đã biết, đừng kêu! Thời điểm nữ chủ xuyên qua đều trong lúc đại hôn mà ăn vụng này nọ, người trước đừng kêu, để ta nghĩ, ta muốn làm một cái gì không giống với nữ chủ xuyên qua trước đây!” Tiểu Đa Đa trừng mắt nhìn bụng mình nói.

Đầu óc nhanh chóng chuyển động, bình thường đầu óc tràn ngập ý đồ xấu nhưng nguyên nhân vì đối quá mới thực hiện. “Cạch...kết ~!” Tiểu Đa Đa mất chuyển động, lời khăn voan xuống, liền hướng của sổ mà trèo ra. Cố dùng sức chín trâu hai hổ thật vất vả mới trèo được ra bên ngoài. Nhưng Tiểu Đa Đa bỗng nhiên muốn mua một khối đậu hủ đâm đầu chết vì phía trước có một hài tử chừng 10 tuổi, bộ dạng tiểu nam hài phần điều mài ngọc đang tròn mắt há mồm mà nhìn nàng, một hồi lâu rút cục lúng ta lúng túng hỏi nàng: “Tứ Hoàng tẩu, tẩu ra khỏi phòng sao không đi bằng cửa chính lại muốn đi bằng cửa sổ a?”

“Vô nghĩa! Cửa chính...” Tiểu Đa Đa chỉ vào cửa, bỗng nhiên muốn cắn đầu lưỡi chính mình, sau đó đâm chết, bởi vì cửa đóng chặt nhưng không khóa. Choáng váng! Lần này khứu giác của Tiểu Đa Đa hơi giật giật! “Ách, ha ha ha, ta cái này gọi là đi không tầm thường! Cái này gọi là cá tính!” Tiểu Đa Đa xấu hổ xoắn tóc sau đó nói bừa.

“Cá tính? Hắc hắc, ta thích! Hoàng tẩu, người dạy ta đi!” Tiểu nam hài hưng phấn mà lôi kéo góc áo Tiểu Đa Đa nói.

“Hoàng tẩu? Người là ai a?” Tiểu Đa Đa nhìn tiểu nam hài hưng phấn hỏi.

“Hoàng tẩu, ta là thất đệ của người, ta gọi là Nam Cung Thuần, người cứ gọi ta Thuần Nhi là được. Hoàng tẩu, người dạy ta cái cá tính người vừa nói đi, nghe tuyệt quá!” Nam Cung Thuần một mặt chờ mong nhìn Tiểu Đa Đa, đứa nhỏ đáng thương không biết chính mình sắp rơi vào tay sói.

“Ọc...” Bụng Tiểu Đa Đa vang lên một tiếng. “Được rồi, dạy người thì có thể, nhưng mà muốn theo ta, liền canh chừng cho ta!” Tiểu Đa Đa vẻ mặt cười gian nhìn Nam Cung Thuần.

“Canh chừng? Vì sao muốn canh chừng a~, Hoàng tẩu?” Nam Cung Thuần một mặt khó hiểu.

Chính là như vậy... *lâm bầm*..” Tiểu Đa Đa hướng lỗ tai Nam Cung Thuần nói nhỏ. “Nghe hiểu chưa? Thời điểm khảo nghiệm của người đã đến!” Tiểu Đa Đa vỗ vai Nam Cung Thuần trịnh trọng nói.

“Nghe hiểu, hoàng tẩu, người cứ yên tâm đi, ta nhất định làm được!” Nam Cung Thuần mặt kiên định nói, giống như tuyên thệ vậy.

“Tốt! Về sau người liền đi theo ta! Còn có, về sau chúng ta gây...ách...không phải...là lên thời điểm không có ai người hãy kêu ta là lão đại đi, nghe cho phong cách!” Tiểu Đa Đa hòa khí nhìn Nam Cung Thuần nói.

“Tốt, lão đại! Nhưng, lão đại, phong cách là cái gì?” Nam Cung Thuần xoa đầu mình hỏi.

“Thực ngốc! Ý nói chính là rất khí thế!” Tiểu Đa Đa vỗ đầu Nam Cung Thuần giải thích, sau đó hướng về mục đích của mình—phòng bếp xuất phát. Nhìn Tiểu Đa Đa phía trước, Nam Cung Thuần một mặt sùng bái “Lão đại thật có cá tính a!”

Vì thế, phòng bếp Dục vương phủ xuất hiện một màn như vậy – Một cái nữ tử mặc hi phục lén la lén lút tiến đến phòng bếp, cầm một cái bánh bao cắn mạnh, lại không quên nhìn ra bên ngoài, chỉ sợ bị người khác nhìn thấy. Bên ngoài, tiểu đệ vừa mới thu- Thất Hoàng tử đương triều, quang minh chính đại đứng trước cửa phòng bếp, dương cằm nhỏ, đứng bên ngoài canh cửa cho lão đại, không cho người khác phát hiện. Chính là đứa nhỏ này không biết rằng, mỗi một hành động của hai người đều bị tất cả mọi người nhìn thấy! Cho nên trong Vương phủ bắt đầu truyền lưu...

“Ngươi nghe chưa? Nghe nói Thất Hoàng tử bởi vì sợ Dục Vương Gia cưới vợ về sau này không cùng chơi với hắn, liền đứng chặn ở cửa phòng bếp, không cho khai tiệc đâu!”

“Còn nghe nói Thất Hoàng tử đem tân nương tử bắt đến phòng bếp, ép tân nương ăn bánh bao lạnh, tân nương tử sợ tới mức phải ăn nhanh, còn không quên xem sắc mặt Thất Hoàng tử, làm hại thiếu chút nữa nghẹn chết a!”

.....

Các loại thông tin vệt, càng truyền càng thái quá, tất cả mọi người ở phủ Vương Gia sợ tới mức mặt đều biến sắc, sợ cái tên tiểu bá vương kia thật sự nháo ra chuyện gì. Mà cái tên đầu sỏ kia ăn no uống đủ xong tiêu dao trở lại phòng tân hôn như không có chuyện gì. Nam Cung Thuần thì về mặt hứng thú nghe Tiểu Đa Đa nói đến nước miếng bay tứ tung.

Bạn đang đọc truyện *Ngốc Tử Vương Gia, Tiểu Bạch Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Đêm Động Phòng Hoa Chúc Tiêu Chuẩn Nhất!!

“Tiểu thư, người không sao chứ?” Uyển Nhi vội trộm tiến vào phòng tân hôn, nhỏ giọng hỏi Tiểu Đa Đa.

“Không có việc gì, mà sao?” Tiểu Đa Đa về mặt mờ mịt trả lời.

“Nga, kia...kia Thất Hoàng tử đã tới sao?” Uyển Nhi thử hỏi.

“Đúng vậy! Nhưng ta cho hắn canh chừng giờ đã đi rồi” Tiểu Đa Đa không sao cả trả lời.

“Canh chừng? Canh chừng cái gì a?” Uyển Nhi mặt đầy hắc tuyến, tiểu thư từ khi mất tích trở về liền trở nên rất tinh quái, không biết trong chốc lát có thể chinh người ta ra cái dạng gì?

“Nga, cũng không có gì. Chính là một ngày chưa có ăn gì, cho nên phải đi vào phòng bếp trộm vài cái bánh bao, vừa vặn gặp phải Nam Cung Thuần, xem như là thu cái tiểu đệ, sau đó cho hắn canh chừng. Bất quá, tên tiểu tử kia thực thông minh nha, không để cho ai phát hiện ra chúng ta!” Tiểu Đa Đa vừa nói vừa tràn đầy thương thức tán thưởng Nam Cung Thuần.

Uyển Nhi nhất thời choáng váng, cái gì a? Toàn Vương phủ căn bản là không phải không có người biết mà là Thất Hoàng tử dĩ nhiên là một tiểu bá vương, căn bản không ai dám tới gần a!

“Đúng rồi, Uyển Nhi, em đem quá trình đại hôn lại đây cho ta xem?” Tiểu Đa Đa bỗng nhiên nhớ tới cái camera của mình.

“Àn, tiểu thư muốn xem sao? Hôm nay rất náo nhiệt, lại thật nhiều người nha! Còn có, Vương phủ thế nhưng dùng mười dặm cẩm hồng (thảm đỏ), cung nữ đứng hai bên rắc hoa tươi nghênh đón tiểu thư vào Vương phủ, đây là việc chưa từng có nha! Nghe nói chỉ có công chúa hòa thân mới phô trương lớn như vậy!” Uyển Nhi vừa nói vừa hứng phấn giờ tay loạn xạ.

“Tốt lắm, phô trương như vậy cũng không phải trọng yếu, em đem camera đặt lại trên bàn, ta muốn quay lại đêm động phòng hoa chúc” Tiểu Đa Đa thúc giục nói.

“...” Uyển Nhi ánh mắt trừng lớn nhìn Tiểu Đa Đa “Tiểu thư, đêm động phòng hoa chúc làm sao có thể quay lại được? Như vậy không tốt a~!”

“Cái gì không được, chạy nhanh đặt lên bàn cho ta!” Ha ha, đêm động phòng hoa chúc của Tiểu Đa Đa ta chính là bản cổ đại chân thật nha, chính là không phải người quay phim truyền hình nào cũng có thể đạt được cảnh giới này a! Nói không chừng khi trở về còn có thể làm tài liệu tham khảo kịch cổ trang, oa, lại là một cảnh chân thật nữa chứ! Tiểu Đa Đa nghĩ nghĩ, giống như thấy được thật nhiều ở trước mắt vậy.

.....Động phòng.....

“Tân lang vén khăn hi!” Bà hi lớn giọng kêu lên “Vương Gia, mời!” Bà hi đưa đến trong tay Nam Cung Dục một cái đèn cân màu vàng.

“Hào a, hào a, vén khăn hi!” Một cái đồng âm dễ nghe truyền vào trong tai Tiểu Đa Đa. Nhanh vén chút a, ta muốn nhìn một chút cái con người quý quái trong truyền thuyết – Nam Cung Dục có dạng gì a! Hắn là khá tốt đi, thanh âm tốt như vậy mà. Nghĩ nghĩ, Tiểu Đa Đa bỗng thất trước mắt sáng ngời “Oa, xóc khăn lên! Tỷ tỷ thật khá nha!” Tiểu Đa Đa ngẩng đầu nhìn tân lang phía trước, chỉ thấy hắn về mặt hưng phấn vỗ tay, một bên khoa chính mình. Nhìn kĩ, oa! Nàng cảm thấy chính mình cũng choáng váng, mình gả cho tướng công ngốc tử cực suất a! Mây kiếm nhập tẩn, mũi cao thẳng, một đôi tình mẫu vô cùng trong suốt thấy được cả ảnh của mình nặc hi phục bên trong, bạc môi nhẹ một chút hơi cong cong về phía trước. Làn da trắng nõn hơn cả con gái. Oa! Chính mình thật hạnh phúc nha! Lại gả cho một cái tướng công vừa có tiền vừa cực suất a, trọng yếu nhất hẳn chính là ngốc tử, là người

đơn thuần nhất trên thế giới này. Có chồng như thế thì còn muốn gì nữa? Tiểu Đa Đa bỗng nhiên cảm thấy vô cùng thỏa mãn.

“Tốt lắm, tốt lắm, các người đều ra ngoài đi! Ta muốn cùng tỷ tỷ xinh đẹp này động phòng! Mau, mau, đi ra ngoài, đi ra ngoài!” Nam Cung Dục thúc giục bà hi cùng các nha hoàn đẩy ra khỏi phòng, sau đó đóng cửa phòng lại trở lại bên giường “Tỷ tỷ xinh đẹp, người về sau chính là nương tử Dục nhi a! Phụ hoàng nói người về sau phải nghe Dục nhi, bằng không liền đánh mông! Còn có, Tam hoàng huynh nói chúng ta đêm nay phải động phòng a! Bằng không sẽ đánh đòn!” Nam Cung Dục vẻ mặt thật sự nói, một bên lấy tay cảm đầu xem có còn gì không.

Tiểu Đa Đa nghe xong mặt đầy hắc tuyến, hần như thế nào chỉ biết đánh đòn a? Chả lẽ... “Ha ha ha, cái kia....không lẽ người sợ bị đánh đòn nhất a?”

“Đi? Người làm sao biết được?” Nam Cung Dục vuốt đầu khó hiểu hỏi Tiểu Đa Đa.

“Đoán! Thế nào? Đoán đúng rồi chứ? Có phải hay không cảm thấy ta rất thông minh? Cũng không có gì. Ta từ nhỏ đã thông minh như vậy, ta cũng thực buồn a~, vì sao cuối cùng ta lại thông minh như vậy. aiz!” Tiểu Đa Đa lâm vào tình trạng tự ki không thể tự kiểm chế.

“Đúng nha! Nương tử thật thông minh a!” Nam Cung Dục vẻ mặt sùng bái nhìn Tiểu Đa Đa.

“Ha ha ha, cũng không có gì! Người trong lòng rõ là được, đừng nói ra, người ta sẽ ngượng ngùng” Tiểu Đa Đa ra vẻ then thùng cúi

“Ngượng ngùng? Đúng rồi, đúng rồi, tam hoàng huynh nói, thời điểm động phòng nương tử sẽ ngượng ngùng, nên ta không cần lo. Tốt lắm, nương tử, chúng ta động phòng đi!” Nam Cung Dục vẻ mặt bình tĩnh đại ngộ nói.

“Đứng, đứng, đứng, động phòng! Người đợi một chút.....!” Tiểu Đa Đa tốc độ vọt đến bên cái bàn, sau đó nhìn Nam Cung Dục nói “Dục nhi, người mau lại đây!” Nam Cung Dục vẻ mặt nghi hoặc tiêu sái đi qua, tò mò nhìn cái kì quái đặt trên bàn “Nương tử, đây là cái gì a?”

“Đây là bảo vật, đầu tiên người ấn cái này, sau đó như vậy, rồi như vậy, nghe thấy không?” Tiểu Đa Đa dạy Nam Cung Dục sử dụng camera, sau đó uống chén rượu giao bôi, sau đó động phòng. Nhìn Nam Cung Dục gạt đầu, sau đó ngồi lên trên giường, trùm khăn voan lên “Tốt, chuẩn bị, bắt đầu!”

Nam Cung Dục ấn một cái nút, sau đó đi đến trước giường dùng đòn cân vén khăn voan lên, ôn nhu hô một tiếng “Nương tử” Sau đó Tiểu Đa Đa rất then thùng cúi đầu rồi nhẹ nhàng ngẩng đầu lên, môi nhỏ thâm tình kêu lên “Trương công”. “Nương tử, đêm xuân rất ngắn a!” Nam Cung Dục rất nhu tình ôm lấy Tiểu Đa Đa, sau đó lấy tay buông màn, hai người thâm tình nhìn nhau ái muội liên biến mất sau tấm màn....

“Tốt lắm, đã xong!” Tiểu Đa Đa ra lệnh một tiếng, hai người trên giường theo tốc độ chạy xuống, vọt tới cái bàn, cầm lấy camera mở ra.

“Nương tử, người lừa! Người nói ta phối hợp với người biểu diễn thì người liền đem bảo bối cho ta, người tại sao không thương ta a?” Nam Cung Dục vẻ mặt chỉ trích bộ dáng “Nói chuyện không giữ lời” của Tiểu Đa Đa lừa gạt nhi đồng.

“Ta nói người biểu hiện tốt lắm mới cho người, lại chưa nói là nhất định phải cho người, người tại sao bắt ta thương này nọ a?” Tiểu Đa Đa bộ dáng “Người là cường đạo” vênh mặt lên.

“Là người nói, vậy người nhìn xem ta biểu hiện có tốt không?” Nam Cung Dục bấm cái nút phát hình, sau đó camera truyền đến cảnh tượng vừa rồi.

“Yes! Hoàn mỹ, rất hoàn mỹ! Cái này tuyệt đối chính là đêm động phòng hoa chúc tiêu chuẩn nhất, ta đổ xem có người nào làm phim truyền hình có thể theo kịp, hừ hừ!” Tiểu Đa Đa không khỏi tán thưởng nói.

“Ha ha ha, bảo bối này thuộc về ta!” Nam Cung Dục làm bộ muốn cướp cái camera.

“Không được, ta đòi ý, không cho người!” Nói giỡn, cho hần thì sau này mình lấy gì kiếm tiền? Vì thế, hai người tiếp tục tranh chiến, mắt thấy Nam Cung Dục sắp bại trận....

Bạn đang đọc truyện *Ngốc Tử Vương Gia, Tiểu Bạch Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 6: Không Đồng Dạng Như Nam Cung Dục Vậ

Lúc trước nói đến Tiểu Đa Đa cùng Nam Cung Dục trong phòng tân hôn tranh đoạt camera, lại thấy Nam Cung Dục sắp không địch lại được, vì thế....

“Ô ô ô, nương tử là xấu đàn, nương tử nói chuyện không giữ lời, ô ô, nương tử khi dễ Dục nhi! Nương tử xấu đàn!” Nam Cung Dục ngồi xuống khóc lớn lên. Tiểu Đa Đa nhìn người ngồi dưới đáng yêu như vậy lại khóc rất thâm, bỗng nhiên cảm thấy chính mình rất ác, tại sao lại đáng giận như vậy!? “Dục nhi chán ghét nương tử, Dục nhi không bao giờ muốn quan tâm nương tử nữa, ô ô ô! Nương tử là đại phôi đàn, khi dễ Dục nhi!”

“Được rồi, được rồi, cho người là được, nhưng mà người không được làm hỏng, chơi xong thì trả cho ta, còn có, nếu người còn khóc thì ta sẽ không cho

ngươi!” Tiểu Đa Đa một tay đem camera trước mắt Nam Cung Dục, một tay đỡ hân.

“Thật sự? Lần này không lừa?” Nam Cung Dục nâng khuôn mặt tuấn tú lên hỏi, nhìn Tiểu Đa Đa đau lòng xoa đầu mình “Oa, nương tử tốt nhất, ta thích nương tử!” Sau đó hưng phấn ôm Tiểu Đa Đa một cái, nằng mặt đầy hắc tuyến, thật đúng là một đứa nhỏ, khóc rồi lại cười, bất quá như vậy thực tốt! Tiểu Đa Đa mỉm cười xoa xoa lưng Nam Cung Dục, vì không có biện pháp sờ tới đầu.

“Tốt lắm, tốt lắm, Dục nhi nghe lời, đêm đã khuya, ngoan ngoãn ngủ!” Tiểu Đa Đa đỡ Nam Cung Dục, lại nhìn hân hưng phấn ngắm camera liền hù dọa: “Nếu Dục nhi không ngoan ngoãn lên giường ngủ thì ta sẽ thu hồi bảo bối này a!”

“Không được! Nương tử sao lại nói như vậy! Ngươi vừa mới nói với ta chỉ cần không phá hư nó thì nó là của ta, ngươi không thể lấy lại a!” Nam Cung Dục vừa nghe Tiểu Đa Đa muốn đổi ý liền nhanh chóng đem camera ôm vào trong ngực, sợ Tiểu Đa Đa đoạt đi.

Tiểu Đa Đa nhìn đôi tình mẫu tử tràn đầy sợ hãi của hân thì không khỏi buồn cười “Được rồi, được rồi, ta không đổi ý, Tiểu Đa Đa ta nói chuyện luôn luôn giữ lời, về sau mặc kệ như thế nào ta cũng không lấy, như vậy được không?”

“Đây là ngươi nói a!” Nam Cung Dục cao hứng ôm camera đặt trên bàn tiếp tục quay cảnh động phòng.

“Mau, Dục nhi, lại đây!” Tiểu Đa Đa nhìn Nam Cung Dục vẫy vẫy tay.

“Nương tử, tam ca nói, sau khi ta cưới ngươi về thì ngươi kêu ta là tướng công, ta gọi ngươi là nương tử. Ngươi tự xưng là vợ hoặc nô tỳ, ta sẽ tự xưng là vi phu, như vậy mới đúng! Lúc này ngươi không kêu ta là tướng công, cũng không tự xưng là vợ, nương tử không ngoan nha!” Nam Cung Dục nghiêm trang dạy cho Tiểu Đa Đa.

“Nha, là như thế này a! Ta cũng không biết, vẫn là Dục nhi thông minh! Nhưng là ngươi có biết là ngươi phải đối với nương tử như thế nào không?” Tiểu Đa Đa hỏi.

“Ta biết! Tam ca nói ta phải đối tốt với nương tử!” Nam Cung Dục hào hứng trả lời.

“Tốt như thế nào?”

“Cái này...” Nam Cung Dục lắc lắc đầu.

“Khụ khụ, nghe này, ta muốn nói, nếu ngươi không làm được như trong lời nói thì ta sẽ không là nương tử ngươi, nghe thấy không?” Tiểu Đa Đa thanh thanh cô hống “Từ giờ trở đi, chỉ cho phép ngươi đối tốt với một mình ta. Phải sùng ta, không thể gạt ta. Ngươi phải đáp ứng được yêu cầu của ta, mỗi câu ta giảng đều phải thật tâm. Không được gạt ta, nằng ta, phải quan tâm ta. Người khác khi dễ ta thì trước tiên ngươi phải giúp ta. Ngươi vĩnh viễn chỉ thấy ta là người xinh đẹp nhất, ở trong mơ cũng phải nhìn thấy ta, ở trong lòng ngươi cũng chỉ có ta.....Hô ~ mệt chết ta!” Thật dài nha, thực bội phục ta, một hơi nói nhiều như vậy thì không sớm hay muộn cũng chết a~.

“Nương tử, thật dài nha!” Nam Cung Dục cau mày về mặt mướp đắng.

“Vậy ngươi có thể làm được không?” Tiểu Đa Đa về mặt thực sự hỏi “Dục nhi, đây không phải nói giỡn nha! Nếu ngươi đã đáp ứng thì đây là chuyện cả đời nha!”

“Có thể! Chỉ cần nương tử không rời xa Dục nhi thì Dục nhi có thể làm được, nương tử nói cái gì thì cái đó đúng!” Nam Cung Dục cam đoan nói.

“Àn, Dục nhi thực ngoan! Đến đây tướng công, nô tì hầu hạ người đi ngủ!” Tiểu Đa Đa nheo nheo hai má Nam Cung Dục, sau đó cúi hân xuống, đáp cho hân cái chân.

“Ha ha ha ha! Nương tử cũng ngủ!” Vừa nghe Tiểu Đa Đa kêu mình là “Tướng công” Nam Cung Dục ngây ngô cười hai tiếng, khuôn mặt tuấn tú đỏ ửng lên. Lại nhìn thấy Tiểu Đa Đa đắp chăn cho mình, Nam Cung Dục cũng học theo Tiểu Đa Đa đắp chăn cho nằng “Chúng ta cùng nhau ngủ!” Sau đó nhắm mắt lại, chỉ trong chớp lát liền ngủ, đang ngủ nhưng khóe miệng vẫn cong lên thật to.

Tiểu Đa Đa nhìn đứa ngốc tử ngủ liền si ngốc cười. Nằng bỗng nhiên cảm thấy mình là nữ chủ xuyên qua thật may mắn: Đầu tiên là xuyên qua trở thành thiên kim tiểu thư mà Thừa tướng yêu thương nhất, có một nhà hạnh phúc. Sau đó lại được gả cho một ngốc tử mà mình mơ ước, mà ngốc tử này cũng rất quan tâm mình. Tuy rằng là một Vương Gia nhưng mà bởi vì là ngốc tử cho nên không bị cuốn vào cuộc chiến tranh đoạt ngôi vị hoàng đế... Oa, Tiểu Đa Đa càng nghĩ càng cảm thấy mình may mắn, kích động đến không ngủ được. Nằng muốn làm cho hân là người vui vẻ nhất!? Aiz, sao mình lại may mắn đến vậy a? Rồi rầm nửa đêm cuối cùng cũng ra kết luận, bởi vì nằng là Tiểu Đa Đa người gặp người thích, hoa gặp hoa nở a~....Thẳng đến thời điểm giờ tý, Tiểu Đa Đa lâm vào tình trạng tự kỷ trầm trọng rốt cục cũng mơ màng ngủ

.....Giờ tý.....

Trong phòng chỉ còn tiếng hít thở rất nhỏ, Nam Cung Dục ngủ say bỗng nhiên ngồi dậy, nhìn Tiểu Đa Đa nằm bên cạnh hơi nhú nhú mồm. Tay nhanh chóng diêm huyệt ngủ của nằng, sau đó mặt không chút thay đổi nhìn vào chỗ tối: “Đêm!”

“Chủ tử!” Trong chỗ tối một nam tử mặc đồ dạ hành xuất hiện, quỳ xuống một gối.

“Tình huống hôm nay như thế nào?” Nam Cung Dục nhìn Đêm hỏi tình huống ban ngày. Đêm đành kể lại một lần “Nha? Bảo bối? Lấy đến đây ta xem”

“Là” Đêm đem camera để trên bàn lại, ấn cái nút truyền tin. Sau đó tắt cả chuyện từ lúc Tiểu Đa Đa trang điểm ở khuê phòng đến chuyện động phòng ở Vương phủ đều hiện ra trước mắt Nam Cung Dục. Nam Cung Dục như trước mặt không thay đổi nhưng trong đáy mắt lại ngẫu nhiên hiện lên một tia sáng.

“Về sau ngươi giữ cái này, ngươi dùng nó quay lại những tình huống ban ngày, buổi tối ta sẽ xem!” Nam Cung Dục phân phó. Về sau mình không cần nghe Đêm kể lại, không sai!

“Là!”

“Ngươi lui ra đi!” Chờ Đêm ẩn vào trong bóng tối, Nam Cung Dục mới cúi đầu nhìn Tiểu Đa Đa đang ngủ say, nghĩ đến yêu cầu của nàng lúc sáng, trong lòng không hiểu sao xuất hiện một tia rục rịch khác thường. Hắn bỗng nhiên cảm thấy cuộc sống của mình về sau sẽ không giống với lúc này, về phần sao lại nghĩ như vậy thì chính hắn cũng không biết.

Bạn đang đọc truyện *Ngốc Tử Vương Gia, Tiểu Bạch Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 7: Nam Nhân Các Ngươi Cũng Phải Tuân Thủ Tam Tông Tứ Đức!

Mặt trời lên cao....

“Két...” Một tiếng khiến cửa nhẹ nhàng được mở ra, ánh sáng nghịch ngợm sôi nổi nhảy vào phòng. Nam Cung Dục cẩn thận đem một chén cháo nóng hổi đến, nhìn thiên hạ đang ngủ say trên giường, khóe miệng hơi gợi lên độ cong “Nương tử, rời giường, Mặt trời đã phơi trắng mông a!”

Tiểu Đa Đa đang ngủ say bỗng nhiên nghe được thanh âm dễ nghe có chút quen thuộc truyền vào trong tai, lấy tay nhu nhu hai mắt mông lung, híp mắt nhìn nơi phát ra thanh âm. Chỉ thấy Nam Cung Dục đưa lưng về phía ánh mặt trời khiến ánh sáng màu vàng chiếu trên người hắn, tựa như thiên sứ giáng xuống thế gian...ách...không đúng, thiên sứ có cánh, cái này phải gọi giống như tiên nhân dị thể độc lập, xinh đẹp cao thượng.

“Nương tử, nương tử!” Nam Cung Dục thấy Tiểu Đa Đa ngẩn ngơ nhìn chằm chằm mình liền buông cháo quơ quơ tay trước mặt Tiểu Đa Đa.

“Ách..Ha ha, Dục nhi a! Làm sao?” Tiểu Đa Đa hoàn hồn, xấu hổ cười gượng hai tiếng.

“Nương tử không cần lại giường, mau rời giường ăn sáng đi! Xem! Đây là đồ ăn sáng Dục nhi làm cho nương tử nha! Bỏ thêm rất nhiều thịt thịt nha!” Nam Cung Dục đem bát cháo như vật quý đến trước mặt Tiểu Đa Đa, giống như đứa nhỏ chờ sự khích lệ.

“Cái gì! Dục nhi, đây là ngươi làm? Ngươi biết làm sao?”

“Biết a! Mỗi ngày đồ ăn sáng đều là tự Dục nhi làm, Ngọc Châu tỷ tỷ nói nếu không tự làm thì sẽ bị đói, cho nên Dục nhi đều phải tự mình làm, nhưng trước kia cũng chưa làm tốt như bây giờ nha!”

“Cái gì?” Tiểu Đa Đa vừa nghe lập tức phát hỏa, nguyên lai ngọc tướng công của mình bị khi dễ mà còn không biết “Nói cho nương tử, Ngọc Châu là ai?”

“Ngọc Châu chính là Ngọc Châu a! Nàng là người được phái tới chiếu cố Dục nhi, nhưng Dục nhi rất sợ nàng! Nàng luôn đối với Dục nhi thực hung, còn không cho Dục nhi nói với Phụ hoàng cùng hoàng huynh a! Nhưng nương tử không cần sợ, nếu nàng hung ngươi thì Dục nhi nhất định sẽ bảo vệ ngươi a!” Nam Cung Dục vẻ mặt trịnh trọng, giống như một nam tử hứa hẹn bảo hộ chính nữ tử mà mình yêu nhất.

“Tnd! Dám khi dễ Dục nhi của ta, ta muốn giáo huấn nàng một chút! Dục nhi không cần sợ nàng, ta nhất định sẽ xả giận cho ngươi, dám khi dễ người của ta nhất định sẽ nhận lấy hậu quả lớn! Hừ!” Tiểu Đa Đa đẩy lòng căm phẫn, bắt quả, phải giáo huấn nàng như thế nào đây? Xem ra Hoàng hậu đối với Nam Cung Dục cũng không tốt, xem chừng cái nha hoàn kia cũng là nàng cố ý phái tới “chiếu cố” Nam Cung Dục đi! Cho nên không thể cùng nàng xung đột ngay được, tốt nhất là nên nghĩ biện pháp làm cho nàng tự mình rút đi! Việc này cần phải bàn bạc kĩ hơn.

“Vương Gia, Vương Phi, quân gia bảo em đến thông báo, nói Triệt Vương Gia cùng Ngũ hoàng tử đến, đang chờ ở đại sảnh!” Uyển nhi gõ gõ cửa bẩm báo.

“Oa! Tam hoàng huynh cùng ngũ hoàng đệ đến! Nương tử, đi, ta mang ngươi đi tìm Tam hoàng huynh cùng Ngũ hoàng đệ chơi!” Nam Cung Dục vẻ mặt hưng phấn lôi kéo Tiểu Đa Đa chạy nhanh tới đại sảnh.

“Tam hoàng huynh!” Vừa đến đại sảnh, Nam Cung Dục vẻ mặt hưng phấn liền bỏ nhào vào trong lòng Nam Cung Triệt.

“Khụ khụ, Tứ Hoàng huynh, người tại sao thấy Tam hoàng huynh mà cũng không thấy ta? Ta rất đau lòng nha!” Ngũ hoàng tử ra vẻ thương tâm nói “Dì! Vị này chính là Tứ tẩu! Quả nhiên là dung mạo tựa thiên tiên”

“Nói vậy thì đây chính là Ngũ đệ a? Lần đầu gặp mặt xin chỉ bảo thêm!” Tiểu Đa Đa nhú nhú mày. Ngũ hoàng tử này bộ dạng thật cực mỹ, giờ tay nhắc chân đều là phong nhã cùng cao quý, nhưng khóe miệng kia cười lại khiến cho người ta cảm giác như một loại đắng đồ tử.

“Chỉ bảo thì không dám! Ta cùng Tam hoàng huynh hôm nay là phụng mệnh Hoàng Hậu đến xem tình hình sau đại hôn của Tứ Hoàng huynh như thế nào, thuận tiện ra mắt Hoàng tẩu một chút” Nam Cung Trạch nhìn Tiểu Đa Đa, không chút để ý nói.

“Tam hoàng huynh, các người không phải đến tìm ta chơi đùa sao?” Nam Cung Dục thất vọng nhìn Nam Cung Triệt.

“Ha ha, tứ đệ, Hoàng hậu gần đây không có nhân hạ nên sai ta cùng Ngũ đệ đến xem một chút, thuận tiện gửi lời với đệ muội” Nam Cung Triệt sùng nịnh sờ đầu Nam Cung Dục rồi quay đầu nhìn Tiểu Đa Đa nói: “Đệ muội, Hoàng hậu bảo chúng ta nói với người, nếu đã gả vào Hoàng gia thì đó chính là phúc của người, cần phải tuân thủ tam tông tứ đức, đối đãi tốt với Dục Vương Gia, nếu không Hoàng hậu nhất định sẽ không buông tha cho người!”

Tiểu Đa Đa bắt đầu đi cong môi xem thường “Thiết!” Rõ ràng là không quan tâm Dục nhi lại còn bày đặt giả vờ, đồ dối trá! Còn tam tông tứ đức, đồ phong kiến!

“Như thế nào? Hoàng tẩu giương như không cho là đúng nha?” Nam Cung Trạch hứng thú nhìn Tiểu Đa Đa.

“Không dám! Ta chỉ bỗng nhiên nhớ tới ở quê nhà ta nam nữ ngang hàng, không ai đem tam tông tứ đức bắt buộc. Mọi người đều dựa vào đạo đức cùng pháp luật để duy trì quan hệ. Hôn nữa nếu nói đến tam tông tứ đức thì ở chỗ chúng ta không chỉ nữ tử phải có tam tông tứ đức mà đến nam tử cũng có tam tông tứ đức nha!” Tiểu Đa Đa kiêu ngạo nói không nhú mày, ra vẻ “Người thật không biết” nhìn Nam Cung Trạch.

“Nga? Nam tử cũng có tam tông tứ đức? Đó là có ý gì? Hoàng tẩu nói ra nghe một chút!” Nam Cung Trạch càng hứng thú, Nam Cung Dục cùng Nam Cung Triệt cũng về mặt hứng thú không kém nhìn Tiểu Đa Đa.

“Khụ khụ, cái này tốt lắm, ta cam đoan rằng các người chưa có nghe thấy bao giờ! Nam tử tam tông tứ đức chính là...”

Tam tông: Nương tử muốn ra ngoài thì phải đi theo, nương tử ra lệnh thì phải phục tùng. Nương tử dù nói sai cũng phải mù quáng bảo đúng.

Tứ đức: Nương tử trang điểm phải đẹp. Sinh nhật nương tử phải nhớ. Nương tử đánh chửi phải nhẫn. Nương tử tiêu tiền thì không được cần nể mà phải bỏ tiền ra!” Tiểu Đa Đa nói xong liền nhìn Nam Cung Trạch khiêu khích.

“Ách! Thật là chưa có nghe thấy bao giờ! Kiến thức đệ muội quả là rộng rãi!” Nam Cung Triệt không tự nhiên nhìn Tiểu Đa Đa.

“Nương tử thật là lợi hại nha! Dục nhi cũng phải làm theo thì nương tử mới có thể cao hứng sao?” Nam Cung Dục hai mắt tỏa ánh sáng.

“Dục nhi ngoan, ta nói tam tông tứ đức không quan trọng, chỉ cần người đối đãi tốt với ta là được rồi!” Tiểu Đa Đa hạnh phúc sờ đầu Nam Cung Dục, hoàn toàn không thấy được ánh mắt tìm tòi nghiên cứu của Nam Cung Triệt cùng Nam Cung Trạch.

“Tứ tẩu quả nhiên không phải nữ tử bình thường! Xin hỏi quê nhà tứ tẩu không phải Phủ Thừa Tướng sao?” Nam Cung Trạch dường như tìm tòi nghiên cứu nhìn Tiểu Đa Đa.

“Ta nói là quê nhà của ta sao? Là, là, là ta nói nhầm!” Tiểu Đa Đa phát hiện chính mình nói sai nên nhanh chóng biện lại, sợ người khác xem mình trở thành yêu quái.

“Ồ đó nam tử phải tuân thủ tam tông tứ đức sao?” Nam Cung Trạch giống như phát hiện một châu lục mới.

“Đương nhiên! Người tốt nhất nên học hỏi một chút đi! Ta cam đoan tương lai người sẽ dễ dàng lấy được vợ!”

“Ha ha! Hoàng tẩu không biết sao, Ngũ hoàng đệ ta đã có hai Sườn phi, còn thê thiếp thì ta cũng không biết. Cho nên ta không lo cưới vợ!” Nam Cung Trạch tự đại nói.

“Vậy người rốt cuộc có nghe hay không a! Không nghe cũng phải nghe!” Tiểu Đa Đa nhìn bộ dáng của hắn liền sinh bực mình.

Bạn đang đọc truyện *Ngốc Tử Vương Gia, Tiểu Bạch Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Xuyên Qua Là Động Lực Phát Triển Xã Hội!

“Nghe! Mong hoàng tâu chỉ bảo!” Nam Cung Trạch ra vẻ khiêm tốn chấp tay.

“Được rồi! Ta đây sẽ dạy cho ngươi một chút!” Tiểu Đa Đa ra bộ dáng ta đây nói: “Là tướng công thì... nếu phát hiện nương tử sai thì nhất định phải nói là ngươi sai, nếu không phải ngươi sai thì cũng phải nói vì ngươi mà nương tử phạm lỗi. Nếu người khác cứ kiên trì nói nàng sai thì đó nhất định là ngươi phải nói ngươi sai. Nếu nương tử biết sai lầm rồi thì phải tôn trọng sai của nàng. Tóm lại, nương tử tuyệt đối sẽ không sai—lời này khẳng định đúng như vậy!” Tiểu Đa Đa nói một hơi giống như bài và thuận tiện đọc lên vậy, nói xong nhìn ba vị long tử bị nàng làm cho ngốc điệu. Thấy thế không khỏi đắc ý nâng cằm lên tỏ vẻ kiêu ngạo! Thế kỉ 21 chính là tiên tiến, xem đi, một cái lý luận tùy tiện mà cũng đủ hù dọa đám người cổ đại, aizzz!

Sự đắc ý dào dạt của Tiểu Đa Đa nhiều năm sau mới biết được, bởi vì quái luận hôm nay của nàng khiến cho nam tôn nữ ti của Nam Cung Vương triều xảy ra biến hóa đến nghiêng trời lệch đất! Tư tưởng tiến lên, xã hội ngày càng tiến bộ! Nhiều năm về sau Tiểu Đa Đa còn muốn, mỗi nữ chủ xuyên qua đều đem tư tưởng kĩ thuật tiên tiến vào cổ đại, thúc đẩy xã hội cổ đại phát triển, như vậy thì chẳng phải là – Xuyên qua, là động lực phát triển xã hội?! Đương nhiên, đây là nói sau này.

“Ha ha, có ý tứ! Có ý tứ! Đây tứ ca, tứ tẩu yêu cầu với ngươi như thế nào a?” Nam Cung Trạch vẻ mặt gian trá nhìn Nam Cung Dục.

“Nương tử cũng không yêu cầu ta cái gì a! Nàng chỉ là nói ra một chút yêu cầu, nói ta làm được là được!” Nam Cung Dục ngây ngô sờ sờ đầu cười nói.

“Nga? Tứ tẩu đúng là một kì nữ tử, còn nói với tứ ca phải đáp ứng yêu cầu gì?” Nam Cung Trạch cùng Nam Cung Triết liếc nhau, có chút khó hiểu: “Là tứ tẩu đưa ra yêu cầu gì a?”

“Khụ, khụ” Nam Cung Dục cũng học theo bộ dáng của Tiểu Đa Đa, hướng phía trước thanh thanh cổ giọng, sau đó hít một hơi: “Nương tử là nói như thế này: Từ giờ trở đi, chỉ cho phép ngươi đối tốt với ta, phải sùng ta, không thể gạt ta, mỗi chuyện ta yêu cầu đều phải làm được. Ta nói thì phải nhiệt tình nghe, không được khi dễ ta, mắng ta, phải tin tưởng ta. Người khác khi dễ ta thì trước tiên ngươi phải giúp ta. Ta vui vẻ ngươi cũng cùng ta vui vẻ. Ta không vui thì ngươi phải làm ta vui vẻ. Vĩnh viễn chỉ thấy ta là xinh đẹp nhất. Trong mơ cũng phải nhìn thấy ta, ở trong lòng ngươi cũng chỉ có ta! Hô ~”

“Tứ... tứ ca... trí nhớ của ngươi càng ngày càng tiến bộ nha! Thế nhưng đem những yêu cầu này đều nhớ hết, còn một hơi nói xong, tiểu đệ bội phục!” Nam Cung Trạch trợn mắt há mồm, lau mồ hôi lạnh trên trán, thời điểm còn cố ý nhấn mạnh từ “Những yêu cầu này”.

“Khụ khụ! Tứ đệ, ngươi...” Nam Cung Triết thì không trực tiếp nói như vậy, nhưng mà trên mặt thì đầy hắc tuyến, không biết phải nói cái gì. Ngẫm cũng đúng, người ta là nam tử ôn nhu như ngọc chứ không thể đem so sánh với tên phong lưu Nam Cung Trạch được. “Tứ đệ, hoàng huynh bỗng nhiên nhớ tới còn có chuyện phải làm, ta đi trước, ngươi chính là phải bảo trọng!” Nam Cung Triết vỗ vai Nam Cung Dục trịnh trọng nói xong liền không nghĩa khí gì mà chạy. Vừa rồi còn nói hân ôn nhu như ngọc a! Hân thế nhưng không để ý hình tượng mà mau chóng rời đi, giống như ở chỗ này có cái gì muốn ăn hân vậy a~.

“Tứ ca, hoàng đệ bỗng nhiên nhớ tới ta và tam ca còn có việc cần thương lượng, nên không quấy rầy vợ chồng các ngươi” Nam Cung Trạch thấy Nam Cung Triết đi rồi nên cũng cáo từ Nam Cung Dục. Bi thương liếc mắt nhìn Tiểu Đa Đa một cái, lại dùng ánh mắt vô cùng đồng tình nhìn Nam Cung Dục, rồi vỗ vai hân nói “Tứ... tứ ca... người... người nên bị thương!” Nói xong không để Nam Cung Dục cùng Tiểu Đa Đa kịp phản ứng liền dùng khinh công trốn chạy. Nói giỡn! Ở đây một hồi còn không bị hoàng tẩu này làm cho điên chết mới là lạ, kì thực thì trái tim mình cũng rất yếu ớt, ô ô! Tính mạng quan trọng hơn!

“Này! Tại sao đều đi cả rồi?” Tiểu Đa Đa nhìn hướng hai người li khai liền hô.

“Nương tử, tam ca cùng ngũ đệ bề bộn nhiều việc, cho nên bọn họ rất bận, nếu không thì nhất định sẽ cùng Dục nhi đùa a!” Nam Cung Dục hoàn toàn không biết hai huynh đệ của hân là bị Tiểu Đa Đa làm cho khiếp sợ bỏ chạy, nàng quả thực chính là người đàn bà đánh đá nhất a!

“Nga, vậy thì hai ta đi chơi! Đúng rồi, ngươi bình thường đều chơi cái gì a?” Tiểu Đa Đa quay đầu hỏi Nam Cung Dục.

“Bình thường nếu không có người chơi với ta thì ta tự mình đi hoa viên bắt bướm, đến Luạn Võ Tràng thả diều. Nếu không thì đi cho cá nhỏ ăn, nếu không thì nằm trên bàn. Ngọc Châu tỷ tỷ nói mọi người cũng sẽ không chơi với ta, nếu ta không ngoan liền nói mẩu hậu!” Con người Nam Cung Dục lóe sáng bỗng nhiên âm trầm xuống dưới, giống như một đứa nhỏ bị người ta vứt bỏ, nàng độc tránh ở góc tối.

“Cái gì? Cuộc sống của ngươi lại buồn tẻ như vậy sao? Lại là cái Ngọc Châu kia! Tức chết ta, thế nhưng lại dám khi dễ ngươi! Còn những người khác cũng không cùng ngươi chơi sao?” Tiểu Đa Đa vừa thấy bộ dáng đáng thương của Nam Cung Dục liền giống như trái pháo được châm ngòi chờ lúc nổ vậy

“Những người khác đều nghe Ngọc Châu tỷ tỷ, bọn họ nói ta là ngốc tử, lời nói của ta không đúng cho nên không nghe ta. Kỳ thực ta đều biết, có lần ta vùng trộm nghe được, bọn họ nói ta là một cái ngốc tử, dù sao cũng không có người quản, phụ hoàng lại không thể quan tâm ta thường xuyên, mà mọi người đều là người của mẫu hậu. Cho nên bọn họ tới Vương phủ cũng không sai đi, tối thiểu thì bọn họ cũng không cần làm việc mà còn có người dưỡng” Nam Cung Dục nói xong thì nước mắt đều đã đảo quanh hốc mắt, cúi đầu không dám nhìn Tiểu Đa Đa “Kỳ thực bọn họ còn nói nương tử cũng là ngốc tử, nói ta xem như may mắn kiếm được một người vợ xinh đẹp, nếu tân nương cũng không phải ngốc thì làm sao có thể gả cho một ngốc tử như ta a?”

“A a a! Tnnd! Tức chết ta! Tức chết ta! Đã vậy còn quá can rờ, xem ra thời điểm này Vương phủ cần thay đổi huyết!” Tiểu Đa Đa lạnh lùng nói.

“Nương tử, ngươi muốn giết người sao? Không cần, là bọn họ nói đúng. Dục nhi vốn chính là ngốc tử!” Nam Cung Dục cúi đầu, thanh âm nho nhỏ nói.

“Thúi lắm! Ngươi không phải ngốc tử, Dục nhi là tướng công của ta, không phải ngốc tử, chính là ngươi so với bọn họ là đơn thuần một chút, không có

nhieu ý xấu, nguoi là người tốt nhất trên thế giới! Nguoi biết không? Ta phải tìm hai thế giới mới tìm được nguoi!” Bấy giờ và Thế kỉ 21 xem như là hai thế giới đi? Ách, gần nhất là làm sao vậy? Tại sao lại lời nói luôn thô bạo và dễ dàng phát hỏa như vậy? Thế giới tuyệt vời như thế, ta lại táo bạo như thế, không tốt, không tốt! Đâu hủ A Thước, Thượng đế, tha thứ cho ta a! Ta đều là bị bọn trướng thời này là cho tức khí!

“Thật vậy sao? Nương tử là cố ý tìm đến Dục nhi?” Nam Cung Dục không dám tin nhìn Tiểu Đa Đa, vẻ mặt hưng phấn hỏi.

“Đương nhiên a! Dục nhi của chúng ta tốt như vậy, nương tử chỉ thích Dục nhi!” Tiểu Đa Đa ôm Nam Cung Dục ôn nhu nói, ngay cả chính nàng cũng cảm thấy mình giống người mẹ vậy “Nhưng là có người, hắc hắc! Sẽ sắp xong đời! Hắc hắc!” Tiểu Đa Đa bỗng nhiên vẻ mặt gian tà nói, trong lòng đã bắt đầu tính toán.

Bạn đang đọc truyện *Ngốc Tử Vương Gia, Tiểu Bạch Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Nhất Vương Gia, Nhất Vương Phi

Giờ tý...

Đêm cung kính cúi đầu quỳ trên mặt đất. Trên giường, Tiểu Đa Đa bị điểm huyết ngũ vẫn như cũ vù vù ngủ, thậm chí còn không cời xiêm áo. Mà Nam Cung Dục sau khi khôi phục thần chí liền cầm camera, nhìn tất cả mọi tình huống phát sinh ngày hôm nay, trên gương mặt băng sơn vạn năm không đổi bây giờ không ngừng trừu lại, có thể thấy được lời nói cử chỉ một ngày này của Tiểu Đa đối với hắn mà nói có bao nhiêu rung động.

“Đêm, nguoi lui ra đi! Đúng rồi, có thể Vương phủ muốn thay nguoi, đến lúc đó nguoi hãy cho một ít người Cung Sát trà trộn vào trong Vương phủ, đến lúc đó lại nhận tiền thêm một bước chi thì?” Nam Cung Dục mặt không chút thay đổi đem camera cho Đêm, sau đó phân phó.

“Là!” Dứt lời, đã không thấy tăm hơi của Đêm, người nào không biết chắc còn tưởng hắn có phép thuật a.

“Nguoi sẽ là người ta luôn luôn tìm sao?” Nam Cung Dục cúi đầu nhìn Tiểu Đa Đa đang ngủ say, trong mắt xẹt qua một tia nhu tình mà ngay cả hắn cũng không phát giác. Bỗng nhiên nhớ tới ban ngày nàng nói tam tông tứ đức, còn có ngôn luận kỳ quái, thật sự bất khả tư nghị. Hơn nữa nàng còn nói hắn không phải ngốc tử mà chính là đơn thuần, chính là không có một chút ý xấu nào “Thật là tìm hai thế giới sao?” Nam Cung Dục một bên lẩm bẩm nói, một bên lại lau cằm tự hỏi cái gì.

Mặt trời lại lên cao...

Tiểu Đa Đa vốn định thức dậy thật sớm để làm bữa sáng cho Nam Cung Dục, nhưng mà không biết tại sao lại không thể dậy được sớm.

“Nương tử, rời giường ăn cơm a!” Nam Cung Dục như trước rời giường làm bữa sáng, có lẽ hắn trước kia thật sự là không tốt đi, cái trứng thối, các nguoi cũng sẽ cản trở không được bao lâu nữa đâu.

“Dục nhi, thực xin lỗi nha! Ta lại dậy muộn, ta vốn nghĩ là làm cho nguoi ăn nhưng mà lại hại nguoi làm bữa sáng” Tiểu Đa Đa thật không tốt áy náy nói.

“Ha ha, nương tử, Ngọc Châu tỷ tỷ nói, nguoi là nương tử của ta, cho nên về sau ngay cả bữa sáng của nguoi ta cũng phải làm, như vậy nương tử mới không kêu đau” Khuôn mặt tuần tú của Nam Cung Dục nổi lên ửng đỏ, vuốt đầu ngây ngô cười nói.

“Dục nhi, nguoi yên tâm, ta sẽ đem những nguoi khi dễ nguoi phải trả giá, hừ! Xem ai về sau còn dám khi dễ nguoi!” Tiểu Đa Đa tỏ ra bộ dáng lão đại.

“Ừ, chỉ cần nương tử vui vẻ ta liền vui vẻ, nương tử nói cái gì thì đúng là cái đó. Nương tử, mau ăn cơm, thất đệ mang theo lão bát đến đây, nói là mang bát đệ đến gặp lão đại hắn. Ta cũng không biết lão đại là cái gì?” Nam Cung Dục nghi hoặc hỏi.

“Lão đại hắn không phải này ọ! Không đúng, lão đại hắn là này ọ, không đúng, không đúng! Ta đều tự làm mình hôn mê mất rồi, lão đại hắn là ta, hắn muốn gặp ta” Tiểu Đa Đa nói loạn thất bát tao, Nam Cung Dục nghe cũng loạn thất bát tao.

Sau khi ăn xong...

“Lão đại, nguoi đã đến rồi a! Xem, đây là bát đệ, ta giúp nguoi thu tiểu đệ, hắn gọi là Nam Cung Tuấn” Nam Cung Thuần thấy Tiểu Đa Đa nắm tay Nam Cung Dục tiến vào liền bỏ chạy đến trước mặt Tiểu Đa Đa đắc ý đảo dạt báo cáo. Hoàn toàn không thấy khuôn mặt tuần tú đỏ bừng cùng bộ dáng ngưng ngưng của Nam Cung Dục ở phía sau khi được Tiểu Đa Đa nắm tay.

“Oa! Tiểu soái ca thật đáng yêu! Đến đây, hôn một cái!” Tiểu Đa Đa nhìn Nam Cung Tuấn, cũng chỉ là bộ dáng bảy tám tuổi, hai má phấn nộn, cái miệng hồng hồng nhỏ nhắn chu ra, ánh mắt thật to giống nhau chớp chớp, rất đáng yêu! Vì thế liền xông lên ôm lấy Nam Cung Tuấn “Bep” một ngụm, trong lòng không ngừng cảm thán: Quả nhiên là Hoàng đế cùng ** đẹp con, gen đúng là không giống người thường a!

“Nương tử, người... người, ô oa! Nương tử không thích Dục nhi, nương tử thích người khác! Ô ô!” Nam Cung Dục vừa nhìn thấy Tiểu Đa Đa hôn khuôn mặt tuần tử của Nam Cung Tuấn một chút liền lập tức khóc lớn lên, giống như một tiểu hài tử bị đoạt kẹo. Bất quá, hẳn cũng chính là một tiểu hài tử đấy thôi!

“Lão đại, người sao lại có thể lỗ mãng như vậy a? Một nữ nhân lại tùy tiện hôn một cái nam nhân!” Nam Cung Thuần ra vẻ bộ dáng tiểu đại nhân, thất vọng nhìn Tiểu Đa Đa nói.

“Ách... nam... nam nhân?” Tiểu Đa Đa nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn phần nộn đỏ bừng của Nam Cung Dục, trong lòng không khỏi kêu lên! Trời ạ! Đây là có ý gì a? Nam nhân? Một cái tiểu hài tử bảy tám tuổi lại kêu là nam nhân? Lỗ mãng? Nam Cung Thuần là một tiểu hài tử sao lại biết cái này! Còn có Nam Cung Dục, không phải là hôn hai má tiểu đệ đệ hẳn một chút sao?! Sao lại khóc thành như vậy? Ở đây lễ phép thân ái thật không bình thường! Ách, nàng sai lầm rồi, đây là cô đại, không phải hiện đại “Được rồi, được rồi, Dục nhi đừng khóc, ta không có ý tứ gì, ta không phải không thích người, đừng khóc” Đứng là không có biện pháp, trước tiên là dỗ tên này đã.

“Thật sự?” Nam Cung Dục không tin ngẩng đầu nhìn chăm chăm Tiểu Đa Đa.

“Thật sự! Nương tử chỉ thích Dục nhi a, lúc này chỉ thấy bát đệ đáng yêu mà thôi, không có gì” Tiểu Đa Đa giải thích nói.

“Ha ha! Ta biết nương tử chỉ thích Dục nhi thôi. Hừ! Bát đệ, người làm sao lại đáng yêu nhất, chán ghét!” Nam Cung Dục ôm Tiểu Đa Đa vừa bính vừa khiếu, sau đó bỗng nhiên xoay người hung tợn nói với Nam Cung Tuấn.

“Được rồi, được rồi, không nói cái này nữa” Tiểu Đa Đa mặt đầy hắc tuyến, ở niên đại này, bộ dáng đáng yêu đúng là một sai lầm a! “Này lão thất a, người hôm nay tới tìm ta làm gì?”

“Lão đại, ta hôm nay là mang theo bát đệ tới tìm người đùa, về sau chúng ta đều gọi người là lão đại, chúng ta cùng nhau chơi” Nam Cung Thuần hưng phấn nói.

Cảm tình là do chính mình chiêu binh mãi mã, kéo bè kéo cánh đến đây. “Được rồi, về sau các người đều gọi ta là lão đại đi, ta gọi các người là lão thất, lão bát, còn có Dục nhi, chúng ta bốn người chính là một” Tiểu Đa Đa làm dáng giống như là đại tỷ của một bang xã hội đen. Aiz! Cổ đại này tuy rằng không khí tươi mát, không bị ô nhiễm nhưng mà phong thủy không được tốt cho lắm. Nhìn một cái! Đều là hảo hảo nhìn một cái! Hiện tại có ba đệ tử tốt đi theo sau lại là mắng chửi người lại là kéo bè kéo cánh, tuy rằng không phải Vương Gia mà là Hoàng tử nhưng mà cũng còn rất nhiều thứ có thể làm sáng tỏ vấn đề a?!

“Này, lão đại, chúng ta về sau làm gì a?” Nam Cung Tuấn cẩn thận hỏi, sợ Tiểu Đa Đa không thu nhận hẳn.

“Đúng vậy, đúng vậy, chúng ta còn phải có một cái tên vang dội, tựa như là Cung Sát trên giang hồ a, mọi người nghe xong đều biết” Nam Cung Thuần đề nghị nói.

“Chúng ta về sau liền che mặt trùm trị kẻ xấu, các người biết đánh nhau sao?” Tiểu Đa Đa hỏi các tiểu đệ tử.

“Biết a, chúng ta từ nhỏ đã tập võ, lợi hại nhất chính là tứ ca, tứ ca trước kia rất lợi hại a” Nam Cung Thuần vẻ mặt sùng bái nhìn Nam Cung Dục, nhưng bỗng nhiên lại gục đầu xuống “Nhưng tứ ca hiện tại bị choáng váng, nên sẽ không có công phu”

“Không có việc gì, về sau chúng ta sẽ bảo hộ tứ ca người, còn tổ chức của chúng ta nên gọi cái gì, ta cũng nghĩ” Tiểu Đa Đa lau cằm nhíu mày tự hỏi “Cái Cung Sát kia rất lợi hại sao?” Nhìn Nam Cung Thuần hỏi, Nam Cung Thuần cũng mạnh mẽ gật đầu “Có! Về sau chúng thu nhận thêm tiểu đệ thì sẽ gọi là Diệt Sát, ý tứ chính là tiêu diệt Cung Sát, thế nào? Đủ phong cách a?! Ha ha ha!” Tiểu Đa Đa càng ngày càng đắc ý cười.

Bạn đang đọc truyện *Ngốc Tử Vương Gia, Tiểu Bạch Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Vương Phi Đánh Ngốc Vương Gia!

Giờ tý... Trong phòng ngủ của Tiểu Đa Đa cùng Nam Cung Dục.

“Diệt Sát?” Nam Cung Dục xem toàn bộ nội dung mà Đêm đã ghi lại được, nhìn Tiểu Đa Đa nghiền ngẫm. Người là có ý tứ gì, chỉ là chơi đùa thôi sao? Diệt Sát? Thế mà người cũng nghĩ ra, ta cũng muốn nhìn xem người có thể diệt Cung Sát của ta hay không. Bỗng nhiên nhớ tới cái gì, Nam Cung Dục nhìn chăm chăm đôi môi đỏ bừng của Tiểu Đa Đa, chết tiệt! Nàng thế nhưng hôn lão bát! Nam Cung Dục trong lòng không hiểu sao lại dâng lên lửa giận, hận không thể đánh Tiểu Đa Đa một chút.

Ngày hôm sau...

“Lão thất, lão bát, các người ngày mai đến sớm, sau đó liền đại náo Dục Vương phủ, nói là ta khi dễ Dục nhi, nhưng nhớ rõ là không nên huyền quá lớn,

chỉ cần toàn bộ Vương phủ biết là được” Nói giong, nháo lớn để đến tai hoàng đế, hấn không cho người xử nằng mới là lạ!

“Nương tử, vì sao muốn nói người khi dễ Dục nhi a? Người rõ ràng đều không có khi dễ Dục nhi a” Nam Cung Dục vẻ mặt không tình nguyện

“Dục nhi, người có nghĩ là đem người xấu đuổi ra khỏi Vương phủ hay không, về sau sẽ không còn người khi dễ người?” Tiểu Đa Đa nhìn Nam Cung Dục thực sự hỏi.

“Chỉ cần bọn họ không khi dễ nương tử là được”

“Nhưng mà bọn họ ngay cả Vương Gia là Dục nhi còn dám khi dễ, huống gì là ta a?” Tiểu Đa Đa tiếp tục khuyên bảo.

“Bọn họ khi dễ Dục nhi là vì Dục nhi là ngọc tử, còn nương tử thì không phải” Nam Cung Dục quyết miệng khổ sở nói. Ai nói ngọc tử liền nhất định ngọc?! Tâm ngọc tử lại càng mẫn cảm!

“Dục nhi đã quên sao? Bọn họ cũng nói nương tử ngọc a!” Tiểu Đa Đa ra vẻ thương tâm nói.

“Đừng! Chúng ta phải đem đuổi bọn họ ra, bằng không thì bọn chúng sẽ khi dễ nương tử!” Nam Cung Dục huy huy quyền trên đầu, bộ dáng cùng ánh mắt rất kiên định.

“Àn, cái này đúng rồi. Các người lại đây, chúng ta như vậy, như vậy, sau đó như vậy... Tốt lắm, mọi người hiểu chưa?” Tiểu Đa Đa nhỏ giọng nói kế hoạch của mình, kế hoạch này nằng cũng phải suy nghĩ hai ngày mới nghĩ ra a.

“Hiểu rồi!” Ba người trăm miệng một lời trả lời. Tiểu Đa Đa nhìn ba người trước mặt, hai hoàng tử nhỏ tuổi và một Vương Gia tâm trí tiểu hải tử. Oa! Sao nằng có cảm giác mình hướng dẫn người chưa trưởng thành phạm tội a?

“Tốt lắm, mấy ngày nay mọi người cứ theo kế hoạch mà tiến hành, không thể tiết lộ, biết không?” Tiểu Đa Đa lắc đầu hỏi. Nhìn ba người trịnh trọng gật đầu, giống như đang đảm nhận nhiệm vụ bí mật vậy. “Hảo, mọi người hiện tại giải tán, chuẩn bị tiến hành kế hoạch!”

Ngày hôm sau...

“Tứ Hoàng tẩu, người sao lại làm như vậy?” Vào thời điểm giữa trưa tại phòng Tiểu Đa Đa bỗng nhiên phát ra tiếng gầm lên giận giữ.

“Cái gì! Ta làm sao?” Thanh âm kiêu ngạo của Tiểu Đa Đa truyền ra, hạ nhân Vương phủ cũng lần đầu tiên đi ra, bình thường bọn họ đều ở trong phòng mình ăn uống rồi chơi đùa, nào có quan tâm đến ngọc Vương Gia a?! Nhưng hôm nay, nghe được thanh âm cãi nhau liền chạy tới đây xem náo nhiệt.

“Tứ Hoàng tẩu, người sao lại có thể bắt Tứ Hoàng huynh làm việc nặng a? Hấn là một Vương Gia nhưng cũng chính là phu quân người!” Nam Cung Thuần chất vấn.

“Ta bắt hấn làm việc nặng khi nào? Mắt nào của người nhìn thấy?” Tiểu Đa Đa chẳng lười quan tâm.

“Hai mắt của ta đều thấy được, không chỉ riêng ta thấy mà ngay cả bát đệ cũng thấy được!” Nam Cung Thuần lời kéo ống tay áo Nam Cung Tuấn.

“Đúng vậy, ta cũng nhìn thấy người khi dễ Tứ Hoàng huynh!” Thanh âm túy túy của Nam Cung Tuấn mang theo lửa giận.

“Hừ! Ta khi dễ hấn thì làm sao a? Ai có thể quản ta?” Tiểu Đa Đa tiếp tục lớn tiếng nói.

“Hảo, tốt lắm! Ta quên nói với người, mẫu hậu của Tứ Hoàng huynh cũng chính là Hiếu Hiền Hoàng hậu rất yêu thương Tứ Hoàng huynh, có một lần ta nhắc Tứ Hoàng huynh một câu, kết quả là buổi tối ta liền nằm mơ thấy Hiếu Hiền Hoàng hậu tới tìm ta, hơn nữa ta còn đau bụng cả đêm a! Người nên cẩn thận không thì buổi tối nằng đến tìm người! Hừ, bát hoàng đệ, chúng ta đi!” Nói xong, Nam Cung Thuần thờ phỉ phỉ lời kéo Nam Cung Tuấn đi ra. Mà bọn hạ nhân ở bên ngoài nghe được lời hấn đều toát mồ hôi lạnh. Không có biện pháp a, người cô đại chính là rất mê tín!

“Tốt! Kêu nằng tới tìm ta đi! Ta mới không sợ a!” Tiểu Đa Đa vọt tới cửa, nhìn về hướng Nam Cung Thuần và Nam Cung Tuấn li khai liền kêu lên. Sau đó trừng mắt nhìn đám hạ nhân tới xem náo nhiệt bên ngoài một cái, hung hăng đóng cửa lại.

“Tức chết ta! Nam Cung Dục, người lại đây cho ta!” Tiểu Đa Đa dứ lời, ở trong phòng liền truyền ra tiếng bước chân “Ngồi xổm xuống cho ta, người cao quá làm ta nhéo không tới lỗ tai!” Tiểu Đa Đa gất cổ họng quát.

“Nương tử, đau! Đau!” Thanh âm ủy khuất của Nam Cung Dục truyền ra.

“Không được khóc, người cầm miệng cho ta! Ta đá chết người, tức chết lão nương!” Tiểu Đa Đa rống lên, trong phòng liền truyền ra thanh âm của chân đá vào mông. Mọi người bên ngoài nhìn chằm chằm cửa, Vương Phi thực cường hấn a! Chẳng lẽ nằng là người của Hoàng hậu nương nương sao?

.....

“Hắc hắc, nương tử, thế nào? Dục nhi già vờ giống không?” Nam Cung Dục nhỏ giọng hỏi Tiểu Đa Đa.

“Giống! Dục nhi tuyệt nhất! Đến đây, nương tử hôn một cái!” Nói xong, còn không chờ Nam Cung Dục phản ứng, Tiểu Đa Đa liền “bẹp” hôn một cái trên khuôn mặt tuần tú của Nam Cung Dục, cười hi hi nhìn Nam Cung Dục.

“Hắc hắc, hắc hắc” Nam Cung Dục vuốt vuốt chỗ được Tiểu Đa Đa hôn, ngo ngắc nhìn Tiểu Đa Đa, lại liên tiếp ngây ngô cười. Nương tử hôn hẳn, có phải mình và bát đệ đáng yêu giống nhau a? Bát đệ có bao nhiêu đáng yêu đâu? Hẳn là rất đáng yêu a! Tên ngốc tử đã quên ngày hôm qua có người còn ngại bộ đáng yêu của Nam Cung Tuấn a!

Kết quả là, suốt một ngày, Nam Cung Dục luôn ôm mặt mình lắc lư ở Vương phủ, lại thường thường ngây ngô cười hai tiếng. Bọn hạ nhân trong Vương phủ lại càng bội phục ánh mắt của Hoàng hậu, lần này lại mua được người lợi hại như vậy, cứ nhiên sau vài ngày liền đem ngọc Vương Gia khi dễ càng choáng váng. Mà Hoàng Hậu này thực không phải, bọn họ địa vị thấp, chỉ là một đám hạ nhân nên bình thường giận cũng chỉ biết hận trong lòng, Vương Gia là người tốt như vậy, vốn đã đáng thương, hiện tại còn bị Vương Phi khi dễ cho choáng váng thêm. Nhìn xem, Vương Phi này tâm địa hư quá, Vương Gia tốt như vậy, lúc không với tới lỗi tại còn bắt Vương Gia ngồi xuống, nhéo tai Vương Gia khiến một ngày phải ôm mặt! Chỉ biết âm thầm khóc nhưng cũng chẳng dám nói gì.

.....

Giờ tỷ...

Nam Cung Dục vuốt mặt mình, nhìn Tiểu Đa Đa “Ha ha!” Cổ họng Nam Cung Dục truyền ra hai tiếng cười. Đêm bất khả tư nghị ngẩng đầu nhìn Nam Cung Dục, chủ tử...nỡ nộ cười? Nỡ nộ cười! Chủ tử đã bao nhiêu năm không nộ nộ cười a! Bỗng nhiên chú ý tới ánh mắt của Đêm, Nam Cung Dục liền thu lại tinh thần “Đêm, người lui ra đi!”

“Là!” Đêm như cũ biến mất không hề có tiếng động.

Nam Cung Dục ánh mắt nhu hòa nhìn Tiểu Đa Đa, lấy tay bỏ trên ngực mình, cảm thấy nơi ấy có cái gì bắt đầu trưởng thành. Tay kia vuốt ve khuôn mặt Tiểu Đa Đa, nhẹ nhàng giống như vuốt ve một đồ sứ trân quý “Người là nữ tử như thế nào a? Người thật là nàng sao?” Nam Cung Dục lẩm bẩm lâu bầu.

Bạn đang đọc truyện *Ngốc Tử Vương Gia, Tiểu Bạch Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11: Vương Phủ Xuất Hiện Chuyện Ma Quái?

“Bình!” Sáng sớm, cửa phòng Ngọc Châu bị Nam Cung Dục một cước đá văng ra, Ngọc Châu đang ngủ say, nghe thấy thanh âm liền miễn cưỡng nói: “Ai a? Mới sáng sớm còn không cho người khác ngủ?”

“Ồ ô, Ngọc Châu tỷ tỷ, nương tử ta bị bệnh, người mau đi xem một chút đi!” Nam Cung Dục đá văng cửa liền bước nhanh chạy đến trước giường Ngọc Châu, lôi kéo Ngọc Châu đang ngủ trên giường tha ra bên ngoài.

“Này, Ngọc Vương Gia, người làm sao a? Nương tử của người bị bệnh sao lại tới tìm ta? Người nên đi tìm đại phu đi! Đi đi, ta còn phải ngủ!” Ngọc Châu bộ dáng không kiên nhẫn. Nhìn xem, đây là thái độ của Nha hoàn đối đãi với chủ tử sao!

“Nhưng mà Dục nhi không biết tìm đại phu ở đâu a! Ngọc Châu tỷ tỷ, người cũng đi xem đi! Ô ô, nương tử rất nhanh sẽ chết!” Nam Cung Dục nói xong nước mắt liền lập tức rơi xuống, khăn cầu nhìn Ngọc Châu.

“Được rồi, được rồi, ta theo người đi nhìn xem là được! Phien chết!” Ngọc Châu than thở, tuy rằng không tình nguyện đi nhưng mà cũng không muốn tai nạn chết người, không may rơi vào tai hoàng thượng thì đúng là chuyện xấu.

.....

“Ồ oa, ô oa, đừng tới đây, người đừng lại đây, ta sai lầm rồi, ta không bao giờ khi dễ con người nữa! Người buông tha cho ta a!” Còn chưa tới phòng Tiểu Đa Đa, Ngọc Châu chợt nghe thấy thanh âm gào thét thảm thiết của Tiểu Đa Đa.

“Ngọc Châu tỷ tỷ, nhanh chút!” Nam Cung Dục lôi kéo Ngọc Châu chạy. “Nương tử, Ngọc Châu tỷ tỷ đến đây! Người đừng sợ, nàng sẽ tìm đại phu xem bệnh cho người”

Ngọc Châu đi vào phòng, nhanh chóng tìm thân ảnh Vương Phi, rốt cục ở góc giường sáng sủa cũng thấy mặt Vương Phi. Bởi vì bọn hạ nhân đều không muốn hầu hạ Nam Cung Dục cho nên rất ít khi thấy bọn họ, hơn nữa Ngọc Châu vốn ý vào thế lực của Hoàng hậu nên tác oai tác quái, vì vậy chỉ trong thời điểm đại hôn của Nam Cung Dục mới đi ra làm bộ dáng nha hoàn. Bất quá, nàng nhớ rõ Vương Phi chính là một cái nữ Nhân, sao vài ngày không thấy bây giờ lại thành như vậy? Ngọc Châu cau mày nhìn Tiểu Đa Đa ở trong góc, chỉ thấy nàng mặc một trung y màu trắng, búi tóc loạn xạ, sắc mặt tái nhợt, môi cũng không hề có huyết sắc, lại luôn nhìn bên giường thì thảo “Thực xin lỗi”, “Cũng không dám nữa”. Trong lời nói linh tinh, tựa như...tựa như bị quý quần thân! Ngọc Châu nghĩ đến đó liền giật nảy mình, cả người bắt đầu run run.

Lúc Ngọc Châu đánh giá Tiểu Đa Đa thì đồng thời Tiểu Đa Đa cũng âm thầm đánh giá Ngọc Châu. Chắc chắn, bộ dáng thực là không sai đi! Liều diệp loan mi, đẹp mặt chính là đẹp mặt, lại nhìn về đôi mắt hồ ly phía dưới, Tiểu Đa Đa âm thầm thổi một ngụm, phi~! Cái đồ chó cầy gần nhà, gả cầy gần chuồng! Cái mũi khéo léo, bạc môi hơi nhẹ một chút, xem ra thì có vài phần tư sắc, Tiểu Đa Đa càng xem càng chán ghét! Ai kêu nguoi khi dễ Dục nhi nhà ta? Khi dễ Dục nhi nhà ta thì đúng là siêu cấp vô địch đại thổi đàn, dù cho xem cũng là người quái dị, tướng tử tâm sinh ra thôi! “A, thực xin lỗi, thật sự xin lỗi! Ta về sau cũng không dám nữa, ngài tạm tha ta đi!” Tiểu Đa Đa bỗng nhiên quỳ gối trên giường không ngừng nhìn về phía trước giường đập đầu.

“Vương Phi, nguoi làm sao a?” Ngọc Châu có chút sợ hãi, tiến lại hỏi.

“Hừ ~ nhỏ giọng chút, mẫu hậu ở rất gần!” Tiểu Đa Đa thần thần bí bí cản nhắc Ngọc Châu.

Ngọc Châu cả người nhất thời run run, sờ sờ cánh tay, khiếp đảm nhìn quanh bốn phía “Hiếu nhân Hoàng hậu? Vương... Vương Phi... làm... làm gì có? Nguoi là xem làm đi?”

“Đi rồi! Đi rồi!” Tiểu Đa Đa ngược mắt nhìn Ngọc Châu.

“Chắc chắn là không có nguoi!” Ngọc Châu khẳng định nói, giống như nói cho Tiểu Đa Đa nhưng cũng chính là nói với chính bản thân mình.

“Đúng vậy, đúng vậy, Dục nhi cũng không có nhìn thấy mẫu hậu. Dục nhi cũng nói cho nương tử nhưng mà nương tử nói mẫu hậu đến đây, kỳ thật Dục nhi cũng tưởng là mẫu hậu!” Nam Cung Dục đồng ý nói, khi nói đến mẫu hậu liền quệt miệng cúi đầu.

“Ha ha, đi rồi! Nguoi là Ngọc Châu tý tý sao?” Nhìn Ngọc Châu, Tiểu Đa Đa liền tiến lên ôm cánh tay Ngọc Châu, cảnh giác nhìn nhìn bốn phía, lén lút nói cho Ngọc Châu: “Ngọc Châu tý tý, ta nói cho nguoi nha! Vừa rồi mẫu hậu của Ngốc Vương Gia, không đúng, không đúng, là Mẫu hậu của Dục Vương Gia đến đây! Ta nói cho nguoi nha, nàng nói muốn mang ta xuống địa ngục, nói ta khi dễ Dục Vương Gia, muốn ta phải trả giá lớn! Nàng còn nói, vốn nàng không muốn hỏi dương gian nhưng mà mọi người đều khi dễ Dục nhi của nàng nên nàng thực sự không nhịn được nữa. Nàng muốn những nguoi khi dễ Dục nhi phải trả giá lớn, đầu tiên chính là nguoi Vương phủ! Ngọc Châu tý tý, ta rất sợ a!” Tiểu Đa Đa run run, ôm cánh tay Ngọc Châu càng ngày càng chặt. Hắc hắc, nhân cơ hội này nên trả thù một chút.

“A...a... Vương... Vương Phi, không phải sợ, trên đời này không có quỷ!” Ngọc Châu run run an ủi Tiểu Đa Đa, nhưng mà trong lời nói ấy ngay cả chính mình cũng không dám tin.

“Không phải, ta thật sự thấy được, nàng thật sự tới tìm ta! Nàng còn nói từ hôm nay trở đi, mỗi ngày đều tới bắt những nguoi trong Vương phủ trả giá vì dám khi dễ Dục nhi a!” Về mặt thật sự của Tiểu Đa Đa nhìn Ngọc Châu chắc chắn nói.

“A...a... Vương Phi, nguoi không cần nói lung tung! Ta còn có việc, ta đi trước, chờ ta tìm người phân phó đưa trà an thần cho nguoi, nguoi nên som nghĩ ngơi đi, đừng suy nghĩ lung tung!” Ngọc Châu vội vội vàng vàng lui ra.

“Hắc hắc, tiểu bộ dáng mà cũng dám đấu với ta? Nguoi còn phải tu luyện mấy ngàn năm nữa đi! Hừ” Tiểu Đa Đa sửa lại bộ dáng và thần thái của mình, sau đó bay đến phía Ngọc Châu ly khai hô.

“Nương tử, bệnh của nguoi đỡ chưa?” Nam Cung Dục lúi kéo tay Tiểu Đa Đa không dám hỏi.

“Dục nhi thật sự là một cái đại ngốc! Nguoi đã quên kế hoạch ngày hôm nay của chúng ta sao? Ta căn bản không bệnh, chỉ giả vờ thôi!” Tiểu Đa Đa tự hào nói.

“A! Dục nhi thực bỗn, thế nhưng đã quên! Nương tử, nguoi không biết, Dục nhi vừa mới rất sợ hãi, nơi này của Dục nhi giống như sinh bệnh, thật khó chịu nha!” Nam Cung Dục biết miệng, lấy tay vuốt ngực mình nói.

“Dục nhi, nguoi thực tốt!” Tiểu Đa Đa nhìn động tác ôm ngực của Nam Cung Dục, biết hẳn vừa vì mình mà đau lòng, cho nên cao hứng ôm Nam Cung Dục nói. Ngốc tướng công này, chỉ vì vậy mà đau sao. Mà Nam Cung Dục lại vuốt chính đầu mình, không hiểu vì sao Tiểu Đa Đa bỗng nhiên cao hứng như vậy, bất quá nương tử cao hứng thì hẳn liền cao hứng! Cho nên Tiểu Đa Đa ôm hẳn, hẳn cũng liền ngày ngô cười theo. Nương tử ôm hẳn như vậy thật thoải mái nha! Giống như là được ăn ngon vậy, thật là cao hứng nha!

“Đúng rồi, Dục nhi, đêm nay chúng ta còn phải đi trừng phạt nguoi xấu! Chúng ta mau ăn cơm, trong chốc lát lão thất cùng lão bát tới rồi nên phải mau chóng chuẩn bị một chút” Tiểu Đa Đa ngẩng đầu nhìn Nam Cung Dục nhắc nhở.

“Ân, chúng ta nhất định phải hảo hảo trừng phạt nguoi xấu! Dục nhi nhất định nghe lời nương tử!” Ánh mắt trong suốt của Nam Cung Dục nhìn Tiểu Đa Đa.

“Ân, hảo, chúng ta đi dùng đồ ăn sáng đi!” Tiểu Đa Đa tự nhiên dắt tay Nam Cung Dục đi đến phòng bếp..

Bạn đang đọc truyện *Ngốc Tử Vương Gia, Tiểu Bạch Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 12: Vương Phủ Thật Sự Có Chuyện Ma Quái!

Ăn xong đồ ăn sáng cũng là lúc Nam Cung Thuần và Nam Cung Tuấn vừa tới, sau đó bọn họ nhốt trong phòng Tiểu Đa Đa đến giờ Ngọ cũng chưa ra, nghe nói là Thất Hoàng tử cùng Bát Hoàng tử đến tìm Vương Phi tính sổ, sau đó đàm phán. Nhưng mà nói chuyện một chút sao lại ngay cả cơm chiều cũng là mang vào phòng ăn. Rất nhiều người muốn đi nhìn một chút nhưng mà nha hoàn Uyển Nhi của Tiểu Đa Đa vẫn canh giữ ở bên ngoài, bất luận kẻ nào cũng không cho tiếp cận.

Ban đêm...

“Lão thất, thế nào, hai thị vệ kia của ngươi có tin cậy không? Đừng làm đến lúc đó lại lộ!” Tiểu Đa Đa hỏi Nam Cung Thuần. Cái gì đây? Tiểu Đa Đa bây giờ đã thành bộ dáng gì? Chỉ thấy Tiểu Đa Đa cúi đầu đem tóc dài làm tán loạn, có hơn một nửa che ở trước mặt, ánh mắt xuyên qua nhìn Nam Cung Thuần, mà khoe mắt lại chảy ra một chất lỏng giống như máu, trên tay lại cầm cái gì dài dài màu đỏ, giống như lưỡi của đầu trâu mặt ngựa trong truyền thuyết vậy! Khủng bố như vậy, rất giống nữ quỷ! Ha ha, mọi người đoán đúng rồi, nàng không phải giống nữ quỷ mà chính là nữ quỷ. Nàng còn tính làm cái đèn xanh lung lắt cho hiệu suất cao hơn nhưng mà chỉ nghĩ thế thôi, vì chỉ có bộ dáng như vậy đã đem ba người bọn họ dù chuẩn bị tinh thần cũng sắp hù chết a. Nàng còn không muốn dọa chết người cho nên đành phải thôi.

“Lão đại, ngươi yên tâm, hai người bọn họ là lớn lên cùng ta, đối với ta rất trung thành, bảo đảm sẽ hoàn thành nhiệm vụ tốt!” Nam Cung Thuần mặc y phục dạ hành khẳng định.

“Vậy là tốt rồi! Đến thời khắc quan trọng đừng chạy mất là được! Dục nhi, lão bát, các ngươi đâu! Chuẩn bị tốt sao?” Tiểu Đa Đa trịnh trọng hỏi Nam Cung Dục cùng Nam Cung Tuấn mặc áo dạ hành đứng gần đó.

“Ân!” Nam Cung Dục cùng Nam Cung Tuấn không hẹn mà cùng gật đầu.

“Hào! Chúng ta xuất phát, chúng ta khiến cho bọn người xấu ném mùi lợi hại của bốn người chúng ta!” Tiểu Đa Đa nói xong liền phát ra tiếng cười tà tà. Dứt lời, bốn người lén lút ra khỏi phòng, biến mất trong bóng đêm.

Đêm yên lặng, ánh trăng mờ lung, bốn phía không có một chút tiếng động, vốn là một cái đêm yên tĩnh nhưng mà trong không trung lại xuất hiện sương trắng lượn lờ càng làm thêm một phần thần bí. Mọi người biết thường thức trời như vậy rất ít xuất hiện cho nên càng tăng thêm quý giá. Bất quá có điểm không thích hợp, cẩn thận xem xét sẽ thấy sương đi ra từ bụi hoa gần đó, giống như có người cố ý chế tạo. Không sai, đây là nhiệm vụ của Tiểu Đa Đa giao cho hai thị vệ của Nam Cung Thuần. Nàng vốn là muốn giống phim truyền hình và tiểu thuyết xuyên qua thiêu lửa đốt, giống như vậy. Nhưng mà nàng bỗng nhiên nhớ tới, nếu nàng đứng ở đây giả quỷ phóng chửi chưa đọc được người mà trước tiên chính mình lại bị nổng chết, cho dù không nổng chết cũng sẽ sắc đến chảy nước mắt. Thử hỏi, nữ quỷ nhà ai trước thời điểm dọa người khác còn khóc tự trách không? Có cơ hội nàng nhất định thỉnh giáo vị tiền bối này, bọn họ là dùng thiết bị tiên tiến gì mà đặt tại đây làm bên trong không thay đổi sắc, tâm không khiêu? Chẳng lẽ là nàng có chỗ nào chưa nghĩ tới? Rối rắm a....

“Lão đại, chuẩn bị tốt, chúng ta sẽ giữ chặt ngươi!” Nam Cung Thuần nhỏ giọng nói.

“Nương tử, ngươi phải cẩn thận nha!” Nam Cung Dục khăn trương nhỏ giọng dặn dò Tiểu Đa Đa, một bộ dáng sợ hãi không tha.

“Dục nhi, đừng lo lắng, ta sẽ không có việc gì, có việc chính là đi khi dễ người của ngươi, hắc hắc!” Tiểu Đa Đa nhìn bộ dáng lo lắng của Nam Cung Dục thì tràn đầy tự tin, huy huy quyền trên đầu.

“Hào, nếu ta làm thế này thì liền tiến hành kế hoạch, chuẩn bị!” Tiểu Đa Đa đi đến chỗ ở của hạ nhân trong viện, tới gần cây đại thụ gần phòng Ngọc Châu, cúi người xuống nhặt dây thừng buộc trên người, quay đầu nhìn Nam Cung Dục, Nam Cung Thuần, Nam Cung Tuấn ra dấu “OK”. Nhìn đến dấu hiệu, Nam Cung Thuần nhanh chóng lấy đá trong tay ném vào cửa sổ phòng Ngọc Châu, một viện rồi hai viên, giống như ai đang gõ cửa vậy. Không có biện pháp a, trong ba huynh đệ trước mắt thì cũng chỉ có hắn là giỏi võ nhất, cho nên Tiểu Đa Đa đành giao nhiệm vụ gian khổ ấy cho hắn. Mà Nam Cung Dục cùng Nam Cung Tuấn nhìn dấu hiệu của Tiểu Đa Đa liền nhanh chóng túm lấy một đầu dây thừng, dùng hết sức gắt gao túm lấy kéo, khiến mặt của hai người đỏ bừng nhưng vẫn như cũ không buông tay. Không có biện pháp a, Tiểu Đa Đa chính là không có khinh công, chỉ có thể dùng loại biện pháp này thôi.

“Tiếng gì vậy?” Ngọc Châu ở trong phòng bị đánh thức liền làm bầm lều bầu nghi hoặc “Thực đáng ghét, không cho người ta ngủ a?” Lập tức truền đến tiếng bước chân, Nam Cung Thuần nghe được tiếng bước chân lập tức vút đá chạy lại chống đỡ giúp hai người phía sau túm lấy cái dây thừng.

“Két...” Một tiếng, Ngọc Châu mở cửa sổ ra, Tiểu Đa Đa lập tức nhìn chăm chăm cửa sổ, hai tay vươn về phía trước, lưỡi dài ngoài miệng dần dần run lên. Ngọc Châu mở cửa sổ thấy trên cây đại thụ có bóng người, nhìn kỹ, hơi chút nữa là dọa cho nàng choáng váng, chính là ngo ngắc nhìn cái bóng trắng quên cả phản ứng. Ngọc Châu cả người run run, hồi lâu lại thấy quỷ treo cổ, Ngọc Châu run run nâng cánh tay phải của mình lên hung hăng véo vào cánh tay bên kia một chút “A!” Ngọc Châu kinh hô một tiếng, rồi như hấp một ngụm khí lạnh, cổ đau không tự giác rụt lại. Đau!!! Đây là không phải đang nằm mơ “A!! Quỷ a!!!!” Khi đã bình thường trở lại, Ngọc Châu hoảng sợ hô to.

“Ha ha ha! Hôm qua là Vương Phi kia, hôm nay liền đến phiên ngươi! Đồ tiện nhân, ngươi dám khi dễ Dục nhi của ta, ta muốn ngươi xuống địa ngục!” Tiểu Đa Đa đẩy người âm trầm nói, làm bộ dáng như muốn tiến đến khắp Ngọc Châu.

“A! Ngươi...ngươi...ngươi là Hiếu nhân Hoàng hậu?” Ngọc Châu lắp bắp hỏi.

“Ha ha! Ta không phải là Hiếu nhân Hoàng hậu, ta chỉ là sứ giả đến đòi mạng những người khi dễ Dục nhi! Để lại mạng đi!” Tiểu Đa Đa cố làm ra vẻ hù dọa nói.

“Hoàng hậu, hoàng hậu, tha mạng, tha mạng a! Ta cũng không muốn khi dễ ngốc tử, không, Dục Vương Gia! Ta là bị bắt buộc!” Ngọc Châu “Bịch” một tiếng quỳ trên mặt đất, đập đầu xin tha đến đỏ máu cũng không dám ngừng.

“Nga? Không muốn khi dễ? Như vậy cũng không được, chỉ cần ngươi ở một ngày, Dục nhi của ta sẽ bị khi dễ, cho nên ngươi phải xuống địa ngục, hơn nữa chỉ có vậy người khác mới không biết ta xuất hiện!” Tiểu Đa Đa vẫn tiếp tục hù dọa, sau đó lại đưa hai tay lên cao, làm bộ dáng như muốn tiến đến giết Ngọc Châu.

“Không, không, không, sẽ không, hoàng hậu! Nô tỳ sẽ không khi dễ Dục Vương Gia, nô tỳ, nô tỳ...” Ngọc Châu vội vàng khuyên giải, nói tới đây liền bắt đầu ngừng vài giây nghĩ phương án giải quyết “Hoàng hậu, chỉ cần nô tỳ rời Dục Vương phủ vĩnh viễn không nhìn thấy Dục Vương Gia, như vậy nô tỳ cũng sẽ không có cơ hội khi dễ Dục Vương Gia” Ngọc Châu nhìn bộ dáng của nữ quý liền lo lắng tiếp tục nói “Còn có, nô tỳ thề, kiếp này, không phải, vĩnh viễn cũng sẽ không nói nô tỳ gặp qua ngài, nếu không nô tỳ nhất định sẽ chết không được tử tế!” Ngọc Châu vờn tay thề son sắt.

Tiểu Đa Đa nhìn chằm chằm Ngọc Châu, vẻ mặt lo lắng bỗng chốc như nghĩ thông suốt “Tốt lắm! Đêm mai ta còn tới nơi này, hy vọng ta sẽ không còn gặp ngươi cùng thủ hạ của ngươi!”

“Là, là! Nô tỳ nhất định làm được!” Ngọc Châu dù sao cũng chỉ là một hạ nhân không có kiến thức, bình thường là ý vào Hoàng hậu nên điều vô dương oai, kỳ thực cũng chỉ là một con hồ giấy!

Bạn đang đọc truyện *Ngốc Tử Vương Gia, Tiểu Bạch Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Vương Gia Lần Đầu Tiên Nhìn Thấy Vương Phi Khi Tỉnh

“Ngày mai giờ tý cũng chính tại đây, ta lại đến, nếu đến lúc đó vẫn còn thấy ngươi, ta đây sẽ không cho ngươi lại có cơ hội nói chuyện! Hừ! Tự giải quyết cho tốt!” Thanh âm của Tiểu Đa Đa âm trầm giống như nữ quý tử đầu cái lưỡi trên miệng toát ra, khiến ngay cả hai thị vệ ngồi trong bụi hoa nhện không được run rẩy.

Giờ tý? Đúng, hiện tại chính là giờ tý. Bởi vì Tiểu Đa Đa thường thấy quý xuất hiện đều là giờ tý vào đêm khuya cho nên đem kế hoạch tiến hành trước giờ tý một chút, đợi cho Ngọc Châu sợ tới mức đòi mạng chính là giờ tý. Giờ tý? Giờ tý! Chính là lúc Nam Cung Dục khôi phục thần chí! Quả nhiên, thời điểm Tiểu Đa Đa vừa nói xong câu “Tự giải quyết cho tốt”, trong mắt Nam Cung Dục bỗng nhiên xẹt qua một chút tinh quang, tay cầm lấy dây thừng bỗng nhiên buông ra, cả người thẳng tắp ngã xuống đất.

“A, hoàng huynh! Ngươi làm sao vậy?” Nam Cung Thuần cùng Nam Cung Tuấn ở phía sau túm dây thừng cơ hồ sắp kiệt lực, dù sao thì cũng chỉ là hai đứa trẻ nên nhìn thấy hoàng huynh mình tự nhiên té xỉu sợ tới mức quên cả việc Tiểu Đa Đa đang đứng đưa trên cây, thả tay ra đi đỡ Nam Cung Dục.

“A!” Đứng hoài nghi, đúng vậy! Tiểu Đa Đa chính là ở thời điểm dọa người bởi vì không có ai túm dây thừng cho nên thẳng tắp nhanh chóng rơi xuống mặt đất. Nàng bởi vì tình huống quá bất ngờ nên sợ tới mức hét chói tai theo bản năng, thanh âm so với thời điểm Ngọc Châu bị dọa còn thê thảm hơn.

“A!” Ngọc Châu vốn đang bị dọa cho thất thần lại nghe âm thanh thê lương kêu thảm thiết rốt cục cũng không chịu được mà hôn mê bất tỉnh.

“Bịch!” Một tiếng vang lên, nếu Ngọc Châu hiện tại không xỉu thì có lẽ giờ nàng có thể thấy cái nữ quý vô dụng kia mộng nở hoa rầm rộ! “Aiz u! Ba người muốn mưu sát sao... Dục nhi, ngươi làm sao vậy?” Tiểu Đa Đa té trên mặt đất, ôm mộng liền quay đầu nhìn ba cái “Tiểu đệ”, còn chưa nói xong liền thấy Nam Cung Thuần phe phẩy trước mặt Nam Cung Dục. Lập tức bắt chập chính mộng mình đau, khắp khiêng chạy đến bên cạnh Nam Cung Dục. Nói đúng hơn là chạy không bằng té “Dục nhi, tỉnh tỉnh! Hắn sao lại thế này?” Tiểu Đa Đa ôm Nam Cung Dục lay lay vài cái rồi quay đầu hỏi Nam Cung Thuần.

“Không biết. Tứ ca không biết làm sao bỗng nhiên hôn mê” Nam Cung Thuần cũng vẻ mặt khó hiểu nói.

“Có phải bị bệnh hay không? Sao lại bỗng nhiên hôn mê? Dục nhi!” Tiểu Đa Đa khẩn trương lấy tay vỗ nhẹ hai má Nam Cung Dục, lông mày thật dài của Nam Cung Dục có chút run rẩy, giống như là con bướm quạt cánh chuẩn bị bay vậy “Dục nhi, ngươi tỉnh? Ngươi làm sao vậy? Ô ô, người vừa mới làm ta sợ muốn chết!” Tiểu Đa Đa vừa thấy Nam Cung Dục tỉnh, thần kinh khẩn trương nháy mắt cũng được thả lỏng, sợ hãi ôm Nam Cung Dục khóc phà lên. Tiểu Đa Đa quá mức kích động nên không có nhìn thấy trong mắt Nam Cung Dục thoáng hiện ra tinh quang.

“Tứ Hoàng huynh, ngươi sao lại té xỉu a? Ngươi không thoải mái ở đâu a?” Nam Cung Thuần giống như tiểu đại nhân nhìn Nam Cung Dục hỏi.

“Đứng rồi, Dục nhi, ngươi không thoải mái ở đâu sao?” Tiểu Đa Đa hai mắt đầm lệ đẩy Nam Cung Dục ra rồi nhìn hắn hỏi.

“Nga, ta bởi vì quá mệt nên mới té xỉu, nương tử, người thật nặng nha!” Nam Cung Dục vẫn là vẻ mặt hồn nhiên, nhưng mà khỏe mỗi hơi gọi gọi cùng ánh mắt cười tà lại cho biết hẳn hiện giờ đang thanh tỉnh. Ha ha, mỗi lần hắn nhìn đến Vương Phi đáng yêu của hắn là thời điểm nàng ngủ say, hoặc cũng chỉ là xem camera ghi lại a! Đêm nay vẫn là lần đầu tiên nhìn đến không phải là lúc nàng ngủ! Nàng so với bộ dáng trước kia hẳn thấy thì còn xinh đẹp hơn, cặp mắt to trong suốt linh động làm cho người ta không tự giác sẽ bị hấp dẫn đi vào.

“Ha ha! Lão đại, Tử Hoàng huynh nói người nặng a!” Nam Cung Dục vừa nói xong, Nam Cung Thuần cùng Nam Cung Tuấn liền không hề giữ hình tượng mà ôm bụng cười.

“Dục nhi! Người sao lại nói nương tử như vậy!” Tiểu Đa Đa tức giận oán trách nói “Chẳng lẽ là rất nặng sao?” Tiểu Đa Đa đáng thương thấy Nam Cung Dục gật đầu khẳng định liền dùng ánh mắt hoài nghi tỉ mỉ nhìn bản thân mình cao thấp một vòng, ra vẻ chính mình không mập a, nhưng mà Dục nhi sẽ không nói dối! Nga! Ta đã biết, khẳng định là lão thất cùng lão bát nhàn hạ, chỉ bắt Dục nhi kéo dây cho nên Dục nhi mới có thể choáng váng! Hai tiểu tử này, bộ dáng đoan chính như vậy sao tâm lại âm u thể không biết a? Nam Cung Thuần cùng Nam Cung Tuấn thu được ánh mắt nguy hiểm của Tiểu Đa Đa không khỏi giật mình run rẩy. Aiz, người ta ai chọc ai a? Đều là Nam Cung Dục âm hiểm, thế nhưng lại hại chính huynh đệ mình!

“Lão đại, Ngọc Châu đã ngủ rồi, chúng ta như vậy có tính là thành công không?” Nam Cung Thuần không chịu nổi ánh mắt của Tiểu Đa Đa liền nhanh chóng lái sang chuyện khác.

“Àn, chúng ta ngày mai phải xem hiệu quả như thế nào, đi thôi, chúng ta trở về nghỉ ngơi!” Tiểu Đa Đa quay đầu nhìn cửa sổ phòng Ngọc Châu, sau đó nhìn ba người nói. Dứt lời liền đứng lên “Aiz u” Vừa đứng lên liền kêu thảm thiết một tiếng, một chút lại ghé xuống đất.

“Nương tử, người làm sao vậy?” Nam Cung Dục không kìm lòng được kêu nương tử, sau đó khăn trương đỡ nàng dậy.

“Lão đại!” Nam Cung Thuần cùng Nam Cung Tuấn trăm miệng một lời kêu.

“Không, không có việc gì, chính là vừa rồi không cẩn thận nên ngã xuống! Dục nhi đừng lo lắng, nương tử không việc gì!” Tiểu Đa Đa đau đến nỗi cái trán toát ra mồ hôi hột, nhưng mà nhìn thấy Nam Cung Dục khăn trương liền cắn răng chịu đựng đứng lên an ủi Nam Cung Dục.

“Nương tử, người rất đau sao? Dục nhi vì vì cho người!” Nam Cung Dục không nghĩ bại lộ chuyện mình thanh tỉnh nên chỉ giả bộ ngốc tử như ban ngày. Nhưng mà nhìn tiểu nữ nhân kia đau đến độ không dậy nổi thất lung mà vẫn an ủi hắn, hắn bỗng nhiên thấy cảm động vô cùng. Có lẽ nàng là người hắn muốn tìm!

“Không, không đau, Dục nhi, chúng ta trở về đi! Lão thất, lão bát, các người lên lút đến phòng khác ở tạm một đêm, ta đã cho Uyển nhi dọn dẹp phòng cho các người, thời điểm đã không còn sớm, ngày mai sẽ có trò hay xem a!” Tiểu Đa Đa cố gắng đứng thẳng người nhìn Nam Cung Thuần cùng Nam Cung Tuấn giao phó.

“Hảo, lão đại, chúng ta đi nghỉ ngơi, người thật sự là không sao không? Nếu không thì ta ôm người trở về!” Nam Cung Thuần vỗ vỗ ngực nhìn Tiểu Đa Đa nói, hoàn toàn không phát hiện Tử ca ngây ngốc kia nghe hắn nói câu cuối cùng liền lia ánh mắt như đao đến. Nếu ánh mắt có thể giết người thì có lẽ hắn chết khi nào cũng không biết a.

Mẹ mẽ nha! Tiểu Đa Đa hoài nghi nhìn Nam Cung Thuần, xác thực thì bên trong ba cái người trước mắt có lẽ Nam Cung Thuần xem như là thành thực nhất, nhưng mà? Tiểu Đa Đa đánh giá Nam Cung Thuần, tuy rằng nàng rơi không nhẹ nhưng mà đi đường có thể rất khó khăn, nhưng mà Nam Cung Thuần cũng chỉ là một đứa trẻ 12 tuổi! Nếu nàng để cho hắn ôm trở về thì nàng cũng không đảm bảo rằng cánh tay nhỏ bé của tên tiểu tử thối Nam Cung Thuần có làm nàng rơi xuống một lần nữa không, thậm chí ngay cả hắn cũng có thể ngã luôn chứ chẳng chơi! Nàng tuyệt đối không nên tin tưởng để tránh việc thảm hại hơn! “Ách, người a? Hay là thôi đi? Ta chính mình trở về là được rồi, các người về ngủ sớm đi!”

“Được rồi, chúng ta phải đi nghỉ ngơi đây, lão bát, đi thôi!” Nam Cung Thuần nói xong cũng rất có khí thế đại ca tiêu soái rồi đi, tao nhà cao quý, Nam Cung Tuấn theo sát phía sau, lễ phép mà có khí chất. Quả nhiên là nam tử hoàng gia thực sự không giống với ai! Tiểu Đa Đa nhìn hướng hai người li khai liền có thể đoán sau khi lớn lên tuyệt đối là yêu nghiệt gây tai họa cho vô số nàng gái. Trong lòng không khỏi cảm thán: Aiz, tai nạn sẽ đến với các thiếu nữ a!

Bạn đang đọc truyện *Ngốc Tử Vương Gia, Tiểu Bạch Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Kêu Lão Bà Có Phải Ý Người Muốn Rồi Đi?

Thấy Tiểu Đa Đa nhìn hướng lão bát li khai không chuyển mắt. Nam Cung Dục liền mất đi sự hồn nhiên trong mắt, không biết vì sao lửa giận trong lòng ngực nhanh chóng bay lên, oán hận trừng mắt nhìn Tiểu Đa Đa. Tức chết hắn, hắn có loại cảm giác chính mình biết nương tử hồng hạnh vượt tường mà còn phải giả bộ đè nén cảm giác như không biết! Nữ nhân chết tiết này có phải hối hận vì không để lão thất vô dụng ôm? Tức chết hắn! Tức chết hắn! Cái lòng đỏ kị thiếu đốt nam nhân khiến hắn quên rằng, người mà hắn gọi là tình địch cũng chỉ mới có 12 tuổi, lại còn là đệ đệ mình. Aiz, nam nhân phúc hắc quả nhiên đáng sợ. Nam nhân phúc hắc ghen ghét dữ dội còn đáng sợ hơn! “Ồ ô, nương tử, người là thích thất đệ, không thích ta?” Nam Cung Dục

bỗng nhiên khôi phục đơn thuần, bắt đầu giả vờ nước mắt ngắn nước mắt dài, lấy tay chuyển quá đầu Tiểu Đa Đa, môi khẽ gọi chu ra ủy khuất nói.

“Không phải, Dục nhi đừng khóc! Nương tử không phải đã nói sao? Nương tử thích nhất Dục nhi, chỉ thích Dục nhi!” Tiểu Đa Đa nhìn Nam Cung Dục chu bạc môi hồng sắc ra, không hiểu vì sao lại cảm giác rất dễ ăn, giống như kẹo que A Nhĩ Ti Tư nha, nhưng mà loại này lại có vị dâu tây a! Đã lâu chưa ăn, Tiểu Đa Đa nhìn chằm chằm môi của Nam Cung Dục không khỏi nuốt nước miếng một cái, giống như có một đồng kẹo que A Nhĩ Ti Tư ở trước mắt vậy.

“Thật sự?” Nam Cung Dục nghe được trong lời nói của Tiểu Đa Đa liên vui sướng không thôi. Vừa mới trên mặt ý cười cùng nghiền ngẫm cũng lập tức biến thành mây khói, chỉ để lại bộ dáng ngây ngô.

“Thực sự! Nhưng mà Dục nhi thích nương tử sao?” Tiểu Đa Đa nhìn Nam Cung Dục cười hỏi.

“Thích a! Ta cũng thích nương tử!” Nam Cung Dục cao hứng vỗ tay trả lời.

“Vậy Dục nhi thích nương tử có giống như nương tử thích Dục nhi không? Chỉ thích mỗi nương tử sao?” Tiểu Đa Đa rất thực sự hỏi Nam Cung Dục, trong lòng có chút chờ mong. Nhưng mà Tiểu Đa Đa nóng vội không có phát hiện, sau khi Nam Cung Dục té xỉu khi tỉnh lại thì không có tự xưng là Dục nhi mà luôn nói “Ta”

“Đương nhiên, ta hiện tại chỉ thích mỗi nương tử!” Nam Cung Dục ra vẻ rất chân thực nói. Hừ! Tuy rằng ta hiện tại lấy thân phận ngốc tử nói chuyện với người nhưng mà ta cũng không để lại nhược điểm cho người. Ta là nói, ta hiện tại, chính là hiện tại đối với người có hứng thú, về sau ta cũng không nói như vậy!

“Ân, Dục nhi thực ngoan! Đi, chúng ta trở về nghỉ ngơi!” Tiểu Đa Đa nghe Nam Cung Dục nói trong lòng cảm thấy rất ngọt ngào.

“Hảo!” Nam Cung Dục bắt đầu đi phiên cái xem thường, thực ngoan? Thiên! Sau đó đi theo sau Tiểu Đa Đa về phía phòng.

“Ngô ~...Ách ~..!” Vừa mới bước được nửa bước, Tiểu Đa Đa đau không khỏi nhe răng trợn mắt. Cái trán cùng chóp mũi toát ra mồ hôi lạnh. Trnd, rơi như vậy cũng thật đau!

“Người không sao chứ?” Nam Cung Dục nhìn Tiểu Đa Đa đau đến nỗi khuôn mặt nhỏ nhắn thành một đoàn. Bỗng nhiên nhớ tới nàng vừa mới leo cao trên cây ngã xuống như vậy, lại nhìn thấy hân hôn mê mà cơ hồ tay chân cùng sử dụng đi đến trước mắt mình, lúc ấy rơi hẳn là không nhẹ đi! Vừa nghe đến nàng rên rỉ thống khổ, Nam Cung Dục nhưng lại quên nguy trang, tiến lên từng bước đỡ lấy Tiểu Đa Đa, khẩn trương nhìn nàng hỏi.

“Không, không có việc gì! Người?” Tiểu Đa Đa bỗng nhiên giống như phát hiện cái gì, giương mắt nhìn Nam Cung Dục, Dục nhi không ngốc?

“Nương tử, ta làm sao? Ta không sao a?” Nam Cung Dục phát hiện chính mình lộ chân tướng, vội vàng che dấu.

“Không có gì, ta nghe lầm rồi. Dục nhi, nương tử đem nay mệt mỏi quá nha! Người giúp đỡ nương tử được không?” Tiểu Đa Đa nghĩ đến chính mình vừa mới nhìn lầm, cũng không có nghĩ hân.

“Được rồi!” Nam Cung Dục nhìn tiểu nữ nhân bên người, rõ ràng đau đến bộ không đi được lại lo lắng hân vì mình mà sợ hãi nên không dám hé răng, hân trong lòng có chút cảm động cùng đau lòng. Sau đó nghe lời giúp đỡ Tiểu Đa Đa đi từng bước nhỏ một. Mỗi bước đi liền nhìn đến Tiểu Đa Đa đau đến nỗi khuôn mặt nhỏ nhắn nhủ lại.

“Này! Dục nhi, người làm gì? Đặt ta xuống dưới, người sao lại ôm ta!” Bởi vì thật sự nhìn không được, nên Nam Cung Dục đơn giản không nói hai lời ôm lấy Tiểu Đa Đa. Tiểu Đa Đa bỗng nhiên bị bế lên mà khẩn trương kêu to.

“Nương tử, người đi thật chậm nha! Người đi như vậy khi nào mới có thể về phòng a? Ta buồn ngủ quá nha! Như vậy chúng ta mới có thể đi nhanh, hơn nữa nương tử rất nhẹ nha, ta một chút cũng không mệt!” Nam Cung Dục làm bộ đáng ra về “Ta là nam tử hân, ta là đại lực sĩ”

“Nhưng rõ ràng vừa rồi người còn nói ta rất nặng...” Tiểu Đa Đa nhỏ giọng than thở.

“Nói qua sao? Ta không nhớ rồi!” Nam Cung Dục buồn cười nhìn tiểu nữ nhân đáng yêu ở trong lòng, bỗng nhiên phát hiện nàng càng ngày càng đẹp.

“Nga, thôi quên đi! Đúng rồi, Dục nhi, ta vừa mới nghĩ được một bài hát, ta xướng cho người nghe được không?” Tiểu Đa Đa nhìn Nam Cung Dục ôm, trong lòng có chút cảm xúc. Nàng cảm thấy Nam Cung Dục đêm nay rất khác với ngày thường, nhưng mà chỉ cảm thấy vậy chứ không biết là làm sao.

“Hảo!” Nam Cung Dục chỉ “Hảo” một cái rất thần nhiên, giống như là không có liên quan đến hân.

“Khụ khụ, nghe tốt lắm, ta xướng nha!” Tiểu Đa Đa nhìn Nam Cung Dục a miệng nói với nàng như chăm chú lắng nghe mà bắt đầu xướng:

“Dựa lưng vào nhau ngồi ở trên thảm

Nghe một chút âm nhạc nguyện vọng tâm sự

Người hy vọng ta càng ngày càng ôn nhu

Ta hy vọng người ôm ta vào trong lòng

Người nói muốn đưa ta vào một giấc mộng lãng mạn

Cảm ơn ta mang người tìm được thiên đường

Chẳng sợ dùng cả đời mới có thể hoàn thành

Chỉ cần ta nói người liền nhớ kỹ không quên

Ta có thể nghĩ đến chuyện lãng mạn nhất

Chính là cùng với người chậm rãi biến già.

Dọc theo đường đi chứa nhiều niềm vui ngọt ngào.

Dừng lại bên xích đu chậm rãi tán gẫu.

Ta có thể nghĩ đến chuyện lãng mạn nhất

Chính là cùng với người chậm rãi biến già

Đến khi nào chúng ta già đi cùng không được

Người vẫn còn như cũ đem ta ôm vào trong lòng bàn tay”

“Xong rồi, thế nào?” Tiểu Đa Đa chờ mong nhìn Nam Cung Dục, nàng thời điểm nghe bài hát này cũng đã nghĩ tương lai sẽ xướng cho phu quân mình nghe, nay cuối cùng đã thực hiện được.

“Nương tử thật lợi hại nha! Chúng ta đây cũng cùng nhau biến già đi!” Nam Cung Dục nghe Tiểu Đa Đa xướng bỗng nhiên cũng xác định được nàng thật là người chính mình tìm đã nhiều năm! Bỗng nhiên nghe Tiểu Đa Đa hỏi, hần lập tức trong mắt tràn đầy nhu tình. Hiện tại hần đối với bệnh của mình càng ngày càng cảm tức, cảm thấy không thể cùng tiểu nữ nhân trước mắt vượt qua một ngày, một khắc, thật là chuyện đáng tiếc.

“Hắc, hắc! Ta cũng biết ta rất lợi hại! Người không cần phải nói trực tiếp như vậy! Người ta sẽ ngưng ngưng!” Tiểu Đa Đa ra vẻ đỏ mặt vuốt tóc ngưng ngưng nói, Thiên! Tha thứ cho nàng, tật xấu tự kỷ của nàng lại phát tác!

Ách! Nam Cung Dục nhìn tiểu nữ nhân trước mắt tự kỷ đầu đầy hắc tuyến, nữ nhân này thật đúng là, thật sự làm cho người ta dở khóc dở cười a!

“Này Dục nhi về sau kêu ta là lão bà, không cần gọi là nương tử, được không?” Tiểu Đa Đa lại chờ mong nhìn Nam Cung Dục hỏi.

“Vì sao ?” Nàng có ý tứ gì? Vì sao không thừa nhận chính mình là nương tử của ta? Chẳng lẽ nàng đúng là còn muốn rời đi “Ngốc tử” tướng công sao? Nam Cung Dục chân thật nhìn Tiểu Đa Đa hỏi, nhưng mà trong mắt lại tràn ngập đau thương.

“Bởi vì nghe nói có một địa phương thần kì gọi vậy, vợ chồng ở nơi đó đều gọi nhau là lão bà cùng lão công!” Tiểu Đa Đa giải thích nói, thời điểm nhớ tới thế kỉ 21, ánh mắt liền chuyển hướng lên ánh trăng trên bầu trời, ánh trăng thế kỉ 21 có phải cũng giống đây hay không? Rất nhớ ba mẹ nha!

Nàng vì sao khó như vậy? Nàng đúng là vẫn không muốn cưới một cái ngốc tử đi? Nàng thế nhưng nói như vậy để lừa gạt một cái ngốc tử, nàng thật là không muốn ở lại sao? “Nha! Nương tử, người là muốn rời đi Dục nhi nên mới nói như vậy?” Dù sao hiện tại là ngốc tử, liền hỏi một chút đi.

“Cái gì?!” Tiểu Đa Đa đang đắm chìm trong mơ màng, nghe Nam Cung Dục nói vậy liền lập tức đập một cái thật mạnh trên đầu Nam Cung Dục “Dục nhi ngươi muốn chết! Kêu lão bà, lão công ý là đợi cho chúng ta biến thành lão công công, lão bà bà thì vẫn ở cùng nhau, thời điểm Dục nhi vừa mới nghe hát xong không phải muốn nói cùng ta chậm rãi biến lão sao? Người là muốn đổi ý? Ô ô!” Tiểu Đa Đa vừa nói đến Nam Cung Dục muốn rời đi liền cảm thấy khổ sở vô cùng, hơn nữa mông lại rất đau liền trực tiếp khóc luôn.

Bạn đang đọc truyện *Ngốc Tử Vương Gia, Tiểu Bạch Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Lão Bà Là Cái Gì Này Nọ?

“Này, người đừng khóc a!” Thấy Tiểu Đa Đa bỗng nhiên khóc như núi đổ, Nam Cung Dục lập tức luống cuống không biết làm sao. Hần lớn như vậy cho tới bây giờ cũng chưa thấy qua một nữ nhân có thể khóc thành như vậy. Ánh mắt kia giống như con suối không ngừng chảy ra nước mắt, cuộn cuộn không ngừng.

“Xem đi, xem đi, người thật sự phải đi, người cũng không gọi ta là nương tử, ô ô!” Tiểu Đa Đa vừa nghe Nam Cung Dục không gọi nàng là “Nương tử” liền khóc càng lớn hơn.

“Ta...ta không có a...ta chưa nói quá! Người...Người đừng khóc, nghe lời!” Nam Cung Dục ngốc đi lau nước mắt cho Tiểu Đa Đa, nhưng mà vừa lau khô lại chảy ra, Nam Cung Dục nhìn không được đau lòng đồ nàng, ngay cả chính hắn cũng không phát hiện thanh âm mình có bao nhiêu ôn nhu!

“Sẽ không! Người khi dễ ta, ô ô!” Vốn bị rơi trên cây xuống liền cảm thấy ủy khuất, sau đó lại nghĩ đến cha mẹ ở thế kỉ 21 lại càng không thoải mái, lại bị Nam Cung Dục nói như vậy liền trực tiếp đem toàn bộ phát tiết ra ngoài.

“Ta? Ta khi dễ người?” Nam Cung Dục chỉ vào chính mình, mặc danh kỳ diệu! Hắn nào có khi dễ nàng! Vừa định phát hỏa, lại nhìn con mèo nhỏ đáng thương trước mắt lại đau lòng “Nương tử, người đừng khóc, người mà khóc vì phu cũng muốn khóc a”

“Ô ô! Người còn khi dễ ta, người còn gọi ta là nương tử! Ô ô! Ta muốn về nhà, ta muốn về nhà, mẹ!” Tiểu Đa Đa càng nói càng ủy khuất, ba mẹ nàng không thấy nàng không biết lại biến thành cái dạng gì? Nàng cũng muốn về nhà nha! Nơi này ai cũng không quen, cái gì cũng đều là xa lạ!

Có trời làm chứng, hân- Nam Cung Dục thật sự không có khi dễ nàng. Nam Cung Dục bắt đắc dĩ phiên cái xem thường, sau đó vất hết óc đồ tiểu nữ nhân trong lòng. Rõ ràng vừa rồi còn rất cao hứng, lại còn ca hát, sao lại lập tức thành thế này? Hắn bỗng nhiên cảm thấy nữ nhân còn khó đối phó hơn với thời điểm hân đối mặt với địch trên chiến trường. Năm đó thời điểm hân lấy ngàn kỵ binh vạn quân cũng không có bắt đắc dĩ như bây giờ! “Nga! Lão bà, lão bà, người đừng khóc, bằng không thì ta cũng khóc thật sự nha!” Nam Cung Dục một bên lau nước mắt cho Tiểu Đa Đa, một bên lại dỗ.

“Về sau không cho phép người khi dễ ta!” Tiểu Đa Đa cảm thấy Nam Cung Dục không oán người, nàng cũng không biết xấu hổ vì thế ngừng đầu ngừng khóc, mang theo giọng nói đầy đặc nhìn Nam Cung Dục làm nũng nói.

“Hảo, hảo!” Nam Cung Dục vừa thấy Tiểu Đa Đa rốt cục ngừng lại đương nhiên là đáp ứng tất, cầu còn không được.

“Chúng ta trở về đi! Nhớ rõ về sai gọi ta là cái gì?”

“Lão bà ~” Nam Cung Dục bắt đắc dĩ lặp lại một lần.

“Ân” Tiểu Đa Đa ở trong ngực Nam Cung Dục cọ cọ, tìm một vị trí thoải mái, nhắm mắt lại đang ngủ.

“Về sau cũng không cho phép khóc, nghe thấy không? Người mà khóc thì bộ dáng thật sự rất xấu!” Nam Cung Dục sùng nịnh nói xong, không có nghe thấy trả lời liền cúi đầu nhìn, tiểu nha đầu này thế nhưng một môi ngủ trong lòng mình. Nam Cung Dục không khỏi gọi lên khoe miệng, cảm thấy mỹ mãn nhìn tiểu nữ nhân đang ngủ say ở trong lòng. Hắn thật sự muốn cứ như vậy nhìn nàng, chậm rãi biến già, nhưng mà hắn không thể. Đi hồi lâu cũng trở về phòng, Nam Cung Dục cẩn thận đem Tiểu Đa Đa đặt trên giường, sau đó vẫn ngồi bên giường nhìn nàng.

Ngày hôm sau...

“Dục nhi, rời giường!” Ngày đầu tiên không có ngủ đến khi mặt trời lên cao, Tiểu Đa Đa tỉnh lại liền nắm cái mũi Nam Cung Dục, gọi hắn rời giường.

“Ngô ~ Nương tử, người sao lại rời giường sớm như vậy a?” Nam Cung Dục mở to mắt nhìn Tiểu Đa Đa hỏi.

“Ách ~” Tiểu Đa Đa nhất thời xấu hổ đầu đầy hắc tuyến, kỳ thật Tiểu Đa Đa rất chịu khó, thức dậy trễ cũng là do Nam Cung Dục mỗi ngày đều bị hân điếm huyết ngủ. Nay không, tối hôm qua không điếm huyết, nhìn xem, người ta thức rất sớm a! “Người vừa mới gọi ta là cái gì?” Tiểu Đa Đa giống như nhớ ra cái gì, nhìn Nam Cung Dục uy hiếp, ra vẻ bộ dáng “Người thăm”

“Nương tử a!” Nam Cung Dục vô tội căn bản là không biết chuyện tối hôm qua.

“Hừ, ta biết người sẽ quên! Kêu lão bà!” Tiểu Đa Đa tặng Nam Cung Dục một cái cốc.

“Lão bà là cái gì này nọ a? Vì sao muốn kêu là lão bà? Ta cảm thấy nương tử rất êm tai a!” Nam Cung Dục nhỏ giọng phản bác.

“Ta nói cho người lần cuối cùng, lão bà cũng giống như nương tử, kêu lão bà, lão công tức là chờ chúng ta sau này về già thành lão công công, lão bà bà vẫn có thể ở cùng nhau, người nói được không?” Tiểu Đa Đa kiên nhẫn lặp lại, nàng cũng không muốn sau này đều mỗi lần giải thích này nọ rồi rắc.

“Ừ, Dục nhi chờ già cũng muốn ở cùng nương tử một chỗ, Dục nhi nghe lời nương tử!” Nam Cung Dục nghe Tiểu Đa Đa nói vậy, hai mắt liền lập tức tỏa ánh sáng, hưng phấn nói.

“Vậy Dục nhi hẳn là phải gọi như thế nào?” Tiểu Đa Đa hướng dẫn muốn hỏi.

“Lão bà nương tử!” Nam Cung Dục cao hứng ôm Tiểu Đa Đa kêu lên.

“Ách ~” Tiểu Đa Đa có loại cảm giác khóc không ra nước mắt, đứa nhỏ này thật là có sức tưởng tượng. Bất quá xưng hô này có vẻ cũng không sai. Nghĩ như vậy, Tiểu Đa Đa cũng cao hứng nở nụ cười “Tốt lắm, Dục nhi ngoan, chúng ta rời giường ăn đồ ăn sáng, ăn xong chúng ta đi xem thành quả lao động của chúng ta tối hôm qua như thế nào a! Nghe lời, com nước xong liền mang người đi tìm lão thất và lão bát”

“Hảo nha! Ta muốn đi tìm thất đệ cùng bát đệ chơi! Lão bà nương tử, người thật sự hảo hảo nha! Theo người về sau còn có thật nhiều người cùng ta

chơi nga!” Nam Cung Dục nói xong liền bằng tốc độ nhanh nhất mặc quần áo xuống giường.

“Ha ha, đây là bởi vì Dục nhi nghe lời nên mới có thiệt nhiều người chơi với ngươi!” Tiểu Đa Đa nghe Nam Cung Dục kêu là “Lão bà nương tử”. Trong lòng liền cảm thấy giống như ăn đường ăn mật. Đây chính là xưng hô độc nhất vô nhị nha! Chỉ có Dục nhi của nàng mới có thể nghĩ ra được, ha ha ha...

Buổi trưa...

“Vương Gia, Vương Phi, quân gia ở bên ngoài cầu kiến” Thời điểm đang ở cùng Nam Cung Thuần và Nam Cung Tuấn chơi đùa hăng say, Uyển nhi tiến vào bẩm báo.

“Xem ra là có người chờ không được, Dục nhi, lão thất, lão bát, chúng ta chuẩn bị bắt đầu xem diễn đi!” Tiểu Đa Đa trong mắt tràn đầy trêu tức, nhìn ba người nói.

“Lão bà nương tử, ta thật sự muốn cho phép bọn họ rời đi sao?” Nam Cung Dục thật cẩn thận nói.

“Đương nhiên, bọn họ cũng không phải là người tốt!” Tiểu Đa Đa khẳng định nói. Sau đó quay đầu nhìn Uyển nhi tràn ngập uy nghi, cung tay “Truyền!”

“Là!” Uyển nhi tuân lệnh nhanh chóng đi ra ngoài.

“Lão nô bái kiến Vương Gia, Vương Phi, Thất Hoàng tử, Bát Hoàng tử!” Quân Gia Vương phủ vừa đến liền quỳ trên mặt đất

“Quân gia, người tới gặp ta cùng Vương Gia là có chuyện gì?” Tiểu Đa Đa giả giọng quan hỏi, làm cho người ta một loại cảm giác không giận tự uy. Không có biện pháp, kịch cổ trang xem nhiều giờ nên học hỏi chút.

“Lão nô là tới chào từ giả! Lão nô tuổi tác đã cao, thỉnh cầu Vương Gia cùng Vương Phi cho phép lão nô hồi hương, trở về tụ họp cùng người nhà! Cầu Vương Gia cùng Vương Phi thành toàn!” Quân gia nói xong liền cúi lạy một cái, ngửa khí thành khăn.

“Nga? Kia nếu bốn vương không cho phép thì có lẽ không hợp tình! Chuẩn!” Nam Cung Dục uy nghiêm nói, bàn tay to vung lên.

“Đa tạ Vương Gia cũng Vương Phi!” Quân gia nghe được thanh âm của Vương Gia mặc dù có chút nghi hoặc nhưng là không dám nhiều lời, vội vàng tạ ơn rồi lui xuống.

Bạn đang đọc truyện *Ngọc Từ Vương Gia, Tiểu Bạch Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Thật Là Nữ Nhân Cường Hãn A!

“Lão bà nương tử, thế nào? Ta học có giống không?” Quân gia vừa lý khai, Nam Cung Dục liền như vật quý nhìn Tiểu Đa Đa.

“Àn, Dục nhi là tuyệt nhất!” Tiểu Đa Đa không chút keo liệт khích lệ. Tiểu hài tử thôi, phải nhiều khích lệ, khẳng định mới có thể kích hấn phát huy động lực học tập.

“Thật sự?” Nam Cung Dục hưng phấn nhìn Tiểu Đa Đa, trong hai mắt trong suốt ngập tràn chờ mong, về phần chờ mong cái gì thì, hắc hắc!

“Thật sự!” Tiểu Đa Đa mỉm cười khẳng định

Nam Cung Dục nhìn chăm chăm vào Tiểu Đa Đa, còn Tiểu Đa Đa thì không có biểu hiện gì, chính là nghi hoặc nhìn Nam Cung Dục. Nam Cung Dục chỉ là cảm thấy mắt mát cúi đầu, bĩu môi làm bộ đáng mất hứng. Vì sao lão bà nương tử không hôn ta? Có phải nàng không thích Dục nhi hay không? “Lão bà nương tử, có phải là ngươi không thích Dục nhi hay không?”

“Cái gì? Bốn Dục nhi, ngươi đang suy nghĩ cái gì vậy?” Tiểu Đa Đa đánh một cái trên đầu Nam Cung Dục, cười hỏi. A di đà phật! tội lỗi, tội lỗi! Nàng càng ngày càng thô lỗ a, càng ngày càng bạo lực!

“Ngươi trước kia sau khi hôn Dục nhi thì sẽ thân Dục nhi một chút, nhưng vì sao vừa rồi không có?” Nam Cung Dục ôm đầu ủy khuất nói.

“Ách...” Tiểu Đa Đa nhất thời hắc tuyến đầy mặt, thì ra là hấn suy nghĩ cái này a! “Ngươi xem, lão thất cùng lão bát đang ở đây, nếu ta thân ngươi thì bọn họ cũng cho ta thân thì làm sao bây giờ? Chờ không có người ta sẽ hôn có phải tốt hơn không?” Tiểu Đa Đa ghé vào tai Nam Cung Dục lén lút nói.

“Ha ha, hảo! Dục nhi đều nghe nương tử!” Nam Cung Dục không tự giác lấy tay xoa đầu mình, nghe Tiểu Đa Đa nói xong liền cười ngây ngô đứng lên.

“Vương gia, Vương phi, Ngọc Châu cầu kiến!” Uyển Nhi lại tiến vào bẩm báo.

“Ha ha, lại đến tiếp! Truyền,! Dục nhi biểu hiện cho tốt nha!” Tiểu Đa Đa về mặt thú vị chuyển con mắt, bộ dáng chờ xem kịch vui.

Ít lâu sau, Uyển Nhi liền mang Ngọc Châu về mặt tiểu tụy tiến vào “Nô tỳ Ngọc Châu bái kiến Vương gia, vương phi, thất hoàng tử, bát hoàng tử!” Ngọc Châu nom nớp lo sợ nhìn bốn phía, sau đó lên tiếng nói.

“Ngọc Châu tỳ tỳ, người mau đứng lên đi! Người sao lại quỳ xuống a?” Nam Cung Dục thấy Ngọc Châu quỳ liền tiến lên lấy tay đỡ nàng.

“Khởi bẩm Vương gia, nô tỳ hôm nay tới là để chào từ giả! Thịnh Vương gia thành toàn!” Ngọc Châu ra về thành khẩn cầu xin.

“Ngọc Châu tỳ tỳ, người phải đi sao?” Nam Cung Dục nhìn Ngọc Châu hỏi, lại nhìn đến đôi phương liền gật đầu liền lôi kéo ống tay Ngọc Châu bộ dáng không tha “Ngọc Châu tỳ tỳ, người không thể đi, Dục nhi không cho phép người đi! Không cho phép! Lão bà nương tử, người nhanh nói cho Ngọc Châu tỳ tỳ, không cho phép nàng đi a!”

“Đừng vậy Ngọc Châu, người vì sao phải đi? Là Vương phủ đãi ngộ không tốt sao? Nếu không tốt thì người cứ việc nói, ta cùng Vương gia nhất định sẽ thỏa mãn người! Người cũng đừng đi!” Tiểu Đa Đa ra về đoan trang khéo khuyên.

“Ha ha, Vương gia, vương phi, nô tỳ thật sự phải đi” Ngọc Châu xấu hổ cười cười. kỳ thật cười so với khóc còn khó coi hơn.

“Nga? Sao lại phải đi?” Tiểu Đa Đa nghi hoặc nhìn Ngọc Châu, tao nhã ngồi trên ghế, bưng một ly trà Thiển chúc nhâm nhi, cả người tản ra khí thế tự uy. Tiểu dạng nhi, muốn đấu với ta? Ta không chơi người chết thì ta sẽ không kêu là Tiểu Đa Đa! Ta xem người diễn như thế nào! Hừ!

“Ô ô, Vương gia, vương phi thứ lỗi! Nô tỳ vừa mới nhận được thư nhà, nói trong nhà mẹ già bệnh nặng, nô tỳ cần về nhà chăm sóc” Ngọc Châu thê thê thăm thẳm lau nước mắt, tiếp tục nói “Nô tỳ trên có mẹ già tám mươi tuổi, dưới có đệ muội ba tuổi, cha lại mất sớm, nô tỳ là người trưởng thành duy nhất trong nhà, nay mẹ già bệnh nặng nô tỳ không thể không về!”

“Phụt ~...” Tiểu Đa Đa vừa rồi còn rất tao nhã, nghe Ngọc Châu nói xong liền không giữ hình tượng mà đem nước trà uống trong miệng phun trên mặt Nam Cung Thuần đứng bên cạnh! “Khụ khụ, khụ khụ!” Tiểu Đa Đa một bên ho khan, một bên phe phẩy cười.

“Lão bà nương tử, người không sao chứ?” Nam Cung Dục nhìn bộ dáng khấn trương của Tiểu Đa Đa liền tiến lại giúp nàng thuận khí.

“Lão đại, người thực bản nha!” Nam Cung Thuần khuôn mặt nhỏ nhắn, phần nộn rồi rậm, nhướn mày lên nhìn Tiểu Đa Đa.

“Ha ha, lão thất, ngưng ngưng a, ta không phải... không phải có ý!” Tiểu Đa Đa cho dù cố gắng cũng không nín được cười. Chậc chậc! Tiểu Đa Đa về mặt thú vị nhìn Ngọc Châu, thực là nhìn không ra a! Ngọc Châu so với tướng tượng của nàng thì diễn còn tốt hơn a! Trong kịch cổ trang thường xuất hiện tình huống “Ta trên có mẹ già tám mươi tuổi, dưới có hài tử ba tuổi” lời kịch linh tinh kinh điển. Không nghĩ rằng Ngọc Châu thể nhưng dung tới, nhưng lại dùng như vậy, như vậy “Thỏa đáng”! Ha ha! Ngọc Châu cũng chỉ bộ dáng chừng mười tám, mười chín tuổi đi, thể nhưng lại có mẹ già tám mươi tuổi, còn có đệ đệ, muội muội ba tuổi, cường hãn a, rất cường hãn! Tiểu Đa Đa lắc đầu thờ dài, nhìn vòng vo xung quanh Ngọc Châu. Nói như vậy, thời điểm nương nàng sinh Ngọc Châu ra cũng đã hơn sáu mươi tuổi, thời điểm sinh đệ đệ muội muội nàng cũng đã gần tám mươi tuổi! Cha nàng lại chết sớm, rất hỗn loạn nha! Nương Ngọc Châu cũng thật sự là nữ nhân cường hãn a! Bội phục! Bội phục! Quả nhiên chỉ có nàng không thể tưởng được, nhưng không chỉ có nàng là diễn được a! “Được rồi, người có lòng hiếu thảo nên ta với Vương gia cũng không thể cự tuyệt, chuẩn!” Tiểu Đa Đa cười, đáp ứng Ngọc Châu. Nàng quả thật là nhân tài a! Nàng cũng nghĩ là muốn giữ nàng lại a.

“Tạ Vương gia, vương phi! Nô tỳ cáo lui!” Ngọc Châu được câu trả lời thuyết phục liền lập tức vui mừng lui ra ngoài.

“Ha ha ha, cười chết ta!” Ngọc Châu vừa ly khai, Tiểu Đa Đa liền ôm bụng ngã lên trên ghế, cười đến chảy nước mắt “Trên có mẹ già tám mươi tuổi, dưới có đệ muội ba tuổi, cha lại sớm chết, ha ha, ha ha”

“Ha ha!” Lão thất lão bát vốn nhìn Tiểu Đa Đa cười không hiểu cái gì, vừa nghe Tiểu Đa Đa nói cũng giật mình, nhất thời cũng cười ha ha.

“Ha ha, ha ha!” Nam Cung Dục nhìn mọi người đều đang cười, tuy rằng hắn không biết mọi người đang cười cái gì nhưng mà nương tử vui vẻ hắn liền vui vẻ, vì thế cũng liền ha ha ngây ngô cười theo.

Chờ mọi người cười đến không thở nổi, Tiểu Đa Đa mới ngừng lại được. “Được rồi, phỏng chừng người trong Vương phủ cũng muốn đi hết, ngày mai chúng ta liền ra đường đi dạo, lại nhân tiện mua vài hạ nhân trở về, thế nào?”

“Hảo nha! Lão đại, chúng ta nhất định đến đúng giờ!” Nam Cung Thuần cùng Nam Cung Tuấn mắt lóe tinh quang nhìn Tiểu Đa Đa.

“Trên đường sao? Lão bà nương tử, không thể đi được không?” Nam Cung Dục rồi rậm khiếp đảm hỏi Tiểu Đa Đa.

“Dục nhi sao vậy? Dục nhi không thích đi trên đường sao?” Tiểu Đa Đa khó hiểu nhìn Nam Cung Dục, hắn bình thường ít đi ra ngoài, không hẳn là thích đi ra ngoài sao?

“Bởi vì... Bởi vì ngoài Vương phủ mọi người đều rất dọa người nha! Mỗi lần Dục nhi đi ra ngoài bọn họ luôn vây quanh Dục nhi, nói Dục nhi là Ngốc tử, sau đó liền cười Dục nhi, còn có tiểu hảo tử lấy đá quăng Dục nhi! Dục nhi không muốn xuất môn, lão bà nương tử, Dục nhi không cần xuất môn được không?” Nam Cung Dục ấp úng nói xong, trên mặt là sự khẩn cầu.

Chương 17: Vì Ngốc Vương Gia Đứng Trên Đường Lập Uy

“Đương nhiên không thể, ngày mai chúng ta liền xuất môn, tìm một vài người tài cán vì chúng ta mà làm hạ nhân, để xem về sau ai dám khi dễ người!” Tiểu Đa Đa hơi phần giận nói. Dục nhi trước kia quá khổ, tốt xấu cũng là vương gia, đã bị Hoàng hậu khi dễ đến cả người khác cũng khi dễ? Tức chết nằng!

“Nga! Lão bà nương tử nói cái gì thì chính là cái đó a!” Nam Cung Dục ủ rũ bĩu môi nói. Nương tử đối với hắn tốt lắm, nếu hắn không nghe nương tử thì nương tử không thích hắn thì làm sao bây giờ?

Ngày kế, Tiểu Đa Đa trang điểm rất đẹp, sau đó lại đem Nam Cung Dục tân trang lại, mang theo Nam Cung Thuần, Nam Cung Tuấn cùng Uyển nhi chậm rãi xuất môn. Kỳ thật nàng vốn không tính mang theo Uyển nhi nhưng mà ngày hôm qua thời điểm quản gia đi đều đem tiền trong Vương phủ giao cho Uyển nhi, Uyển nhi lại biết tính toán tí mĩ không giống với Tiểu Đa Đa, tuy rằng tính toán tí mĩ nhưng mà không biết gì về tiền tài cổ đại. Cho nên liền mang theo nàng để quản chi tiêu. Trên đường rộn ràng nhộn nháo, người đến người đi cực kì giống tập hợp, đi hội làng mua đồ ở hiện đại. Nhìn đến trường hợp nào nhiệt như vậy, Tiểu Đa Đa, Nam Cung Thuần, Nam Cung Tuấn giống như chim được thả khỏi lồng, lúc thì lên đến chỗ này, lúc thì ghé vào chỗ kia, lăm lăm sờ sờ cái này rồi lại lấy lấy các kia, rất vui. Chỉ có Nam Cung Dục đi theo ở phía sau, gặt gao cúi đầu, ngậm miệng, nhìn bộ dáng rất thống khổ “Dục nhi, sao người lại cúi đầu như vậy a? Mau nhìn, cái này đẹp không?” Tiểu Đa Đa dừng lại ở một cái quán nhỏ, cầm một cái trà cài đầu làm bằng gỗ hỏi Nam Cung Dục đang rầu rĩ không vui.

“Ha ha, rất đẹp! Lão bà nương tử mang cái gì nhìn cũng đẹp!” Bộ dáng vô tình của Nam Cung Dục liền lập tức biến mất, nhìn cái trà cài tóc làm bằng gỗ trong tay Tiểu Đa Đa cười nói.

“Vậy Dục nhi cài cho nương tử được không?” Tiểu Đa Đa nhìn Nam Cung Dục chờ mong. Oa! Nàng mỗi lần xem phim cổ trang thì đều muốn mình sinh ra ở cổ đại, phu quân của nàng vì nàng mà oản tóc đen, họa mi, đó là một chuyện rất thâm tình a! Mỗi lần xem thấy thời điểm nam chính giúp nữ chính cài trà cài lên tóc thì liền hâm mộ không thôi.

“Hảo!” Nam Cung Dục cười ngây ngô nhìn Tiểu Đa Đa, tiếp nhận trà cài tóc bằng gỗ trong tay Tiểu Đa Đa, cẩn thận cắm ở trên búi tóc của Tiểu Đa Đa “Tốt lắm! Lão bà nương tử nhìn đẹp lắm!”

“Rất đẹp sao?” Tiểu Đa Đa đối với Nam Cung Dục xiêm áo bãi đầu, hướng về phía Nam Cung Dục cười. Nụ cười khiến cho ngốc từ Nam Cung Dục lại càng ngốc hơn.

“Ha ha, rất đẹp! Rất đẹp!” Nam Cung Dục chính là rất chất phác gặt đầu, ngơ ngác nói.

“Này Dục nhi, đây chính là tín vật đính ước của chúng ta, về sau phải giữ gìn cẩn thận!” Tiểu Đa Đa vẻ mặt hạnh phúc nói, cực kỳ giống một cái luyến ái trong tiểu nữ nhân.

“Tín vật đính ước? Đó là cái gì?” Nam Cung Dục cau mày hỏi Tiểu Đa Đa.

“Tín vật đính ước chính là vật mà một nam nhân trao cho nữ nhân mà mình thích, sau đó sẽ đưa vật đính ước cho nhau, về sau muốn vĩnh viễn ở cùng một chỗ, hai người cũng không thể thích người khác, mà nhìn tín vật thì giống như nhìn thấy đối phương. Cũng giống như nương tử cùng Dục nhi a, nương tử nhìn cái trà cài tóc này thì giống như nhìn thấy Dục nhi, người nói được không?” Tiểu Đa Đa vắt hết óc giải thích “Tín vật đính ước” cho Nam Cung Dục. Nói, tín vật đính ước này đúng là khó có thể giải thích a!

“Ha ha, hảo! Dục nhi thích lão bà nương tử, về sau vĩnh viễn cùng lão bà nương tử ở một chỗ!” Nam Cung Dục vừa nghe Tiểu Đa Đa giải thích thì lập tức mở to hai mắt, hưng phấn tiến lên ôm lấy cánh tay Tiểu Đa Đa.

“Aiz, thật sự đáng tiếc a! Nàng nương xinh đẹp như vậy lại gả cho một cái ngốc từ!” Người qua đường giáp tiếc hận nói.

“Aiz, ta xem cái nam tử tuần nĩ như vậy lại biến thành một ngốc từ a!” Người qua đường ắt không đồng ý nói.

“Đây hình như là ngốc vương gia kia!” Người qua đường bình vì kiến thức rộng rãi của mình mà tự hào nói.

“Chắc chắc! Vương gia chính là tốt! Choáng váng nhưng vẫn thú được vợ đẹp như vậy” Người qua đường đỉnh có chút tức giận bất bình.

...

Trên đường tất cả đều nghị luận, mặt Nam Cung Dục vốn vui mừng lập tức giống như con ngựa bị chấn kinh, theo bản năng mà trốn ở phía sau Tiểu Đa Đa, nhưng trong chốc lát không biết nghĩ cái gì mà lại có lá gan đứng trước Tiểu Đa Đa, đem nàng bảo hộ phía sau, nhưng mà thân mình lại cứ run nhẹ, ánh mắt hoảng sợ nhìn bốn phía.

“Tránh ra! Tránh ra!” Nam Cung Thuần cùng Nam Cung Tuấn vì chạy trước mà không thấy Tiểu Đa Đa nên lập tức chạy đi tìm, kết quả là thấy hai người bị mọi người vây quanh nghị luận.

“Hai tiểu hài tử này là ai? Bộ dạng thật là đẹp mắt!” Người qua đường giáp nhìn Nam Cung Thuần cùng Nam Cung Tuấn khuôn mặt phấn nộn ngạc nhiên hỏi.

“Chuyện này mà người cũng không biết? Đây chính là đương triều Thất hoàng tử cùng bát hoàng tử!” Người qua đường bính dượng như khoe khoang đáp.

Nghe được người qua đường bính nói, mọi người trong mắt tán thưởng biến thành kính sợ.

“Lão thất, lão bát, các người tới thật đúng lúc!” Tiểu Đa Đa ở phía sau Nam Cung Dục đi ra, lại nhìn đến Nam Cung Thuần cùng Nam Cung Dục giống như cứu tinh, giáo hoạt cười “Lão thất a, tứ tẩu ta là nữ nhân nên cũng không hiểu lắm về luật pháp của Vương triều Nam Cung, người dạy cho ta, được không?”

“Tứ tẩu cứ việc hỏi, thất đệ ta sẽ tận tình chỉ bảo!” Nam Cung Thuần vừa nghe được liền hiểu ngay được ý tứ của Tiểu Đa Đa, hân hạnh như một tiểu đại nhân, ở bên trong đám người chậm rãi đi thông thả đến bên cạnh Tiểu Đa Đa, nghiêm trang trả lời.

“Vậy người cho biết coi rở hoàng tộc có phải là phạm pháp hay không?” Tiểu Đa Đa nhếch môi, ánh mắt lạnh lùng quét một vòng vào đám người đứng xung quanh, khiến tất cả mọi người không tự giác mà rụt cổ lại, sau đó lại nhìn chằm chằm vào Nam Cung Thuần thật sự hỏi.

“Ngạ? Coi rở hoàng tộc thì tội danh cũng không nhỏ nha! Tứ hoàng tẩu, người nào lớn mật mà dám như vậy a?” Nam Cung Thuần ra vẻ như không biết hỏi Tiểu Đa Đa.

“Đó là tội gì a?” Tiểu Đa Đa ra vẻ bộ dáng “Ta học tốt lắm” nhìn Nam Cung Thuần.

“Nhẹ thì mất đầu, nặng thì mang họa cả nhà!”

“Vậy nếu coi rở cùng nhục mà người hoàng tộc thì sao?” Tiểu Đa Đa tiếp tục truy vấn.

“Này thôi, đây chính là lỗi lớn nhất a! Đây chính là tội lớn nha, phải tru di cửu tộc a~!” Nam Cung Thuần ra vẻ bộ dáng đơn thuần đáp.

“Ha ha, như vậy sao?” Tiểu Đa Đa nhẹ nhàng cười cười, quay đầu nhìn Nam Cung Dục ôn nhu nói: “Vương gia, ngài vừa mới nhìn thấy là ai nói người sao? Nói người mọi người đều bị tru di cửu tộc, mà những người đứng ở đây chỉ trò đùa phải mất đầu, người xem thử có những ai?” Tiểu Đa Đa lấy tay chỉ chỉ vào đám người xung quanh. “Đồ” một tiếng, mọi người vốn đang vây chặt Tiểu Đa Đa liền lập tức chạy trốn không thiếu một người.

“Oa! Làm sao mà chạy hết a? Ta còn chưa nói xong đâu! Những người này sao lại không lễ phép như vậy! Hừ!” Tiểu Đa Đa làm nũng nhìn Nam Cung Dục ra vẻ mất hứng nói, sau đó mâu quang lại chuyển sang hứng phấn mà nói “Ha ha! Hoàn thành! Dục nhi, thế nào? Cái này không ai dám nói người đi?”

“Lão bà nương tử thật lợi hại nha! Nhiều người như vậy lập tức bỏ chạy hết!” Nam Cung Dục sùng bái nhìn Tiểu Đa Đa.

Bạn đang đọc truyện *Ngốc Từ Vương Gia, Tiểu Bạch Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: Ngốc Vương Gia Ghen Tị

“Không phải ta lợi hại mà là Dục nhi lợi hại!” Tiểu Đa Đa an ủi Nam Cung Dục, lại nhìn bộ dáng của Nam Cung Dục liền tiếp tục nói “Sở dĩ bọn họ nói Dục nhi là ngốc tử là vì bọn họ ghen tị bộ dáng tuấn mĩ của Dục nhi, lại thân phận tôn quý vương gia, bọn họ cũng muốn được như Dục nhi, nhưng mà bọn họ cũng không thể trở nên tuấn mĩ và thành vương gia, cho nên bọn họ thấy Dục nhi tâm địa thiện lương, đơn thuần đáng yêu liền ghen tị nói Dục nhi là ngốc tử. Dục nhi làm sao có thể là ngốc tử a? Các người nói đúng không hả lão thất, lão bát?” Tiểu Đa Đa nói xong quay đầu trung cầu ý kiến của Nam Cung Thuần cùng Nam Cung Dục.

“Ấn! Lão đại nói rất đúng! Lần đó ta chợt nghe người ta nói tứ ca chính là mỹ nam đứng đầu của Vương triều Nam Cung a! Bọn họ chính là ăn không có việc gì làm nên mới nói như vậy!” Nam Cung Thuần lập tức nói phụ họa.

“Đúng vậy! Tứ ca là tuyệt nhất, ta lớn lên cũng muốn giống như tứ ca! Còn muốn cưới một nương tử giống như lão đại a!” Thanh âm dễ nghe của Nam Cung Tuấn vang lên, trên mặt là thiên chân vô tà.

“Hừ! Ta chán ghét bát đệ!” Vốn đang nghe mọi người cũng khoe chính mình, Nam Cung Dục liền ngây ngô cười, lâu lâu lại ngượng ngừng sờ sờ tóc, khuôn mặt tuấn tú cũng đỏ lên. Nhưng mà khi nghe được Nam Cung Tuấn nói muốn thú một cái nương tử giống với lão bà nương tử thì khuôn mặt hân

liền thay đổi. Bát đệ là có ý gì? Hẳn thích nương tử? Bát đệ muốn cùng hẳn thường nương tử? Chỉ biết chán ghét bát đệ, hừ! Nghe Nam Cung Tuấn nói xong, Nam Cung Dục liền lập tức hung hăng đẩy Tiểu Đa Đa ra xa khỏi Nam Cung Tuấn, kéo Tiểu Đa Đa về hướng Vương phủ “Ta chán ghét bát đệ! Về sau không bao giờ cùng chơi với bát đệ, hừ! Chán ghét! Chán ghét!” Vừa đi vừa thở phì phò nói.

“Dục nhi, ngươi làm sao vậy?” Bị Dục nhi kéo Tiểu Đa Đa cũng không hiểu chuyện gì. Vừa rồi không phải còn rất cao hứng sao? Sao lại lập tức bỗng nhiên thay đổi tính tình như vậy?

“Lão bà nương tử, chúng ta về phủ, về sau không cần chơi cùng bát đệ, Dục nhi rất chán ghét hẳn!” Nam Cung Dục chính là lôi kéo Tiểu Đa Đa đi trở về, cái gì cũng không nói.

“Này! Lão thất, lão bát, ta cùng Dục nhi đi về trước, ngày mai các ngươi lại đến Dục vương phủ tìm chúng ta! Chào!” Tiểu Đa Đa bắt đầu đi đánh phải quay đầu nhìn về phía Nam Cung Thuần cùng Nam Cung Tuấn nói.

“Ân, lão đại! Ngươi cứ yên tâm trở về cùng tứ ca hảo hảo giải quyết chuyện của các ngươi đi!” Nam Cung Thuần nhìn về phía hai người đi xa vẫy tay kêu, trên mặt một bộ vui sướng khi người khác gặp họa.

“Thất ca, tứ ca làm sao vậy? Sao bỗng dưng tính tình khởi xướng như vậy?” Nam Cung Tuấn khó hiểu nhìn Nam Cung Thuần cười đến là lạ hỏi.

“Hắc hắc, cái này có nói ngươi cũng không hiểu” Nam Cung Thuần trẻ tuổi mà bộ dáng giống như rất thành thạo, thần thần bí bí ghé vào tai Nam Cung Tuấn lén lút nói “Ta nói cho ngươi nha! Tứ ca là ghen tị!”

“Ghen?” Nam Cung Tuấn nhìn Nam Cung Thuần khó hiểu nói lại.

“Ân, chính là ghen! Ta chỉ biết có nói ngươi cũng không hiểu!” Nam Cung Thuần đắc ý dào dạt khoe khoang nói “Ta nói cho ngươi nha! Ngày đó ta thấy nữ nhi tri phủ nói với Ngũ ca là nàng thích hẳn, sau đó bị Ngũ tẩu nghe thấy được, Ngũ tẩu liền tức giận liền mắng cái nữ nhân kia là hồ ly tinh, còn cho nữ nhân kia một cái tát a! Ngũ ca nói đó là bởi vì Ngũ tẩu ghen tị! Ngươi vừa nói muốn thú nương tử giống như lão đại cho nên tứ ca tức giận bởi vì hẳn ghen tị!” Nam Cung Thuần nói xong liền dùng ánh mắt “Ngươi thăm” nhìn Nam Cung Tuấn “Vừa mới tứ ca không đánh ngươi cũng đã là vạn hạnh, ngươi về sau phải cẩn thận, nói không chừng tứ ca thật sự sẽ đánh ngươi nha!”

“Thất... Thất ca, Tứ... tứ ca thật sự sẽ bởi vì cái này mà liền đánh ta sao?” Nam Cung Tuấn dù sao cũng còn nhỏ lại bị Nam Cung Thuần hù dọa như vậy liền lập tức đỏ đôi mắt. Nam Cung Dục với hẳn mà nói không phải là gốc tử mà là một tướng quân dũng mãnh phi thường, võ công cao cường, thiên hạ vô địch! Tứ ca đánh hẳn, hẳn chắc chắn sẽ rất đau, thực thăm đi?

“Đương nhiên, Ngũ ca nói nữ nhân ghen thực đáng sợ! Ta nghĩ nam nhân ghen lại càng đáng sợ hơn a!” Nam Cung Thuần vuốt cằm nhỏ ra vẻ bộ dáng tự hỏi. Nhìn Nam Cung Tuấn bị chính mình dọa cho sợ tới mức đều muốn khóc vì thế cổ vũ an ủi nói “Bát đệ, đừng sợ, nam tử hẳn đồ máu không đồ lệ!”

Hắn bắt an an ủi hoàn hảo, an ủi này... A? Đồ... Đồ máu? Còn muốn đồ máu a! “Ô ô ô...! Ta không cần! Thất ca, ngươi nhanh nói cho tứ ca, ta không cưới lão đại là được! Không đúng, là ta không cưới nương tử giống lão đại! Cũng không đúng, ta về sau không cưới nương tử! Thất ca, nhanh nói cho tứ ca, ta không cần đồ máu! Ô ô ô...!” Nam Cung Tuấn vừa nghe Nam Cung Thuần nói xong liền sợ tới mức khóc lớn lên, một bên oa oa khóc, một bên nghẹn ngào nói, còn lấy cánh tay nhỏ nhỏ đẩy Nam Cung Thuần về hướng mà Tiểu Đa Đa và Nam Cung Dục đi, làm cho hắn đi van cầu giúp mình, hẳn còn chưa có lớn nên hẳn không muốn đồ máu. Ô ô, này bị thúc dục đùa nhỏ a~

“Được rồi, được rồi, tứ ca sẽ không cùng ngươi so đo, ngươi đừng khóc!” Nam Cung Thuần thấy Nam Cung Tuấn khóc liền nhường mảy tiến lên an ủi.

(Acchan: Cái gì xấu cũng từ Nam Cung Trạch mà ra a~, =.=)

Bên kia Nam Cung Thuần lừa làm cho Nam Cung Tuấn liên tiếp khóc. Bên này Nam Cung Dục lôi kéo Tiểu Đa Đa về tới Dục Vương phủ.

“Dục nhi, ngươi làm sao vậy?” Tiểu Đa Đa thở phì phò nhìn Nam Cung Dục ôn nhu hỏi.

“Dục nhi chán ghét bát đệ!” Nam Cung Dục bữu môi tức giận nói.

“Vì sao a?” Không phải là đệ đệ sao? Vì sao chán ghét? Lúc này không phải còn rất tốt sao!

“Bởi vì... bởi vì hẳn muốn cùng Dục nhi thường nương tử!” Nam Cung Dục tay nắm quyền nói.

“Thường?” Thiên! Tiểu Đa Đa lập tức phản ứng lại, thì ra là gốc tướng công của mình đang ghen tị! Ha ha! Dục nhi ghen cũng đáng yêu nha! “Ha ha, Dục nhi ghét, nương tử chỉ thích Dục nhi nha!”

“Thật sự? Lão bà nương tử sẽ không đổi ý?” Nam Cung Dục không tin hỏi, kỳ thật bát đệ bộ dạng thật sự tốt lắm nha! Lão bà nương tử lần đầu tiên thấy bát đệ liền hôn hẳn một cái a!

“Vậy thì...” Tiểu Đa Đa nói xong, đi đến trước mặt Nam Cung Dục, kiễng mũi chân, vươn tay trụ cổ Nam Cung Dục, môi nhẹ nhàng chạm vào môi Nam Cung Dục, môi giống A Nhĩ Ti Tư này nàng đã mơ ước rất lâu a! Đây cũng là nụ hôn đầu tiên của nàng a! “Như vậy Dục nhi tin chưa?” Tiểu Đa Đa rời khỏi môi Nam Cung Dục, khuôn mặt nhỏ nhắn hồng lên nói.

“Ha ha, tin tưởng!” Nam Cung Dục vuốt môi mình, ngờ ngác nhìn môi Tiểu Đa Đa ngây ngô trả lời. Lão bà nương tử miệng hảo ăn nha! Giống như kẹo đường a, “Lão bà nương tử, cũng không thể được.... cũng không thể được hôn lại một chút sao? Miệng của ngươi hảo ăn ngon nha!”

Ăn ngon? Miệng? Thiên! Tiểu Đa Đa thật sự muốn lập tức hôn mê! Một sự kiện lãng mạn như vậy thế nhưng lại trở thành quả ăn vặt! Bất quá giải thích này đúng là độc nhất vô nhị a! Bất quá hôn lại một chút có vẻ như đại khái là không sai đi? “Được rồi! Liền một chút nga!”

“Hào nha!” Nam Cung Dục nghe xong liền lập tức cười tươi rạng rỡ, hưng phấn cầm mặt Tiểu Đa Đa lên hôn. Ngay từ đầu thật cẩn thận, bắt đầu nhẹ nhàng, chậm rãi dùng răng cắn xé môi Tiểu Đa Đa, cắn xong lại giống như mút kẹo que, mút rồi liếm! Choáng váng! Tiểu Đa Đa bỗng nhiên không nói gì đứng lên, cảm tình giống như môi nàng mới là khối kẹo que A Nhĩ Ti Từ a!

Bạn đang đọc truyện *Ngốc Từ Vương Gia, Tiểu Bạch Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Anh Hùng Cứu Mỹ Nhân!

“Ô ô ô!” Tiểu Đa Đa dùng sức đẩy Nam Cung Dục ra, trừng mắt hấn rồi lấy tay lau môi đỏ bị hấn chà đạp, mặt tức giận hỏi “Không phải nói một chút sao? Ngươi như thế nào lại không nghe lời?”

“Lão bà nương tử, là một chút a! Dục nhi cũng chưa buông ngươi ra nga! Một chút còn chưa xong a!” Nam Cung Dục ủy khuất biện giải, lão bà nương tử nói rõ ràng cho thân một, làm sao có thể đối ý a?

“Ách ~...” Tiểu Đa Đa mặt đầy hắc tuyến, nguyên lai “một chút” thật là một chút, chỉ cần không buông ra thì là một chút, thật sự giống như không sai nha! “Kia, kia hiện tại thân xong rồi, chúng ta đi ăn cơm đi!”

“Hào! Dục nhi nghe lão bà nương tử!” Nam Cung Dục giống như một tiểu hài tử được kẹo đường khoa chân múa tay vui sướng.

Giờ tý...

Nam Cung Dục trước sau như một nhìn camera, nhìn tiểu nữ nhân nghịch ngợm ban ngày vì hấn làm mọi chuyện, lại nghĩ đến hấn hôn nàng, ánh mắt nhìn chăm chăm vào đôi môi có chút sưng đỏ như tiên điểm ướt át hoa hồng của Tiểu Đa Đa, ngón tay thon dài như ngọc nhẹ nhàng mà sờ soạng, ha ha! Xem ra chính mình thời điểm ban ngày mất đi thần chí còn không phải thực ngốc! Tối thiểu còn biết chiếm tiện nghi của tiểu nữ nhân này! Ha ha ~

.....

“Này! Lão bát, ngươi hôm nay làm sao vậy? Sao lại nhìn Dục nhi giống như thấy hổ vậy?” Tiểu Đa Đa nhìn Nam Cung Tuấn từ giữa trưa đi vào Dục vương phủ giống như rất sợ sệt nhìn Nam Cung Dục, không khỏi nghi hoặc hỏi.

“Không, không có gì, lão đại, ngươi vẫn là nên cùng tứ ca trò chuyện, không cần nói nhiều với ta” Nam Cung Tuấn thanh âm nho nhỏ trả lời. Thất ca nói, muốn bảo trì khoảng cách tứ ca mới không ăn giấm chua, tứ ca không ăn giấm chua thì sẽ không đánh hấn.

“A?” Tiểu Đa Đa lại nghe được không hiểu ra sao.

“Aiz, nữ nhân chính là phiền toái! Ta nói lão đại a, ngươi là đi mời chào hạ nhân hay là đi nghi vấn lão bát?” Nam Cung Thuần giống như tiểu đại nhân đi ra ngăn cản Tiểu Đa Đa không cho tiếp tục hỏi

“Nga, đúng ha! Ta là đi tìm hạ nhân!” Tiểu Đa Đa vỗ ót giắt mình nói, lập tức dùng tay đánh một cái thật mạnh vào trên đầu Nam Cung Thuần “Nói cho ngươi bao nhiêu lần? Tiểu hài nhi không được giả thành thực cái gì? Đáng đánh đòn!”

“Này! Lão đại, cũng không phải ta nói, là Ngũ ca nói” Nam Cung Thuần ôm đầu ủy khuất than thở.

“Phiền toái sao hấn cười nhiều như vậy?” Tiểu Đa Đa không cho là đúng hừ hừ nói.

“Đi? Lão bà nương tử, ngươi xem nơi đó thật nhiều người nha! Bọn họ đang mừng người khác là ngốc từ có phải hay không?” Nam Cung Dục đánh gãy lời nói giữa Tiểu Đa Đa và Nam Cung Thuần, chỉ vào đám người đứng hình thành một vòng cách đó không xa nói “Lão bà nương tử, chúng ta đi giúp hấn đi, bị người ta nói thành ngốc từ ở nơi này rất khó chịu nha” Nam Cung Dục chỉ vào ngực mình thương tâm nói, hấn nhớ rõ mỗi lần bị mọi người vây quanh nắng hấn là ngốc từ thì nơi này rất khó chịu.

“Đi, chúng ta đi xem một chút” Tiểu Đa Đa nói xong dắt Nam Cung Dục đi đến đám người.

“Công tử, cầu ngươi buông tha ta đi! Ta còn muốn làm cho gia phụ xuống mồ vì an a!” Một cái nữ hài tử mang theo thanh âm nức nở. Tiểu Đa Đa theo tiếng nhìn lại, oa! Mỹ nữ thật khá nha! Mặt hạnh nả đào, không đánh phấn trang điểm mà nhan sắc như bình minh ánh tuyết, mi giống như tân nguyệt, đôi mắt ngập nước, môi chu đỏ mọng, trên người chỉ là một bộ y mộc mạc nhưng không thể che dấu được sự thanh tú.

“Hừ! Ngươi nếu bán mình chôn cha, ta lại mua ngươi, ngươi nên cùng đại gia trở về! Đi!” Một đại hán thân thể cường tráng lạnh giọng nói, bàn tay thô ráp cầm lấy cánh tay ngọc của nữ tử, liền hướng đám người đi ra.

Tiểu Đa Đa nghe lời này, ánh mắt lơ đãng nhìn đến dòng chữ trên tấm văn gỗ, thiên! Bán mình chôn cha! Cầu huyết kịch tình như vậy sao cái nữ chủ xuyên qua đều gặp a? Cổ đại này rốt cục có bao nhiêu người nghèo? Ai, giàu nghèo chính là chênh lệch rất lớn a! Thiếu niên này nhiều lắm mới có thể thực hiện tiểu khang xã hội a? Tiểu Đa Đa nhìn đến hai người, không ngừng mà cảm khái, aiz, vẫn là thế kỷ 21 tốt!

“Aiz, thật đáng thương a! Nàng nương này đúng là gặp phải tai ương!” Bên cạnh là một lão giả diện mạo hòa ái mang một chút khôn khéo tiếc hận lắc lắc đầu.

“Vị lão bá này, vì sao nói như vậy?” Tiểu Đa Đa nghi hoặc hỏi. Loại sự tình bán mình chôn cha này có bán thì có mua, một cái nguyện đánh một cái nguyện a, nàng hẳn là không cầu huyết cũng gặp gỡ cái loại nữ tử bị lưu manh áp bức đi?

“Vị phu nhân này ngươi có điều không biết, đại hán này là cái đồ tể giết heo, người nhìn rất thành thật nhưng kỳ thực hẳn thực thích đánh thê tử, thê tử trước đều bị hắn đánh chết, nào có người muốn gả cho hắn? Aiz, nàng nương này thực đáng thương a!” Lão giả bắt đầu đi thờ dài.

“Giết heo?” Tiểu Đa Đa vốn nghĩ giáo huấn đại hán kia thì tâm tư lập tức không thấy, giết heo? Hẳn là rất khỉ lực đi? “Ha ha! Vị đại ca này, ngươi có nghĩ là đến Vương phủ nhận chức không? Ta cam đoan với ngươi là so với giết heo kiếm nhiều tiền hơn, hơn nữa ngươi còn có thể làm thị vệ bên người của Vương gia chúng ta, hẳn là rất mặt mũi đi? Thế nào? Ngươi lo lắng, lo lắng!” Tiểu Đa Đa bỗng nhiên tiến lên giữ chặt cánh tay của tráng hán, một bộ dáng tiểu sói xám lừa gạt tiểu hồng mào.

“Cái gì?” Tráng hán nhất thời không phản ứng lại, đây là cái tình huống gì?

“Chính là ngươi đi Vương phủ làm thị vệ a! Ta có thể bao ngươi ăn ở, lương hàng tháng sơ với ngươi giết heo còn nhiều hơn, thế nào?” Tiểu Đa Đa tiếp tục dụ hoặc, đem hắn thu vào Vương phủ không những làm được thủ vệ mà còn phòng ngừa hắn lại tai họa cho nữ tử khác, nhất cử lưỡng tiện nha! Còn có thể theo căn bản thương lượng giải quyết vấn đề.

Đại hán không hiểu ra sao nhìn Tiểu Đa Đa, nàng có vẻ không phải nói dối, kia... Đại hán nhìn chỗ rẽ xa xa, gật gật đầu. Chủ tử làm cho hắn đường đường là hộ pháp Cung Sát lại diễn là giết heo đã không đủ tương tượng, nữ nhân này thế nhưng còn muốn đem hắn thu đến trong Vương phủ, dựa theo lẽ thường, nàng không phải là mắng mình hoặc đánh mình một chút sao, sau đó còn đem nữ tử đáng thương thu vào trong Vương phủ không phải sao? Tại sao lại có thể như vậy? Aiz, chủ tử ngàn tính vạn tính thế nhưng tính lậu nữ nhân này không giống với lẽ thường, aiz!

“Nha! Dục nhĩ, lại đây, về sau ngươi đi đâu thì mang hắn đi theo, đúng rồi, ngươi tên gì?”

“Đông Phương Bạch” Đại hán thân nhiên trả lời, Tiểu Đa Đa nhìn qua một vòng, chắc chắn! Nhìn rất thành thật một người thôi, không nghĩ tới a! Quả nhiên là nhiều người không thể nhận xét nhờ tướng mạo! “Về sau theo hắn đi những nơi nào?” Đại hán bị Tiểu Đa Đa xem xét không được tự nhiên hỏi.

“Nga, Tiểu Bạch a! Về sau ngươi liền đi theo Vương gia nhà chúng ta, đi đến đâu liền triển lãm cơ bắp trên người ngươi, làm cho ngươi ta nhìn thấy thực lực của ngươi, vậy vậy quyền đầu, bảo hộ Vương gia là được” Tiểu Đa Đa học theo bộ dáng của kẻ biểu diễn cơ bắp cho Đông Phương Bạch xem.

Tiểu Bạch? Nghe cái xưng hô như thế, người chỗ rẽ mặt rút trầu, lão giả vừa mới nói chuyện với Tiểu Đa Đa cùng nữ tử bán mình chôn cha không hẹn mà khoe miệng cùng gật gật. Đông Phương Bạch càng ngưu, lớn tuổi như vậy thế nhưng đồ mặt. Lần này khừu càng lớn, đường đường là đứng đầu đại hộ pháp trước phần thành giết heo, bây giờ bài trí to con hù dọa người, aiz! Tiểu Bạch! Ha ha!

Bạn đang đọc truyện *Ngốc Tử Vương Gia, Tiểu Bạch Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Lão Bà Nương Tử, Vì Sao Ngươi Không Có Tiểu Oa Nhi!

“Còn vị nàng nương này, Uyển Nhi, cho nàng bạc, làm cho nàng chôn cha nàng, sau khi chôn xong thì đến Dục Vương phủ làm người hầu đi! Nàng nương, ngươi có bằng lòng hay không?” Tiểu Đa Đa vốn muốn anh hùng cứu mỹ nhân, sau đó giống như mỗi vị nữ chủ đều giống nhau đánh tên nam nhân ác liệt, cũng không nghĩ vừa thấy dáng người của người ta thì lập tức liền “Mơ ước” đứng lên, cuối cùng còn thu vào Vương phủ, mỹ kì danh viết vị nữ tử thiên hạ nên đem thương tổn giảm đến nhỏ nhất.

“Ta nguyện ý! Ta hôm nay chôn xong gia phụ, ngày mai liền đi Dục Vương phủ hầu hạ Vương gia cùng Vương phi” Cái đại mỹ nhân nũng nịu kia cảm kích nhìn Tiểu Đa Đa.

“Ha ha, không vội. Đúng rồi, còn có vị lão bá này, xem ngài hiểu biết rất nhiều, ngài có thể đến Vương phủ làm quản gia không?” Tiểu Đa Đa vừa nhìn vừa hỏi lão bá, vừa nhìn thấy hắn nàng liền cảm thấy người này hẳn thích hợp với chức quản gia của Vương phủ, cho nên liền mướn luôn một thể.

Nhìn Tiểu Đa Đa một cái như vậy, cung chủ Cung Sát khổ lực an bài vừa diễn thì đến nơi này nàng liền an bài thuê luôn tập thể. Nàng quả nhiên không làm cho người ta uống phí tâm cơ, thế nhưng còn đưa thêm vài người nữa. Vốn lần diễn này tính an bài một người đi vào, nhưng mà Tiểu Đa Đa một hồi liền tuyển ba cái trong bối đại hộ pháp. Ánh mắt này, đủ độc a!

“Lão phu vừa vặn muốn tìm việc làm, vậy ngày mai liền đến quý phủ nhậm chức” Lão giả thân thủ hơi hơi cúi đầu, cung kính nói.

“Được rồi, mọi người nhớ rõ ngày mai đến đúng giờ nga! Đúng rồi, lão bá, xưng hô với người như thế nào đây?” Tiểu Đa Đa luôn quên hỏi tên người ta.

“Lão phu tên Từ Nhiên, ngài có thể bảo ta là lão Từ”

“Từ Bá, kêu ngài là Từ Bá đi, như vậy lễ phép một chút. Từ Bá, người ngày mai thời điểm đến nhớ rõ thuê một ít hạ nhân. Vương phủ gần đây hạ nhân có vẻ thiếu, người nhớ rõ tìm một ít có năng lực” Tiểu Đa Đa đứng đắn phân phó nói, nàng cũng thật thông minh, đem việc tìm hạ nhân giao cho Tân quân gia. Hiện tại vì chính tiểu thông minh đặc chỉ Tiểu Đa Đa làm sao nghĩ đến, hôm nay nàng làm việc này khiến Dục Vương phủ cơ hồ thành đại bản doanh Cung Sát!

Giờ tỷ.....

“Làm tốt lắm! Đêm, ngày mai người liền đem cao thủ trong Cung Sát điều đến trong Vương phủ, làm cho bọn họ hành sự theo hoàn cảnh, làm cho Minh ở trong Cung Sát tạm giữ chức cung chủ, ở lại tổng đường tọa trấn” Nam Cung Dục trong mắt hiện lên một chút tính kế, người Cung Sát bây giờ đều đến bên người, làm cho sự việc bắt đầu càng thuận buồm xuôi gió. Đương nhiên, lúc này thông minh nhất thế Nam Cung Dục lại đã quên cái tiểu nữ nhân kia, chính là lúc này đây nho nhỏ xem nhẹ, làm cho hấn vất vả kinh doanh Cung Sát thiếu chút nữa thật sự bị giết! Vì sao a? Bởi vì truyền thuyết trên giang hồ nghe nói một tổ chức làm cho người ta sợ mất mật, hấn có một cái tên thực phong cách, kêu là Diệt Sát! Mà nghe nói cao thủ mà Nam Cung Dục điều đến Vương phủ cơ hồ hoàn toàn bị Lão đại Diệt Sát cấp hấp thu. Còn có người nói, liền ngay cả Cung chủ Cung Sát cuối cùng cũng đến xưng quân cho Diệt Sát! Aiz, một truyền kì giang hồ chỉ bởi vì xem nhẹ cái nho nhỏ kia mà ngã xuống! Dữ dội bị ai a! Đương nhiên, đây là nói sau.

Ngày thứ hai, cái nữ tử bán mình chôn cha kêu Hoa Ảnh liền đến Dục Vương phủ, thành hảo tỷ muội của Tiểu Đa Đa và Nhị quân gia của Dục Vương phủ. Từ Bá cũng đem theo những người mình “Thuê” tới Vương phủ. Đương nhiên, Tiểu Bạch cũng đến đây, chính là nhìn đến Tiểu Đa Đa liền không tự nhiên cúi đầu, giống như không còn mặt mũi gặp người khác. Cứ như vậy qua vài ngày, ngày hôm sau Nam Cung Thuần cùng Nam Cung Tuấn đến Dục Vương phủ tìm Nam Cung Dục chơi, sau lại ba người thần thần bí bí nhốt tại trong phòng nói nhỏ, Nam Cung Thuần một bộ dạng tiểu hài tử nói cái gì, chuyện nam nhân không khiến nữ nhân xen mồm vào! Làm Tiểu Đa Đa tức giận véo lỗ tai hấn quăng ra khỏi Vương phủ.

“Dục nhi, người đêm nay làm sao vậy?” Tiểu Đa Đa nghi hoặc nhìn Nam Cung Dục, tối hôm nay Nam Cung Dục một bộ dáng toàn tâm sự, ngay cả cơm chiều cũng ăn lung tung vài miếng. Nghe được Tiểu Đa Đa hỏi, Nam Cung Dục liền nghi hoặc vuốt tóc, hai mắt gắt gao nhìn bụng Tiểu Đa Đa chằm chằm, không nói một câu. “Dục nhi, người làm sao vậy? Người đêm nay tò mò quái nha” Tiểu Đa Đa da đầu run lên, cau mày hỏi.

“Lão bà nương tử, người nói trong bụng của người có tiểu oa nhi hay không?” Nam Cung nhìn bụng Tiểu Đa Đa chằm chằm cũng không ngẩng đầu lên hỏi.

“Ách? Tiểu oa nhi?” Tiểu Đa Đa theo Nam Cung Dục đưa mắt nhìn về phía bụng mình, đúng nga! Nàng cùng Dục nhi đại hôn cũng đã nửa tháng, sao còn chưa có cục cưng a? Trong phim truyền hình không phải nói sau động phòng sẽ có cục cưng sao? Sao nàng thời gian dài như vậy đều không có? Nàng sẽ không bị bệnh gì đấy chứ? Tiểu Đa Đa bỗng nhiên nhớ tới trong TV tràn đầy quảng cáo về chứng không dục, nàng... sẽ không bị... Không có khả năng chứ?

“Đúng vậy, Thất đệ nói Ngũ đệ vừa mới thú sùng phi mới nửa tháng đã có Tiểu oa nhi, nhưng mà lão bà nương tử, vì sao người không có tiểu oa nhi? Thất đệ nói đại hôn của chúng som hơn ngũ đệ ba ngày, làm sao lại không có vậy?” Nam Cung Dục buồn rầu vuốt vuốt tóc tiếp tục nghiền cứu bụng Tiểu Đa Đa.

“Sùng phi Ngũ đệ có Tiểu oa nhi?” Tiểu Đa Đa kinh ngạc hỏi Nam Cung Dục, xác thực, Nam Cung Trạch nạp Sùng phi xác thực trễ ba ngày so với đại hôn bọn hấn, người ta đều có hi, vậy nàng vì sao... Tiểu Đa Đa cau mày nhìn chính bụng mình, không phải là mình có bệnh chứ? Nghĩ vậy, Tiểu Đa Đa liền cảm thấy khó chịu, nước mắt trong hốc mắt đảo quanh, dù sao cũng là tiểu nữ nhân, gặp tình huống này chắc không chịu nổi “Dục nhi, người nói ta sao không có tiểu oa nhi? Ta có phải... ta có phải mắc bệnh gì hay không?” Tiểu Đa Đa vừa nhắc đến “Bệnh” nước mắt liền rơi xuống dưới “Ô ô, ta không cần, ta không cần nhiễm bệnh! Cổ đại này lại không có nhiều thuốc quảng cáo chứng không dục? Cũng không biết có thể chữa khỏi hay không? Ô ô, ta không cần, ta muốn tiểu oa nhi, ta không phải nhiễm bệnh?” Tiểu Đa Đa khổ sở gào khóc lên, sau đó thu vạt áo trước ngực Nam Cung Dục biết miệng hỏi.

“Lão bà nương tử ngoan, không khóc!” Nam Cung Dục vừa thấy Tiểu Đa Đa khóc lớn lên lập tức tay chân đều hoảng, học bộ dáng Tiểu Đa Đa dỗ hấn bắt đầu dỗ Tiểu Đa Đa. “Lão bà nương tử không khóc nha, khóc lên rất khó coi nha! Chúng ta không cần Tiểu oa nhi, kỳ thật Dục nhi cũng không thích tiểu oa nhi! Thư Vân nhà Ngũ đệ trước đây rất chán ghét, thời điểm Dục nhi mỗi lần ôm hấn, đồ hấn thì hấn luôn tiểu lên người Dục nhi, cho nên Dục nhi một chút cũng không thích tiểu oa nhi! Lão bà nương tử không khóc, chúng ta không cần tiểu oa nhi!” Nam Cung Dục một bên lau nước mắt cho Tiểu Đa Đa, một bên vất hết óc dỗ Tiểu Đa Đa.

“Thật sự?” Tiểu Đa Đa nức nở ngừng đầu hỏi Nam Cung Dục.

“Àn, ta chỉ cần lão bà nương tử không khóc thì tốt rồi! Dục nhi không cần tiểu oa nhi” Nam Cung Dục mất mạng kiên định nói.

“Dục nhi...” Tiểu Đa Đa bỗng nhiên thực cảm động, đức ngọc này, rõ ràng rất muốn một tiểu oa nhi. Có lẽ vì muốn mình vui vẻ nên nói dối không thích tiểu oa nhi. Tiểu Đa Đa nhất thời cảm động liền ngừng đầu lên hôn đôi môi Nam Cung Dục, chậm rãi nhẹ nhàng cắn cắn giống như lần trước Nam Cung

Dục cần chính mình.

Bạn đang đọc truyện *Ngốc Tử Vương Gia, Tiểu Bạch Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21: Dục Nhi, Ta Có Tiểu Oa Nhi!

Trải qua đêm hôm đó, Nam Cung Dục cũng không bao giờ nhắc đến chuyện tiểu oa nhi nữa, vì hấn sợ Tiểu Đa Đa khổ sở. Lão bà nương tử khóc lên thật khủng khiếp nha! Nước mắt vẫn chảy, còn nhiều hơn so với nước mắt Dục nhi, nàng khóc Dục nhi giống như bị sinh bệnh, ngực thật khó chịu nha! Cho nên hai người đều rất ấn ý không hề đề đến chuyện này. Bất quá gần nhất trong vương phủ gió êm sóng lặng, Tiểu Đa Đa nhàn rỗi không có việc gì liền tiến vào phòng bếp chỉ đạo đầu bếp nữ mới tới làm một số đồ ăn năng thích. Ở cổ đại này quả không sai, nhưng có chút mỹ thực sẽ không có người làm ra, cho nên chỉ bằng một ít đại khái nhớ được dạy cho đầu bếp nữ, kết quả làm Nam Cung Dục cùng Tiểu Đa Đa, hơn nữa Nam Cung Thuận cùng Nam Cung Tuấn thường ăn ké đều bị đường béo, thể trọng cũng tăng lên vùn vụt.

“Đa Đa, người giữa trưa ăn cái gì a?” Bị Tiểu Đa Đa thu làm tỷ muội cùng Nhị quân gia- Hoa Ảnh, hỏi Tiểu Đa Đa đang nằm trên xích đu, phình bụng híp mắt phơi nắng.

“Dục nhi, người muốn ăn cái gì a?” Tiểu Đa Đa nghiêng đầu hỏi Nam Cung Dục cũng nằm trong tư thế đó ở một cái xích đu khác.

“Ăn cái gì?” Nam Cung Dục buồn rầu sờ sờ đồ đồ cảm thấy nhột, sau đó lắc đầu “Lão bà nương tử, gần đây đều ăn rất ngon nha! Mỗi bữa cơm đều ăn được ăn, Dục nhi cũng không biết ăn cái gì. Dục nhi nghe lão bà nương tử, lão bà nương tử ăn cái gì liền ăn cái đó”

“Như vậy a, vậy nói cho Phụng Kiều tỷ giữa trưa hôm nay làm vài món chua một chút đi!” Phụng Kiều tỷ là đầu bếp nữ mới tới Dục Vương phủ, cũng là Lục hộ pháp của Cung Sát “ Ví dụ như dấm chua lưu cái trắng, dấm chua lưu khoai tây linh tinh” Gần nhất ăn nhiều lắm, chịu ăn chút đồ chua hẳn là có thể tiêu hóa đi. Bất quá nói trở về trước, nàng mấy ngày nay đều nghe muốn ăn chua a.

“Chua?” Vừa nghe Tiểu Đa Đa nói, Hoa Ảnh dùng ánh mắt ái muội di chuyển trên người Tiểu Đa Đa cùng Nam Cung Dục, sẽ không...? Không quá khả năng đi? “Tốt, ta đi nói cho Phụng Kiều tỷ một tiếng” Nói xong, Hoa Ảnh liền rời đi tiến về phòng bếp.

“Dục nhi, thế nào? Vài ngày gần đây ta làm cho Phụng Kiều tỷ làm đồ ăn có ngon không?” Tiểu Đa Đa đặc ý hỏi Nam Cung Dục.

“Ừ, ăn ngon ăn ngon! Dục nhi tới bây giờ cũng chưa ăn qua đồ ăn như vậy đâu!” Nam Cung Dục lập tức gật đầu tán thưởng.

“Đó là đương nhiên! Đây chính là quê... Ách, không, là ta làm theo trong sách” Tiểu Đa Đa vừa để ý được thiếu chút nữa là nói lậu miệng.

“Lão bà nương tử tuyệt quá nha!”

“Vậy Dục nhi thích cuộc sống như vậy sao? Chúng ta hai người, ăn no liền nằm trên xích đu phơi nắng, mặc kệ người khác tranh đoạt gì này nọ, chính là cuộc sống đưon giản như vậy?” Tiểu Đa Đa thật sự nhìn Nam Cung Dục hỏi. Là ai nói muốn bắt được tâm nam nhân thì trước tiên phải bắt lấy vị của nam nhân? Nàng liền thay hấn kiểm nghiệm một chút xem những lời này có thể tin không. Nàng nhớ rõ rằng trong sách giáo khoa chính trị trung học trên giấy trắng mực đen viết: Thực tiễn là chân lý tiêu chuẩn nhất để kiểm nghiệm nha! Vật nàng sẽ thử nghiệm chút đi!

“Thích!” Nam Cung Dục thốt ra.

“Chỉ biết Dục nhi ngoan nhất! Đến, lão bà nương tử hôn một cái!” Nghe được Nam Cung Dục trả lời, Tiểu Đa Đa cực kỳ cao hứng, tiến lên lấy tay trụ khuôn mặt thoáng biến béo lại càng thêm đáng yêu, tuấn tú của Nam Cung Dục, sau đó hôn lên đôi môi hấn. Khụ khụ, Tiểu Đa Đa từ thân quá Nam Cung Dục sau lại càng tìm cơ hội chiếm tiện nghi nhà người ta. Có đôi khi chính nàng nghĩ cảm thấy nếu nàng cố gắng bồi dưỡng một chút có lẽ đúng là sắc nữ vô địch siêu cấp vũ trụ. Aiz, cổ đại a! Điều oán phong thủy cổ đại, không oán nàng! Tiểu Đa Đa trong lòng an ủi.

“Khụ khụ!” Cảnh tượng lãng mạn ấm áp như vậy lại bị trận ho khan không thức thời đánh gãy, Tiểu Đa Đa nháy mắt khuôn mặt đỏ bừng, thắm! Nàng rất ít khi hôn Nam Cung Dục, lần này bị người vừa vận nhìn thấy, quăng chết người! Ô ô, nàng không còn mặt mũi gặp người khác. Có chút buồn bực nhìn về phía phát ra tiếng. “Khụ khụ, Vương gia, Vương phi, ngọc thiện chuẩn bị tốt, thỉnh Vương gia cùng Vương phi dùng bữa!” Hoa Ảnh cũng xấu hổ đến khuôn mặt đỏ nhợt đỏ bừng, biết chính mình xuất hiện không đúng thời điểm, cũng phải kiên trì nói.

“Nga, chúng ta lập tức đến, người trước đi xuống đi!” Tiểu Đa Đa ra về trấn định nói.

“Là!” Hoa Ảnh nghe thế liền lập tức chạy trốn so với thỏ còn nhanh hơn.

“Lão bà nương tử, Hoa Ảnh tỷ tỷ rất chán ghét nha! Thế nhưng ở phía sau đi ra, chán ghét!” Nam Cung Dục bắt mắt chu đôi môi tiên diễm ướt át bị Tiểu Đa Đa hôn nói.

“Ách...” Tiểu Đa Đa lập tức đen mặt, Hoa Ảnh thật là, ngay cả chính Ngọc tướng công mình đều biết nói nàng xuất hiện không đúng thời điểm, nàng như thế nào vốn không có giác ngộ này vậy? Làm hại mọi người xấu hổ như vậy.

Ít khi, ở nhà ăn chờ Hoa Ảnh liền thấy hai cái chủ tử nắm tay đi vào, thấy nàng như trước không có việc gì nhưng thật ra nàng lập tức cúi đầu, rất giống nàng làm cái chuyện gì rất ám muội “Oa, lão bà nương tử, xem ra ăn rất ngon nha! Đến! Dục nhi cấp lão bà nương tử đĩa rau!” Nam Cung Dục cùng Tiểu Đa Đa cũng ngồi xuống, liền nhìn đồ ăn trên bàn tán thưởng. Kỳ thật là hấn nghĩ nếu lão bà nương tử cao hứng một chút, nói không chừng còn có thể cùng hấn thân ái.

“Àn, Dục nhi cũng ăn!” Tiểu Đa Đa cũng gấp đồ ăn để vào trong bát Nam Cung Dục.

Bên này người nông, ta nông, nên kia Hoa Ảnh nhìn hai người, bỗng nhiên cảm thấy chủ tử hiện tại rất hạnh phúc nga! Tuy rằng là ngọc tử nhưng mà nữ chủ tử chưa từng vì vậy mà xem nhẹ hấn, ngược lại còn đem hấn đặt vào trong tim.

“Oe ~” Một tiếng đánh gãy Hoa Ảnh đang trầm tư, chỉ thấy Tiểu Đa Đa che miệng cau mày, một bộ đáng muốn nôn nhưng không nôn được, rất khó chịu.

“Lão bà nương tử, ngươi làm sao vậy?” Nam Cung Dục vừa thấy bộ đáng khó chịu của Nam Cung Dục liền lập tức khăn trương vuốt lưng thân thiết hỏi

“Dục nhi, ta không sao, đừng khăn trương, chính là muốn nôn nhưng lại không nôn được” Tiểu Đa Đa nhìn bộ đáng suốt ruột của Nam Cung Dục liền ra tiếng an ủi.

“Vương phi, người sẽ không phải là...” Hoa Ảnh nói xong, ánh mắt ở trên mặt Tiểu Đa Đa liền đi xuống một đường phía dưới, dừng lại trên bụng của nàng, nàng vừa mới có điểm hoài nghi, lần này nàng có chút xác định.

“Ta?” Tiểu Đa Đa cũng theo ánh mắt Hoa Ảnh nhìn xuống bụng mình, không thể nào? Bất quá cũng không kém nhiều lắm nha, không phải nói phụ nữ có thai đều thích ngủ sao? Nàng mỗi ngày đều mặt trời lên cao mới tỉnh. Không phải nói phụ nữ có thai đều ăn rất nhiều sao? Nàng gần đây thực sự sức ăn rất lớn nha. Không phải nói phụ nữ có thai đều thích ăn đồ chua sao? Hôm nay nàng lại phân phó làm một chút đồ ăn chua. Không phải nói phụ nữ có thai dễ dàng buồn nôn ghê tởm sao? Nàng hiện tại chính là... Thật sự rất giống nha! “Ngươi nói là ta có hi?” Tiểu Đa Đa nghi vấn nhìn Hoa Ảnh, sau cũng thấy khẳng định gật đầu, nàng hưng phấn nhảy dựng lên, hùng hổ túm lấy người Nam Cung Dục “Dục nhi, ta có tiểu oa nhi! Ta cùng Dục nhi có tiểu oa nhi!”

Bạn đang đọc truyện *Ngọc Tử Vương Gia, Tiểu Bạch Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Bắt Lấy Cái Gian Phu Kia, Giết Không Tha!

“Tiểu oa nhi?” Nam Cung Dục không thể tin nhìn bụng Tiểu Đa Đa, sau đó lại nhìn xem Tiểu Đa Đa ở trong lòng mình, hắc hắc, hấn cũng có tiểu oa nhi, hấn thật là cao hứng nha! Hấn rất thích lão bà nương tử nha! “Hắc hắc, hắc hắc”! Nam Cung Dục chính là “Hắc hắc” ngây ngô cười, buộc chặt ôm cánh tay Tiểu Đa Đa, hấn rất thích ôm lão bà nương tử như vậy nha!

“Bỏn Dục nhi, ngây ngô cười cái gì? Nhìn người bộ đáng ngọc này, hắc hắc” Tiểu Đa Đa ở trong lòng Nam Cung Dục hưng phấn ngẩng đầu lên, chỉ biết sung nịnh gắt gỏng Nam Cung Dục đang ngây ngô cười, không có nhiều ngôn ngữ lắm, giống hai đứa nhỏ không rành việc gì, càng giống hai cái – ngọc hồ hồ đại ngọc mạo! Tiểu Đa Đa trong lòng thực kích động! Hắc hắc, có đã nói mà! Làm sao mà không mang thai, trong phim truyền hình đều sau đêm động phòng nữ chủ đều có hi, nàng cũng làm như động phòng ở tivi, làm sao có thể không có? Căn bản là không có khả năng thôi! Ngươi xem, đây không phải cái kinh hi sao? Hi hi ~

“Vương phi, ngươi nay khả năng đã mang thai cho nên không thể làm động tác lớn như vậy! Ngươi phải cẩn thận mới đúng!” Hoa Ảnh nhìn Tiểu Đa Đa hưng phấn nhảy lên nhảy xuống liền lập tức cả kinh tiến lên nhắc nhở.

“Nga, đúng nha! Đúng đúng đúng, ta phải cẩn thận, ta phải cẩn thận!” Vừa mới hưng phấn nhảy múa, Tiểu Đa Đa nghe xong lời của Hoa Ảnh liền đầu óc nhanh chóng khởi động, đúng! Cẩn thận! Tiểu Đa Đa cẩn thận đi ra khỏi trong lòng Nam Cung Dục, tốc độ giống như đang quay chậm một bộ phim vậy, làm cho người xung quanh không khỏi cảm thán: Cái này cũng quá chậm đi? Vương phi thật là “Không giống người thường” A! Xem nàng trước sau tương phản rất nhiều! Bội phục, bội phục! Vương phi cũng thật là làm những việc mà không người bình thường nào có thể làm a!

“Lão bà nương tử, ngươi phải cẩn thận một chút đi! Dục nhi giúp đỡ ngươi!” Nam Cung Dục nhìn Tiểu Đa Đa ở bên cạnh đang định đứng dậy, lập tức lấy tay cẩn thận khăn trương đỡ Tiểu Đa Đa.

“Dục nhi, ngươi như thế nào... như thế nào...” Tiểu Đa Đa không thể tin nhìn Nam Cung Dục, chính ngọc tướng công mình biết chiều cổ người khi nào, vẫn là chiều cổ phụ nữ có thai? “Ngươi làm sao mà biết đỡ phụ nữ có thai như thế nào?” Ở tivi, nam chủ luôn giúp đỡ nữ chủ như vậy, còn nam chủ của nàng thì cái gì cũng không hiểu, sao cái phương diện này thế nhưng lại tinh thông?

“Ha ha, Dục nhi, Dục nhi...” Nam Cung Dục khuôn mặt tuấn tú đỏ bừng, ngượng ngùng sờ đầu, thẹn thùng nhìn Tiểu Đa Đa liếc mắt một cái, phát hiện Tiểu Đa Đa đang chờ đáp án của hắn, hắn giống như tiểu nương tử nhân nhỏ củi đầu, nhỏ giọng nói “Trước kia ta đi Vương phủ Ngũ đệ chơi, vừa vặn gặp phải Ngũ đệ giúp đỡ đệ muội mang thai Thụ Vân đi phơi nắng, nói như vậy mới không ngã, còn... còn nói với Dục nhi về sau cũng đối với nương tử mình như vậy, khiến cho Dục nhi hào hào học. Dục nhi liền đi học, hắc hắc!”

Dục nhi thật lợi hại, việc này nhiều người cũng không biết đâu!” Tiểu Đa Đa cho tới bây giờ cũng không keo kiệt khích lệ, bởi vì người khác ca ngợi chính là động lực để tiến bộ.

“Hắc hắc, hắc hắc!” Nam Cung rất là cao hứng, nhưng lại không biết biểu đạt như thế nào, chỉ biết ngây ngô vuốt tóc cười.

Cứ như vậy suốt một buổi chiều, Dục vương phủ tất cả giống như chậm thả giống nhau, cái gì cũng đều cẩn thận. Nam Cung Dục cẩn thận nhất, nói chuyện cẩn thận, ngay cả nước đều thay Tiểu Đa Đa thử qua rồi mới cho nàng uống. Tiểu Đa Đa rất là cảm động a! Nam nhân thật tốt a! Trọng phu tốt a! Lão thiên a, người đối với ta thật không tệ a! Ngay cả bọn hạ nhân cũng vậy, nói chuyện cũng đều nho nhỏ, sợ thanh âm lớn một chút sẽ dọa đến Vương phi.

Giờ tỵ...

Trong phòng ngủ luôn bình tĩnh như nước lại xuất hiện một trận gió lạnh thấu xương, toàn bộ độ ẩm trong phòng ngủ thẳng tắp giảm xuống, cơ hồ muốn đông thành băng. Đêm yên lặng quỳ một gối xuống, mặt không chút thay đổi, mà Nam Cung Dục trên giường lại trợn mắt lên, hai mắt tóe lửa trợn Tiểu Đa Đa nằm ngủ say, đáng giận! Nữ nhân này thế nhưng phản bội hắn?! Khi dễ hắn là gốc từ sao? Hắn mỗi buổi tối đều xem nội dung trong camera, bọn họ tuy rằng vẫn rất khoái nhạc, thực ngọt ngào, nhưng trừ bỏ vài lần hôn môi ít ỏi có thể đếm được thì căn bản không có da thịt chi thân khác, ngay cả ôm đều rất ít! Nữ nhân chết tiết này! Nam Cung Dục tức giận nhìn thiên hạ ngủ say trước mắt, chậm rãi vươn bàn tay to, nhẹ nhàng kháp trên cổ trắng nõn của nàng, dùng sức một chút, một chút! Nhìn thiên hạ ngủ say khê nhủu mảy, “Oanh ~!” một tiếng. Nam Cung Dục nổi giận hung tợn nện một quyền trên ván giường “Vi sao? Vi sao? Vi sao ngươi muốn phản bội ta?” Nam Cung Dục đau lòng chân thật hỏi, ta nghĩ ngươi là người ta tìm, nhưng vì sao ngươi muốn phản bội ta? Ngươi có biết hay không, ta đã muốn có chút thích ngươi, ngươi vì sao muốn dùng dao đâm vào lòng ta? Mà ngay cả ta cũng không thể tự tay lấy tính mệnh ngươi! “Đêm!” Nam Cung Dục lạnh lùng há mồm.

“Có thuộc hạ!” Thanh âm của Đêm không một chút phập phồng vang lên.

“Ban ngày ngươi xác định nhìn thấy toàn bộ? Ngươi không có bỏ sót địa phương nào?” Nam Cung Dục mang theo một tia hi vọng cuối cùng hỏi.

“Trừ bỏ Vương phi đi nhà xí, thời điểm khác trên cơ bản đều cùng Vương gia một chỗ, thuộc hạ khẳng định không quên nơi nào” Đêm không chút do dự trả lời.

“Vậy ngươi đi điều tra xem trước lúc Tiểu Đa Đa gả cho bốn vương giả qua những nam tử nào, ngay cả sơ giao đều không cần quên!” Nam Cung Dục lạnh lùng phân phó. Nếu sau đại hôn nàng không có rồi đi thì vốn không có cơ hội tiếp xúc với nam tử khác, kia, thì phải là trước đại hôn? Nghĩ như vậy, tâm hắn càng thêm đau! Nếu là như vậy, vì sao nàng còn muốn gả cho hắn, là có nỗi khổ hay là có mục đích gì? Hắn cũng không dám nghĩ tiếp.

“Là, chủ tử! Nhưng mà chủ tử, tìm được người nọ thì xử lý như thế nào?”

“Hừ! Tìm được cái gian phu kia, không tiếc trả giá đại giới, giết – không – tha” Nam Cung Dục phẫn nộ gầm từng tiếng, ánh mắt hung hăng nhìn vào chỗ tối. Hắn muốn cho cái nam nhân nhúng chàm nàng phải hối hận khi sống trên thế giới này!

“Là!” Đêm nhìn chính chủ tử mình không khống chế được, chủ tử đã bao lâu không có không chế như vậy? Như vậy thì cảm tình của chủ tử mới là chân thật.

“Đúng rồi, ngày mai để cho Ảnh hộ pháp tìm đại phu xem cho nàng, trước bảo vệ tốt nàng, không cần thương tổn nàng!” Nam Cung Dục tức giận có thoảng giảm đi một chút, lý trí hơi hơi hấp lại. Hắn có một loại kì vọng, chính là Ảnh hộ pháp nghĩ sai rồi, nàng, không mang thai! Bằng không, hắn thật sự không biết phải đối đãi với nàng như thế nào.

“Là!” Đêm lĩnh mệnh xong liền biến mất trong bóng tối.

“Ta nên bắt ngươi làm sao bây giờ?” Nam Cung Dục thất thần vuốt ve khuôn mặt nhỏ nhắn, điềm tĩnh của Tiểu Đa Đa nói.

Bên ngoài yên tĩnh không tiếng động, ánh trăng mờ lung lạnh nhạt, tất cả mọi người đã tiến vào mộng đẹp, chỉ có nam tử ở kia tĩnh lặng trong đêm đen, lẳng lặng âu yếm nhìn chính thể từ mình, thần nhiên truyền ra một tiếng thở dài...

Bạn đang đọc truyện *Ngốc Tử Vương Gia, Tiểu Bạch Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 23: Vương Phi, Người Không Mang Thai, Mà Là....

“Lão bà nương tử, người cẩn thận một chút a!” Nam Cung Dục thật cẩn thận. Tiểu Đa Đa hạnh phúc nhìn chính ngực tương công mình, kỳ thật bộ dáng hiện tại của hắn một chút đều nhìn không ngốc a! Trách không được kết cục của nhiều phim truyền hình đều cho nữ nhân vật chính mang thai hoặc lâm bồn, quả nhiên, phim truyền hình không phải gạt người, nữ chủ bắt đầu có thể nói là nữ nhân hạnh phúc nhất trên thế giới! Oa ~, đại kết cục quả nhiên là cái hạnh phúc viên mãn a!

“Ha ha, Dục nhi, ta không sao! Người đừng lo lắng, kỳ thật ta cũng không cần chiều chuộng như vậy! Ờ ~” Tiểu Đa Đa còn chưa nói xong, trong miệng liền toát ra chua phao phao, nằng che miệng nôn ra một trận. Aiz, không có biện pháp, nghe nói nằng khả năng có thai, Dục nhi khiến cho Hoa Ảnh làm thật nhiều thuốc bổ, nói Ngũ hoàng tử nói cho hắn người có tiểu oa nhi cần bồi bổ! Còn phải người đi phủ Thất hoàng tử cùng Bát hoàng tử nói cho Nam Cung Thuần cùng Nam Cung Tuấn về sau không cho phép đến chơi. Về phần nguyên nhân a? Hắc hắc, Nam Cung Dục nói sợ Thất đệ, Bát đệ đụng phải Tiểu Đa Đa, kỳ thật chính là không thích Nam Cung Tuấn nói thích lão bà nương tử của hắn. Lão bà nương tử là của hắn, bát đệ làm sao có thể thích a? Cho nên liên mượn cơ hội này không cho bọn họ đến gặp lão bà nương tử, vậy là tốt rồi! Hi hi, Dục nhi biến thông minh a!

“Lão bà nương tử, người là không phải rất khó chịu a? Hoa Ảnh tỷ tỷ lập tức trở lại, người kiên trì một chút!” Nam Cung Dục một bên khăn trương giúp Tiểu Đa Đa vuốt lưng, một bên sốt ruột nhìn về phía đại môn của Vương phủ.

“Tốt lắm, tốt lắm, Dục nhi không lo lắng, ta không sao. Đúng rồi, mới sáng tinh mơ Hoa Ảnh đi nơi nào?” Tiểu Đa Đa phát hiện sáng tinh mơ đã không thấy Hoa Ảnh, vừa rồi Nam Cung Dục nói nằng mới ý thức được.

“Hoa Ảnh tỷ tỷ nói đi tìm đại phu cho người, nói luôn nôn khan như vậy là không tốt, hiện tại rất mau sẽ trở lại” Nam Cung Dục nhớ tới thời điểm Hoa Ảnh vội đưa bữa sáng cho hắn cùng lão bà nương tử, nói với hắn muốn đi thỉnh đại phu về xem cho lão bà nương tử, cho nên liền phụ giúp Hoa Ảnh nhanh đi, khi đó lão bà nương tử còn ngủ chảy cả nước miếng a! Hi hi, bất quá Dục nhi không có nói cho lão bà nương tử nha! Thất đệ nói, người lớn ngủ chảy nước miếng là một việc rất mất mặt, cho nên hắn cũng không nói cho người khác.

“Vương gia, Vương phi, đại phu đã đến!” Hoa Ảnh vội vã đến mở hời chảy đầy trán đứng trước mặt hai người bẩm báo.

“Mau gọi hắn tiến vào! Lão bà nương tử thật khó chịu a! Nhanh chút a!” Nam Cung Dục vừa nghe liền lập tức sốt ruột nhìn Hoa Ảnh vội vàng nói.

“Là!” Hoa Ảnh lĩnh mệnh liền quay người trở về thỉnh đại phu đến.

Không cần trong chớp lát, một lão già cũng hòm thuốc, mặc trường bào bụi màu đen đi theo Hoa Ảnh tiến vào. Ổn định, lão già vừa muốn quỳ lạy thì Nam Cung Dục lập tức vọt tới trước mặt, lôi kéo ống tay lão già nói: “Lão gia gia, người mau nhìn xem nương tử ta, nằng thật khó chịu a! Người xem nằng có phải sinh bệnh hay không? Trong bụng nằng còn có tiểu oa nhi a! Có thể tiểu oa nhi cũng sinh bệnh hay không? Người mau nhìn xem!” Nam Cung Dục nói năng lộn xộn, rốt cuộc nói gì đó mà lão đại phu căn bản cũng không hiểu được, chỉ hiểu có một chút chính là nữ tử này cũng chính là Vương phi, giống như nha hoàn trong Vương phủ nói có thể bởi vì có thai mà nôn khan, hắn bị mời đến xem mạch cho nằng.

“Thỉnh Vương phi ngồi xuống, lão phu bắt mạch cho ngài!” Tiểu Đa Đa theo lời ngồi xuống chỗ của mình, vương tay phải lộ ra cái cổ tay, đặt lên bàn cho đại phu xem mạch. Lão đại phu tam chỉ khinh án cổ tay Tiểu Đa Đa, tay kia càng không ngừng vuốt râu, tựa hồ như bị định trụ vậy. Ngay thời điểm mọi người khăn trương nhìn lão, thời điểm nghĩ đến lão đang ngủ thì thấy lão đại phu thu hồi cánh tay, sắc mặt ngưng trọng nhìn Tiểu Đa Đa. Vừa thấy liền lo sợ, sợ tới mức Tiểu Đa Đa giật mình! Nằng không phải có bệnh gì không thể trị được chứ! Ô ô, nằng không cần! Không khí trong phòng chợt ngưng trọng lên, mọi người ở đây đều khăn trương nhìn miệng lão đại phu, sợ lão nói ra cái chuyện tình gì mà mọi người không thể tiếp thu. “Vương phi, cái kia, cái kia, ngài gần nhất ăn cơm có gì bất đồng không?” Lão đại phu mở miệng hỏi.

“Trước kia, ăn tương đối nhiều” Tiểu Đa Đa thành thực trả lời.

“Kia Vương phi gần nhất làm gì a?” Lão đại phu vuốt râu ra vẻ một bộ dáng “Trả lời của người ta đã dự kiến bên trong”

“Ách? Làm gì? Ta gần nhất chính là mỗi ngày ăn no rồi phơi nắng lại phơi nắng, sau đó lại ngủ tiếp theo ăn gì! Cái khác ta cũng không làm, ta chỗ nào cũng không đi a!” Tiểu Đa Đa nói thực cẩn thận, cố ý cường điệu “Nằng gần nhất không có ra ngoài!” Nằng sẽ không phải là nhiễm bệnh truyền nhiễm chứ? Nằng nhưng là nửa tháng không ra khỏi cửa! Sẽ không xui xẻo như vậy? Nói nằm đều có thể trúng chiêu?

“Vậy đúng rồi!” Lão đại phu một bộ dáng đã hiểu rõ, sau đó cười tủm tỉm nhìn Tiểu Đa Đa cùng vẻ mặt khăn trương của Nam Cung Dục đáp: “Vương gia Vương phi yên tâm, vương phi không có vấn đề gì lớn!”

“Nga! Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi! Lão bà nương tử, người hù chết Dục nhi! Đúng rồi, lão gia gia, tiểu oa nhi chúng ta có sinh bệnh hay không? Hắn có khóc hay không?” Nam Cung Dục vừa nghe Tiểu Đa Đa không có việc gì, một lòng cuối cùng trở xuống trong bụng, không đợi lão đại phu nói xong liền cao hứng kêu oa oa, nhưng mà hắn nghĩ đến tiểu oa nhi lại khăn trương lên.

“Tiểu oa nhi? Trọng bụng Vương phi?” Lão đại phu nghi hoặc nhìn Nam Cung Dục.

“Đúng vậy!” Nam Cung Dục bĩu môi lóe mắt to vô tội trả lời.

“Vương gia như thế nào lại kết luận Vương phi có thai?”

“Hoa Ảnh tỷ tỷ nói a!” Nam Cung Dục vô tội chỉ vào Hoa Ảnh nói.

“Xin hỏi nằng nương, người như thế nào lại kết luận Vương phi có thai a?” Lão đại phu tiếp tục truy vấn Hoa Ảnh.

“Kia, ngày hôm qua Vương phi muốn ăn chua, thấy đồ ăn lại không ngừng nôn khan, hơn nữa gần đây rất thích ngủ, sức ăn lại lớn, đây không phải hiển

tượng phụ nữ có thai mới có sao?” Hoa Ảnh hợp tình hợp lý hỏi lão đại phu.

“Ha ha, như vậy a! Thứ lão phu nói thẳng, Vương phi, ngài cũng không phải có thai, mà là. ...” Lão đại phu nghe Hoa Ảnh nói xong liền cười khê hai tiếng, sau đó một bộ dáng thực khó xử, lại giương như hạ quyết tâm nói: “Vương phi cũng không phải có thai, mà là ăn hơi nhiều, lại ít vận động, cho nên làm cho tiêu hóa không tốt mà thôi! Về phần thích ngủ, có lẽ là Vương phi thiên tính cho phép mà thôi! Chỉ cần Vương phi vận động nhiều một chút, tự nhiên sẽ khỏi hẳn! Lão phu cáo từ trước!” Nói xong, lão đại phu chạy nhanh như chớp, aiz, nơi đây không nên ở đâu a!

Lời nói của đại phu khiến ba người ở đây là ngoại tiêu lý nộn, lý nộn ngoại tiêu! Tiểu Đa Đa khóe miệng trừu trừu, Tmd! Lão đầu từ này có ý gì? Hắn nói như vậy không phải là nói nàng không mang thai, chính là ăn no chống đỡ, thích ngủ vì lười sao? Tức chết nàng! Hắn không phải mất mớ chứ? Tiểu Đa Đa trong lòng một lần nữa hỏi thăm mười tám đời tổ tông người ta!

Bạn đang đọc truyện *Ngốc Từ Vương Gia, Tiểu Bạch Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: Ta Muốn Giảm Béo !!!!

“A a a a a!” Lão đại phu đi rồi, trong phòng ngủ một mảnh yên tĩnh, Tiểu Đa Đa tức giận đến khuôn mặt đỏ bừng liếc mắt nhìn Hoa Ảnh đang hóa thạch cùng vẻ mặt khó hiểu của Nam Cung Dục, không khống chế được đưa hai tay quơ lung tung, đứng tại chỗ đá mấy cái liềm xông ra ngoài, tựa như, ách, giống như một cái diên từ a.

“Lão bà nương tử, người làm sao vậy? Người muốn đi đâu a?” Nghe xong đại phu nói, Nam Cung Dục không hiểu ra sao, lão gia gia nói là lão bà nương tử không có tiêu oa nhi sao? Lão gia gia nói rất phức tạp nha! Dục nhi thực ngốc, nên không hiểu được!

“Vương gia, vẫn là để cho Vương phi bình tĩnh một chút đi” Hoa Ảnh vẫn trầm mặc tiến lên giữ chặt lấy Nam Cung Dục đang muốn vội vã đuổi theo. Loại chuyện này, vẫn là để cho chính Vương phi tiêu hóa một chút đi.

“Vi sao a, Hoa Ảnh tỷ tỷ? Nhưng mà lão bà nương tử thoát nhìn rất khổ sở nha!” Nam Cung Dục quay đầu đâm chiêu như có chút khó hiểu nhìn Hoa Ảnh hỏi.

“Bởi vì hiện tại Vương phi có một số việc nghĩ không ra, nếu bây giờ Vương gia đi tìm Vương phi, như vậy Vương phi sẽ không có thời gian nghĩ sự tình, kia như vậy Vương phi vẫn sẽ khổ sở, Vương gia hy vọng như vậy sao?” Thanh âm Hoa Ảnh mềm mại dỗ Nam Cung Dục lo lắng.

“Nga, như vậy a? Vậy Dục nhi không đi phiền lão bà nương tử, để cho nàng nhanh chút nghĩ sự tình, nhưng mà Hoa Ảnh tỷ tỷ, lão bà nương tử khi nào mới có thể nghĩ xong? Dục nhi rất muốn cùng lão bà nương tử chơi nha!” Nam Cung Dục giống như tiểu hài tử mất đi bạn chơi, thất vọng bĩu môi, phụng phịu trong suốt thấy đáy vệt sáng, rất đáng yêu! Nếu mà Tiểu Đa Đa nhìn thấy, khẳng định lại nhân cơ hội chiếm tiện nghi người ta, hi hi.

Sau khi lão đại phu đi rồi, Tiểu Đa Đa lập tức trở lại phòng, đem nhốt mình ở trong phòng, ngay cả cơm trưa Nam Cung Dục kêu ra ăn nàng cũng không ra khỏi cửa. Mặc cho Nam Cung Dục ở bên ngoài cửa, nàng cũng rất muốn cho Nam Cung Dục tiến vào, nhưng mà nàng không biết làm thế nào đối mặt với Nam Cung Dục, còn có những người khác trong vương phủ. Nghĩ lại, nàng càng muốn dùng sức lay bản thân đã muốn đem tóc trao loạn. Quảng chết người! Quảng chết người! Nàng lần này mất mặt đều quảng đến mồ mồ gia! Ô ô, nàng không còn mặt mũi gặp người. Cái lão tử thế nhưng trước mặt nhiều người như thế nói nàng ăn no rùng rờ, nói nàng lười, tức chết nàng! Kỳ thật nàng cũng chịu khó quá a, thời điểm ở thế kỉ 21 không có thích ngủ như vậy, ai biết đến cổ đại này liền ngủ thẳng đến mặt trời lên cao a? Nàng cũng không muốn như vậy?! Nàng ở hai cái thời đại xuất hiện chênh lệch lớn như thế là vì sao? Oán nàng sao? Đáp án đương nhiên là khẳng định: Không thể! Kia oán cái gì? Đương nhiên là phong thủy cổ đại không tốt! Bằng không thì sao nàng vừa đến nơi này liền “Khí hậu không phục” a? Nàng kỳ thật không có sai, nàng sai liền sai ở chỗ nàng không nghĩ là xuyên qua, sau đó nàng gần nhất lại tham ăn một chút, một chút thôi. Đúng vậy, chính là cái dạng này! Nghĩ đến đây, Tiểu Đa Đa bật dậy, ngửa mặt lên trời hét dài.

“Ngao ngao ngao ngao ngao ngao.... Ta muốn giảm béo! Ta muốn gầy thân! Ngao ngao ngao ngao ngao” Sau khi rống xong, Tiểu Đa Đa thế mới hoàn khầu khí, buồn bực trở thành hờ hững “Aiz, nguyên lai sói kêu như vậy là biểu đạt tình cảm a!” Sau đó bước đến mở cửa ra khỏi phòng, ánh nắng buổi chiều chiếu vào thân thể của nàng, mỗi một cái tế bào đều giống như hé miệng hô hấp, rất sáng khoái!

“Lão bà nương tử, người rút cuộc đi ra, Dục nhi chờ người thật lâu nha! Người nghĩ xong việc rồi sao?” Nam Cung Dục ở cạnh bàn đá bên trong sân như đứng trên đồng lửa, như ngồi đồng than, vừa nghe thấy thanh âm mở cửa phòng, lập tức hai mắt nhiễm sắc thái vui sướng, vài bước đi đến trước mặt Tiểu Đa Đa. Ha ha, thật tốt, lão bà nương tử giống như không thấy khó khăn a!

“Àn, Dục nhi, ta muốn giảm béo, người sẽ duy trì chứ?” Tiểu Đa Đa vẻ mặt chờ mong nhìn Nam Cung Dục.

“Ừ, Dục nhi duy trì lão bà nương tử! Nhưng mà, lão bà nương tử, giảm béo là cái gì?” Nam Cung Dục đương nhiên duy trì Tiểu Đa Đa, nhưng mà hai chữ “Giảm béo” này giống như hắn cũng chưa nghe qua a.

“Giảm béo a, chính là bảo trì thân thể khỏe mạnh, không nhiều thịt lắm, giống như Dục nhi, nhìn người” Tiểu Đa Đa vừa nói vừa đem móng vuốt sói

hương hai má đáng yêu trên khuôn mặt anh tuấn của Nam Cung Dục “Nhìn xem, Dục nhi gần đây cũng có béo nha! Cho nên Dục nhi cũng phải vận động nhiều, như vậy mới có thể để cho người khác vừa thấy liền thích” (Choáng váng, lại nhân cơ hội ăn bớt! Khinh bỉ a!)

“Vậy thì vận động như thế nào a” Nam Cung Dục vừa nghe “Vận động nhiều, như vậy mới có thể để cho người khác nhìn thấy liền thích” Lập tức sức mạnh đã tới rồi, đó không phải là hấn vận động nhiều, lão bà nương tử vừa thấy mình sẽ thực thích sao?

“Này a? Cũng không dùng như thế nào, chính là chúng ta làm nhiều việc một chút, không thể giống mấy ngày trước ăn no lại ngủ, tỉnh ngủ lại ăn được. Về phần làm chuyện gì, ta còn chưa nghĩ ra, chờ ta nghĩ tốt lắm lại nói cho người” Tiểu Đa Đa nghe vấn đề Nam Cung Dục, đúng nha, cổ đại làm gì có cái vận động a? Kỳ thật hoạt động sống lâu, dùng cả ngày không làm việc gì là tốt rồi, như vậy hấn là có thể đi.

“Hảo, Dục nhi nhất định sẽ vận động nhiều” Nam Cung Dục a môi cam đoan nói.

Tất cả giống như khôi phục lại như trước, mà Tiểu Đa Đa cũng không bối vì chuyện mang thai mà rối rắm nhiều lắm, dù sao nàng cũng nghĩ những chuyện tình không vui sẽ làm lãng phí thể bào nào, hoàn toàn là một cái chủ nghĩa lạc quan a.

Đêm tĩnh như nước, tất cả giống như hòa cùng im lặng.

“Ha ha ha ha ha...” Một trận sang sảng tiếng cười từ phòng ngủ vương gia truyền ra, nghe thấy thanh âm liền đủ có thể nghe ra người cười thật là vui vẻ. Chính là, ai sẽ ở trong đêm hôm khuya khoắt, lại ở trong phòng ngủ vương gia, vương phi cười, nhưng lại cười đến vui vẻ như thế a? Đáp án đương nhiên là Nam Cung Dục, đúng rồi, là Nam Cung Dục lúc thanh tỉnh. Chỉ thấy thân hình Nam Cung Dục chợt lóe liền từ trên giường nhảy xuống, đứng một bên giường, cúi đầu nhìn Tiểu Đa Đa đã ngủ say. Ha ha ha, như thế nào người luôn như vậy ngoài dự đoán của mọi người a? Ngắm lại vừa mới nhìn đến ban ngày bé quần bách cũng không được tự nhiên, càng xem càng đáng yêu. Chính mình mỗi ngày điểm huyết ngủ của nàng để xử lý chuyện phát sinh ban ngày, không nghĩ thế nhưng gây hiểu lầm như vậy, ha ha! Tiểu vương phi hấn thật sự rất ý tứ a! Hấn càng ngày càng muốn lấy thân phận chân chính cùng nàng ở chung, mà không phải điểm huyết ngủ của nàng lúc ngủ để nhìn nàng như vậy. “Đêm!” Nam Cung Dục bỗng nhiên có cái quyết định giống như rất trịnh trọng, ra tiếng.

“Có thuộc hạ!” Đêm ở chỗ tối lờ mờ, quỳ xuống một gối. Vừa mới nhìn thấy chủ tử vui vẻ như vậy, hai mắt Đêm cũng tràn đầy cao hứng, chủ tử càng ngày càng bắt đầu a! Hấn trước kia chưa từng cười nhiệt tình như vậy?

“Thông tri lão quái nhân, làm cho hấn chế Ngọc lộ hoàn, càng nhanh càng tốt!” Nam Cung Dục quay đầu nhìn Đêm, lúc trước mắt tràn đầy nhu tình trong nháy mắt liền biến mất không thấy, chỉ còn lại lạnh nhạt cùng uy nghiêm.

Bạn đang đọc truyện *Ngốc Từ Vương Gia, Tiểu Bạch Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Nam Cung Dục Bất Đặc Dĩ

“Ngọc lộ hoàn? Chủ tử người.....?” Đêm vốn cung kính thấp đầu bỗng nhiên nâng lên, không dám tin nhìn Nam Cung Dục sắc mặt vẫn như cũ không đổi đứng trước mặt.

“Là, ta muốn dùng! Người chạy nhanh đi xuống làm đi!” Nam Cung Dục xem nhẹ ánh mắt quan tâm cùng khó hiểu của Đêm, thần nhiên phân phó.

“Chủ tử, vạn vạn không thể a! Ngọc lộ hoàn có thể cho ngài tỉnh lại trước một canh giờ, mà lại làm cho tính cách ban ngày cũng không biến mất, đây rất là tiêu hao tinh lực, ngài cân nhắc a! Hơn nữa trong một canh giờ kia, nội lực của ngài cũng hoàn toàn biến mất không có cách nào bảo hộ chính mình thì không nói, nhưng thời gian thanh tỉnh mỗi ngày cũng từ bốn canh giờ biến thành hai canh giờ, như vậy ngài không thể xử lý bình thường chuyện trong Cung Sát a!” Đêm vừa nghe Nam Cung Dục vẫn kiên trì, lập tức nổi rõ ràng, tận tình khuyên nhủ, trình độ trung tâm có thể thấy được.

“Những chuyện đó ta đều biết” Nhưng mà ta còn muốn cùng nàng hảo hảo ở chung, giống như một nam tử bình thường cùng nữ nhân mà mình âu yếm, âu yếm? Nghĩ đến đây, ánh mắt Nam Cung Dục tìm tòi nghiên cứu nhìn Tiểu Đa Đa đang ngủ, hấn nghĩ mình đối với nàng chính là đơn thuần cùng thích, nhưng mà khi nào thì đến âu yếm? Hấn không biết. “Nhưng mà ta chỉ làm như vậy, như vậy có lẽ cũng không sai đi” Nam Cung Dục có chút khao khát nhu tình đây cõi lòng nói, có một ngày hấn sẽ làm cho nàng thích ứng hấn như vậy đi?

“Chủ tử...” Đêm còn muốn nói cái gì nữa, đã bị Nam Cung Dục vung bàn tay to lên đánh gãy

“Ta chủ ý đã định, người đi xuống chuẩn bị đi!” Nam Cung Dục thần nhiên phân phó, thanh âm mang theo một loại uy lực.

“Là!” Đêm bất đắc dĩ liếc mắt nhìn Nam Cung Dục một cái, nhanh ẩn trong bóng tối.

“Ha ha, gặp người, ta đều trở nên không giống ta đâu! Hy vọng người không cần làm ta thất vọng!” Nam Cung Dục ngồi ở bên giường, vương bàn tay nhìn rõ khớp xương nhẹ nhàng vỗ về mặt Tiểu Đa Đa lắm lắm. Đôi khi hấn thật sự bất đắc dĩ, nhưng mà lại không hề có biện pháp. Các nam nhân khác đều có thể cùng nữ nhân mình âu yếm cười, cùng nhau nháo, cùng nhau chia sẻ mọi chuyện. Mà hấn từng tháo quất chiến trường, làm cho quân đội quốc

gia khác nghe đến Dục vương gia liền sợ mất mặt, thế nhưng ngay cả chuyện tình đơn giản nhất cũng không làm được, chỉ có thể chờ thời điểm nàng ngủ mới có thể vỗ về khuôn mặt, nhìn cái quái nọ (camera ý ^^) nhìn nàng ban ngày hi nộ ái ố. Hắn nghĩ muốn cùng nàng nhạc, muốn cùng nàng chơi, khi dễ nàng hoặc bị nàng khi dễ, nhưng mà hắn không thể. Ngày đó hắn bị người hãm hại liền không thể sống như người thường có thể làm hết thảy mọi chuyện, che nên, hắn muốn cho người đó phải trả giá đại giới. Nghĩ nghĩ, Nam Cung Dục trước mặt nhu tình nháy mắt biến thành cừ hận. Hắn vĩnh viễn không thể quên người mà hắn từ nhỏ gọi là mẫu hậu cùng ca ca đối với hắn làm hết thảy mọi chuyện! Nếu không phải bọn hắn hạ độc ở trong rượu, làm nội lực hắn hỗn loạn, sau đó lại phải sát thủ ám sát hắn, hắn làm sao có thể biến thành bộ dáng người không ra người, quỷ không ra quỷ như bây giờ? Năm đó nếu không hắn mệnh lớn gặp được quái lão nhân say rượu ngã bên đường, nếu không phải hắn dùng kim khâu che lại thân chí hắn, hắn phỏng chừng đã sớm đi đời nhà ma? Kia chẳng phải là ngay cả cơ hội biến thành quỷ cũng không có? Nghĩ đến đây, Nam Cung Dục gắt gao nắm chặt thành quyền, ngón tay nắm chặt đều trắng bệch cũng không buông tay.

.....

Ngày kế, vừa mới dùng xong đồ ăn sáng, Tiểu Đa Đa về mặt hưng phấn liền lôi kéo Nam Cung Dục lủi rủ nói chuyện tình mình vừa mới nhớ tới “Dục nhi, tối hôm qua ta mới nghĩ qua bắt đầu một kế hoạch, từ đó ngày mà ta có thể làm chuyện gì. Như vậy, chúng ta dựa vào từng ngày mà tiến hành, cách năm ngày tuần hoàn, chính là ngày đầu tiên hàng tháng, ngày thứ sáu, còn có ngày mười một, cứ như vậy rồi tính, đều làm việc giống nhau, ngươi hiểu chưa?” Tiểu Đa Đa nói xong còn không quên hỏi Nam Cung Dục hiểu không.

“Nga! Giống như Dục nhi tập hợp trước đây, cách vài ngày là đuổi một cái chợ, lão bà nương tử, Dục nhi nói đúng không?” Nam Cung Dục vừa nghe Tiểu Đa Đa nghĩ ra được chuyện cần làm, cũng là về mặt hưng phấn. Lão bà nương tử hảo hảo nha! Mỗi ngày đều muốn biện pháp cùng hắn chơi, hắn rất cao hứng nha!

“Àn, đúng! Dục nhi thực thông minh, đến, nương tử hôn một cái! Bep!” Tiểu Đa Đa tận dụng hết tất cả cơ hội ăn bớt, môi mềm nhanh chóng hôn lên khuôn mặt tuần tú của Nam Cung Dục một cái, nhìn đến trên mặt Nam Cung Dục xuất hiện hai mạt mây đỏ, lập tức tâm tình tốt lên, tiếp tục hưng phấn nói “Như vậy, ngày thứ nhất chúng ta liền thế nào cũng không đi, ta dạy cho ngươi đọc sách viết thơ!”

“Đọc sách viết thơ? Lão bà nương tử, Dục nhi không học được không? Dục nhi không thích đọc sách, Thái tử ca ca nói, dù sao ta cũng không nhớ được, sẽ không cần lãng phí thời gian. Hơn nữa, lão bà nương tử, ngươi biết viết thơ sao?” Nam Cung Dục vừa nghe “Đọc sách” lập tức buồn rầu, bộ dáng giống như ăn đại tiện vậy.

“Đương nhiên rồi! Ta đọc sách viết thơ rất lợi hại! Hơn nữa ngươi phải học, ngươi không học thì ta về sau sẽ không cùng ngươi chơi, hừ!” Tiểu Đa Đa hợp tình hợp lý nói, nói giỡn! Đọc sách viết thơ ai mà không biết? Nàng đã học mười mấy năm, đương nhiên biết đọc! Hơn nữa, mọi người nghe kĩ nha! Nàng cũng không giống nữ chủ khác cướp bán quyền thơ thế kỉ 21 nha! Nàng nói rất rõ ràng, là “Viết” thơ chứ không phải “Làm” thơ nha! Người khác không nên hiểu lầm, kia, kia nàng cũng không có biện pháp nha! Hắc hắc!

“Được rồi, Dục nhi học!” Nam Cung Dục ghen hồng hồng đẹp mặt môi không tình nguyện nói, một bộ dáng như sắp bị giết.

“Dục nhi thực nghe lời! Vậy nếu ngươi nghe lời như vậy, nương tử sẽ cho ngươi hôn một cái đi!” Tiểu Đa Đa nháy mắt nghịch ngợm nói. Sau đó oai nghiêm giáp mặt.

Nam Cung Dục vừa nghe liền hưng phấn vỗ tay “Oa, tốt nha! Dục nhi về sau muốn học thiệt nhiều, thiệt nhiều sách!” Nói xong, bay nhanh đến trước mặt Tiểu Đa Đa hạ một nụ hôn như chuẩn chuẩn đập nước, sau đó ngượng ngùng cúi đầu, lần này thế nhưng ngay cả hai bên tai đều đỏ. Tiểu Đa Đa vuốt mặt mình, miệng lộ ra tươi cười, kỳ thật thì bị hôn đúng là không sai a!

“Tốt lắm! Ta tiếp tục nói nga!” Tiểu Đa Đa vừa mới trong cái hôn phục hồi tinh thần, nhắc nhở mỡ đầu đất chú ý nghe “Ngày thứ hai, chúng ta liền trên đường đi chơi, có thể kêu lão thất, lão bát, thế nào?” Tiếp tục dừng lại, trung cầu ý kiến mỡ đầu đất.

“Nga!” Nam Cung Dục vốn hồng hồng khuôn mặt nghe câu kia có chút thất vọng, thần nhiên “Nga” một tiếng. Vì sao lão bà nương tử luôn muốn tìm lão bát chơi a? Hừ, lão bát thật đáng ghét!

“Sau đó ngày thứ ba chúng ta ở nhà chơi cái trò chơi, chờ ta dạy các ngươi chơi một số trò chơi mới, đảm bảo Dục nhi của ta thực vui vẻ” Cũng bảo đảm hưng hăng kiếm một bút! Về mặt Tiểu Đa Đa cười đến gian trá.

“Trò chơi mới?” Nam Cung Dục khuôn mặt vốn âm đạm nháy mắt khôi phục sáng rọi, nhìn Tiểu Đa Đa nóng vội hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Ngốc Tử Vương Gia, Tiểu Bạch Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Không Ăn No Thì Làm Sao Có Khí Lực Giảm Béo A?

“Ha ha, Dục nhi, ngươi đừng sốt ruột, đợi thời điểm ta nói cho ngươi biết, hiện tại đạo cụ còn không có chuẩn bị tốt, đến lúc đó ngươi sẽ biết” Tiểu Đa Đa cầm cái bút “Ngày thứ tư, chúng ta liền, liền...” Tiểu Đa Đa trảo trảo đầu, liền làm sao tới? Aiz, sớm biết rằng như thế này thì trước hết đem kế

hoạch viết ra thì tốt rồi, đều do nàng rất nóng vội!

“Liên cái gì nha, lão bà nương tử?” Nam Cung Dục nhìn Tiểu Đa Đa không ngừng học hán vô đầu mà vẫn “Liên” không được, tò mò hỏi.

“Liên, liên, liên tiếp tục đọc sách viết thơ!” Tiểu Đa Đa ghen một đoạn thời gian thật dài, kết quả ghen ra một câu hỏi kém làm cho Nam Cung Dục khóc thành tiếng.

“Còn muốn đọc sách viết thơ a?” Nam Cung Dục chu bạc môi oán giận nói.

“Đúng! Còn muốn đọc sách viết thơ, như vậy đi, ngày thứ nhất nương tử dạy người viết một ít thơ về đế vương tương tượng linh tinh, ngày thứ tư sẽ dạy người một ít thơ tình, thế nào?” Tiểu Đa Đa nói xong hai mắt bỗng nhiên tỏa sáng, nàng thật càng ngày càng thông minh! Ý nghĩ như vậy nàng đều có thể nghĩ ra được, chắc chắn, đầu này, thật đúng là thông minh không cần phải bàn a.

“Thơ tình? Tựa như thời điểm Ngũ đệ truy nàng nương viết thư cho các nàng rằng hán thích các nàng sao, cái này gọi là thơ tình?” Nam Cung Dục bỗng nhiên đến đây hứng thú, kia về sau hán là cũng có thể viết cho lão bà nương tử a?

“Đừng vậy! Bất quá Dục nhi, người về sau cách cái kia Thái tử ca ca cùng cái Ngũ đệ người xa xa một chút, đừng để cho bọn họ đem người dạy hư!” Tiểu Đa Đa vừa nghe liền tức giận dỗi. Hừ! Quả nhiên nam nhân hoàng gia không có một thứ tốt, cái kia chó má thái tử cái gì, thế nhưng cười nhạo Dục nhi ngốc, còn nói không cần học bài, nói đó là lãng phí thời gian, cho nên Tiểu Đa Đa còn không có gặp qua thái tử liền cho thái tử tìm một cái xoa thật lớn! Về phần cái Nam Cung Trạch kia, thì là một cái hoa con bướm, dạy cho Dục nhi của nàng một ít không đứng đắn gì đó, cả ngày trừ bỏ truy nàng nương cũng không thấy hán làm việc, hừ, lại một cái xoa! “Đừng hỏi vì sao, nhớ rõ nhưng lời ta nói là được” Tiểu Đa Đa chỉ biết Nam Cung Dục muốn hỏi, nhưng nàng lại không thể nói ra, kia không phải là châm ngòi quan hệ huynh đệ người ta sao? Cho nên trực tiếp đem vấn đề của hán đổ vào miệng hán.

“Nga! Lão bà nương tử nói cái gì chính là cái gì, Dục nhi nghe lời lão bà nương tử!” Nam Cung Dục giống như một cục cung biết nghe lời trả lời.

“Ân, cái này đúng rồi! Đúng rồi, tiếp tục nói nga! Ngày thứ năm, chúng ta ở trong Vương phủ, ta kể chuyện xưa cho các người nghe, là chuyện xưa rất dài, rất êm tai nga!” Tiểu Đa Đa dự hoặc, sợ Nam Cung Dục vừa nghe liền không có hứng thú. Kỳ thật, Nam Cung Dục làm sao có thể không nghe nàng chứ, chỉ cần là nàng nói, cho dù không đúng, Nam Cung Dục cũng sẽ nói đúng. Ai kêu hán thích nương tử nhà hán a?

“Dục nhi thích nhất nghe chuyện xưa! Đôi khi phụ hoàng cũng kể chuyện xưa cho Dục nhi, bất quá Dục nhi giống như đã lâu không có nhìn thấy phụ hoàng!” Nam Cung Dục nói xong, bỗng nhiên có chút khổ sở nhỏ.

“Được rồi, Dục nhi không khó quá, lão bà nương tử về sau còn thương người so với phụ hoàng có được không?” Tiểu Đa Đa vừa thấy Nam Cung Dục bộ dáng ủy khuất, tình thương của mẹ liền tràn ra, ai, ai kêu ta mềm lòng a?

“Ân, Dục nhi cũng thương lão bà nương tử!” Nam Cung Dục lập tức cao hứng trả lời.

“Ách, ha ha! Dục nhi thật tốt!” Tiểu Đa Đa bỗng nhiên ôm thân hình cao lớn của Nam Cung Dục. Mỗi lần chính mình được quan tâm, Tiểu Đa Đa luôn thực cảm động, đương nhiên cũng nhớ tới đây là nơi không quen biết, quan tâm là trân quý như vậy, cho nên mỗi lần luôn làm cho cái mũi nàng ậm ậm. Nghĩ đến lời nói của Nam Cung Dục, Tiểu Đa Đa bỗng nhiên nghĩ, cha mẹ ở thế kỉ 21 cũng thương mình như vậy, hiện tại chính mình đến nơi này đã được một tháng, tìm không thấy mình sẽ có nhiều lo lắng! Hơn nữa, hơn một tháng trôi qua, nghỉ hè mau trôi qua, trường học hán là cũng sắp Khai giảng, đến lúc đó mình mất tích, vậy làm sao bây giờ? Càng nghĩ lại càng thương cảm, rõ ràng, Tiểu Đa Đa vô đầu mình, đem chuyện nàng không có năng lực giải quyết đánh tan đi, sau đó loan ánh mắt nhẹ nhàng cười “Ngày mai là ngày thứ nhất, ngày mai chúng ta bắt đầu đi!”

“Lão bà nương tử, ngày mai bắt đầu, hôm nay chúng ta làm cái gì a?” Nam Cung Dục buồn rầu vuốt tóc, giống như lão bà nương tử cũng không nói hôm nay làm gì a.

“Hôm nay a? Hôm nay chúng ta phải đi phòng bếp, nói cho Phụng Kiều tử làm cho chúng ta món ăn thật ngon, chúng ta ăn no, sau đó đi phơi nắng!” hai mắt Tiểu Đa Đa tỏa sáng trả lời, thời điểm nói đến ăn ngon gì đó, thiếu chút nữa là chảy nước miếng ra. Oa! Mỹ thực, ta đến đây! Mà lúc này ở chỗ tối, khó miệng Đêm không khỏi rút trầu, Vương phi vừa nói kế hoạch kia không phải vì muốn giảm béo sao? Như thế nào lại muốn đi ăn no? Hán nghe làm sao? Hán là không thể nào? Vô công hán hán là sẽ không nghe làm a! Chẳng lẽ là vô công mình thoái hóa?

“Lão bà nương tử, người không phải nói muốn giảm béo sao? Vì sao lại muốn ăn no? Người ngày hôm qua không phải nói ăn nhiều như vậy sẽ nhiều thịt sao?” Nam Cung Dục vừa nghe Tiểu Đa Đa nói, lập tức hỏi ra tiếng lòng của Đêm. Mà một câu này không thể nghi ngờ rằng Đêm ở chỗ tối phù định hết thấy, vô công hán cũng không có thoái hóa, hán cũng không có nghe làm!

“Dục nhi ngốc, người sao lại ngốc như vậy a?” Tiểu Đa Đa đánh một cái trên cái trán xinh đẹp Nam Cung Dục, hợp lý hợp tình, nghĩa chính lời nói của mình còn phát biểu hùng hồn: “Người ngấm lại cho kỹ, không ăn no rồi, làm sao có khí lực giảm béo a? Cho nên chúng ta hiện tại phải đi ăn no, dự trữ năng lượng vì kế hoạch giảm béo vĩ đại trong tương lai a!”

“Nga! Đúng ha! Dục nhi sao lại không nghĩ tới a? Lão bà nương tử, người thật thông minh nha!” Dục nhi nghe xong không khỏi tán thưởng Tiểu Đa Đa thông minh tài trí. Tiểu Đa Đa giương cằm mình lên, một bộ dáng kiêu ngạo “Đó là đương nhiên, người thật tinh mắt”, ở chỗ tối khuôn mặt băng vạn năm của Đêm cũng không ngừng rút trầu, còn thiếu chút nữa là ngất. Vương phi, thật là cường hãn a!

“Vương gia, Vương phi, các người là muốn đi đâu a?” Đi ngang qua hoa viên của Vương phủ gặp Hoa Ảnh bưng nước trà đến, Hoa Ảnh nhìn hai người này làm sao đều dính vào nhau, tay trong tay đi tới thì tò mò hỏi.

“Ha ha, Hoa Ảnh tỷ tỷ, ta cùng lão bà nương tử đi vì chứa đựng khí lực giảm béo a!” Nam Cung Dục tự hào giành trước giải thích.

“Chứa đựng khí lực?” Hoa Ảnh lại nghe được không hiểu ra sao, Vương gia Vương phi đi không phải là hướng phòng bếp sao?

“Đúng vậy! Lão bà nương tử nói, không ăn no rồi, làm sao có thể có khí lực giảm béo a? Cho nên chúng ta đi ăn no, để có khí lực giảm béo a!” Nam Cung Dục đương nhiên trả lời.

“Khụ khụ!” Hoa Ảnh thiếu chút nữa bị nước miếng của mình nồng chết, ho khan vài tiếng rồi đáp “Vương phi giải thích thật sự là độc đáo a!” Aiz, một thể hệ cao thủ a, năng lực nói chuyện của Vương phi cơ hồ vượt qua võ công của nàng, bội phục!

“Đó là đương nhiên! Dục nhi, chúng ta đi nhanh đi! Hoa Ảnh, ngươi không có chuyện gì liền tự mình đi chơi đi!” Tiểu Đa Đa vừa nghe Hòa Ảnh tán thưởng lập tức tự hào trả lời, nói cong nắm tay Nam Cung Dục cùng đi về phía phòng bếp.

Như vậy, một ngày nữa mỡ đầu đất cùng mỡ tiểu bạch lại cùng nhau ăn uống no đủ, sau đó lại đi phơi nắng.

Bạn đang đọc truyện *Ngốc Tử Vương Gia, Tiểu Bạch Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27: Bút Long?

“Lão bà nương tử, ngươi không phải muốn dạy Dục nhi viết thư sao? Như thế nào lại bất động?” Nam Cung Dục nghi hoặc, ánh mắt trong suốt lưu chuyển, tay lắc lắc trước mắt Tiểu Đa Đa đang bất động nhìn chăm chăm bút lông nửa ngày đều nhanh thành mắt gà chọi.

“Khụ khụ! Dục nhi, nơi này của các ngươi không có, không có cái bút khác sao? Chính là, đầu bút so với cái này nhỏ hơn một chút?” Tiểu Đa Đa ‘thâm tình nhìn chăm chú’ đầu bút bị Nam Cung Dục gọi trở về, thật cẩn thận hỏi, dường như sợ hy vọng bị đánh nát.

“Không có, mọi người đều dùng cái này a!” Nam Cung Dục đương nhiên trả lời.

“Ách ~” Tiểu Đa Đa hết chỗ nói, xong đời! Nàng sao lại quên cổ đại đều dùng bút lông này a? Thất sách a thất sách! Tiểu Đa Đa nghĩ nàng ở trường học không gì là không làm được, nhưng chỉ có bút lông này là nàng hết cách.

Hi hi, nói cho mọi người một bí mật nhỏ a! Tiểu Đa Đa sẽ không viết bút lông a! Cái gì? Vị bạn học này, ngươi nói cái gì? Ngươi nói Tiểu Đa Đa sẽ không viết bút lông, vậy vì sao mỗi lần lão sư khen ngợi đều là chữ của nàng? Ha ha, cái này ngươi không biết đâu? Cái này gọi là sơn nhân đều có diệu kế! Tuy nói rằng Tiểu Đa Đa đối với bút lông không biết gì cả, nhưng với nàng đầu cơ trục lợi nhưng là thật ngà! Nói cho ngươi biết, nàng mỗi lần đều dùng giấy trắng để vẽ vào trên bảng chữ mẫu viết bút lông, sau đó dùng bút chì nhẹ nhàng vẽ lại hình dáng chữ, sau đó lại dùng bút lông tô lại chữ, cuối cùng xong, chính là chờ mực khô sau đó dùng tẩy xóa đi vết chì! Thế nào, đủ thông minh đi? Nhưng mà hiện tại Tiểu Đa Đa không để ý, hiện tại nàng đều muốn đánh chết bản thân, lúc trước sao không thành thành thật thật học a? Đầu cơ trục lợi, cái này tốt lắm, luống cuống đi? Tiểu Đa Đa xem xét tờ giấy trắng, sẽ không biết viết chữ thì làm sao dạy Dục nhi! Ông trời, ngươi đưa khối đậu hủ lại đây trực tiếp đâm chết ta đi!

Tiểu Đa Đa nóng vội đối tới đối lui, đi? Đúng rồi! “Dục nhi, ngươi lại đây!” Tiểu Đa Đa về mặt tặc cười nhìn Nam Cung Dục.

“Lão bà nương tử, ngươi có việc sao?” Nam Cung Dục ngoan ngoãn đi đến trước mặt Tiểu Đa Đa, chờ nương tử thân ái đại nhân phân phó.

“Dục nhi, nương tử hỏi ngươi, ngươi biết viết chữ sao?” Tiểu Đa Đa hướng dẫn từng bước, cái gì đều đã quên, hẳn là còn nhớ rõ viết chữ đi?

“Viết chữ? Dục nhi đương nhiên biết viết chữ! Hơn nữa đôi khi phụ hoàng nhìn đến Dục nhi viết chữ, sẽ khích lệ Dục nhi viết đẹp a!” Nam Cung Dục hưng phấn nói, ánh mắt tràn đầy thần thái tự tin. Nhưng mà nói xong, ánh mắt lại chậm rãi âm trầm xuống, tiếng nhỏ nhỏ thảng thốt nói: “Nhưng mà chữ này nhận thức Dục nhi, Dục nhi cũng không biết bọn họ. Dục nhi chỉ biết nhìn viết” Thanh âm Nam Cung Dục càng nói càng nhỏ, đến cuối cùng chỉ có Tiểu Đa Đa ở bên người hẳn mới có thể nghe thấy.

“Oa, Dục nhi biết viết chữ? Rất tuyệt a! Trước kia nương tử biết thiết nhiều người không biết chữ đâu! Dục nhi thật lợi hại!” Tiểu Đa Đa nhìn Nam Cung Dục cúi đầu, lập tức cao hứng phấn chấn tán thưởng nói.

“Thật sự?” Nam Cung Dục nghe xong kinh hi ngược đầu lên, miệng dơ lên một cái độc cong thật to. Ha ha, lão bà nương tử thật tốt, nàng mỗi lần đều nói Dục nhi là tốt nhất! Ha ha.

“Thật sự!” Tiểu Đa Đa khẳng định nói, sợ Nam Cung Dục hoài nghi, còn dùng sức gật đầu một chút, tỏ vẻ khẳng định “Vậy Dục nhi về sau cùng nương tử viết chữ, nương tử dạy Dục nhi viết thơ được không?” Chủ, tha thứ nàng đi, chữ của nàng thật sự không thể gặp người.

“Ân!” Nam Cung Dục bỗng nhiên cảm thấy lão bà nương tử dạy hẳn viết thơ kỳ thật cũng không sai a.

“Vây, ta đây đem thơ viết ra, người liền viết lại một lần, sau đó lại ngâm nga lên, chúng ta mỗi ngày đi học ít nhất một bài thơ hoặc hai câu có vẻ kinh điển là được, được không?” Tiểu Đa Đa nhìn Nam Cung Dục, trung cầu ý kiến hần.

“Ân, hảo! Vây lão bà nương tử, chúng ta hôm nay học cái gì a?” Nam Cung Dục một bộ dáng đệ tử ngoan.

“Học...” Tiểu Đa Đa vừa định trả lời, bỗng nhiên dường như nhớ tới cái gì, quay đầu đối với Uyển Nhi đứng ngoài cửa, phân phó: “Uyển Nhi, ngươi đi trông cửa, thời điểm ta cùng Dục nhi viết thơ không cho phép bất luận kẻ nào quấy rầy” Như vậy, cho dù chữ của nàng khó coi, cũng sẽ không có người tìm đến? Mà Dục nhi hần căn bản sẽ không biết chữ xấu hay đẹp, đến lúc đó hần chép xong, nàng liền nhanh chóng đem chữ mình viết xé rách, vậy nàng cũng sẽ không mất mặt! Oa, Tiểu Đa Đa nàng động liền thông minh như vậy a?

“Là!” Uyển Nhi lĩnh mệnh liền xoay người đi trông cửa, vừa đi trong lòng vừa tán thưởng: Vương gia thực hạnh phúc a! Vương phi đối với hần tốt như vậy, vì làm cho hần chuyên tâm đọc sách, thật sự nghĩ chu đáo a! Chắc chắn, nhà đầu kia, đem Tiểu Đa Đa nghĩ tốt quá. Nếu nàng biết Tiểu Đa Đa đem mọi người ngăn lại là vì sợ mọi người biết chữ của nàng xấu, không biết sẽ có cảm tưởng gì đây?

“Tốt lắm, Dục nhi, chúng ta bắt đầu đi!” Tiểu Đa Đa cầm bút lông viết trên giấy trắng một hàng chữ, viết xong còn muốn hô một hơi thật dài, kỳ thật nàng viết cũng không tệ lắm a, một một lời có thể thấy rõ diện mạo, không sai không sai! Tiểu Đa Đa đắc ý đảo dạt nhìn Nam Cung Dục ở bên cạnh lòng mi đang nhủ lại như sâu lông “Dục nhi, ngươi làm sao vậy?”

“Lão bà nương tử, chữ ngươi viết giống như rất đói bụng! Bọn họ có phải không ăn đồ ăn sáng có phải hay không?” Nam Cung Dục buồn rầu nhìn Tiểu Đa Đa hỏi.

“Ách...” Tiểu Đa Đa khóc không ra nước mắt a! Nam Cung Dục thế nhưng biết nàng viết không tốt! Nếu là người bình thường, nàng tuyệt đối sẽ cho rằng người ta có ý nặng nàng, nhưng mà, nhìn hai mắt Nam Cung Dục tràn đầy chân thành, mắt to ngập nước, aiz, người đáng yêu như vậy sao lại nói lời “Đáng yêu” thật như vậy a?

“Vây ngươi có thể nhìn viết ra hay không a?”

“Có thể, lão bà nương tử ngươi chờ một lát nha!” Nam Cung Dục lấy bút lông trong tay Tiểu Đa Đa, lấy một tờ giấy khác bắt đầu chép “Lão bà nương tử, tốt lắm!”

Tiểu Đa Đa vừa thấy Nam Cung Dục viết chữ, lập tức tròn mắt há hốc mồm. Tuy rằng nàng không hiểu thư pháp, nhưng mà nàng xem chữ của Nam Cung Dục liền cảm giác phiêu dật, thực tiêu sái, trong đầu của nàng không tự giác liền toát ra một câu “Uốn lượn sinh động, oai phong như du long”!

“Oa, Dục nhi, chữ của ngươi thật sự rất tuyệt a!” Tiểu Đa Đa nhìn chữ tán thưởng nói, nhưng mà bởi vì nàng không hiểu thư pháp cho nên cũng không có chú trọng nhiều, chỉ tiếp tục nói “Vây ngươi biết những chữ này đọc thế nào sao?”

Nhìn Nam Cung Dục lắc đầu, Tiểu Đa Đa một bộ dáng lão sư, chỉ vào từng chữ trên giấy đọc: “*Quân giả thuyền cũng, dân giả thủy cũng. Thủy có thể tải thuyền, cũng có thể phúc thuyền. Quân lấy này tư nguy, tắc cũng biết*.” Dục nhi, nghe có hiểu không?”

“Nghe được, nhưng mà Dục nhi không hiểu ý tứ gì!” Nam Cung Dục thành thật trả lời.

“Ý tứ này nói đúng là: Quân chủ là thuyền, dân chúng là nước, nước có thể nâng thuyền lên, cũng có thể chìm thuyền xuống. Quân vương lấy đạo lý này tự hỏi an nguy của quốc gia, là có thể tồn tại” Tiểu Đa Đa giải thích xong nhìn Nam Cung Dục, ý là có hiểu không. Nàng bỗng nhiên phát hiện làm lão sư cảm giác thật tốt, cảm giác rất thành tựu a!

Bạn đang đọc truyện *Ngốc Tử Vương Gia, Tiểu Bạch Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: Lễ Tình Nhân

“Nga, nói cho cùng là có đạo lý nha! Chờ Dục nhi gặp phụ hoàng, nhất định nói cho phụ hoàng, làm cho hần hảo hảo thưởng lão bà nương tử!” Nam Cung Dục vỗ tay sùng bái nhìn Tiểu Đa Đa. Nương tử hần thật lợi hại! Đây đó chỉ có phụ hoàng biết nàng cũng biết a!

“Vây Dục nhi hôm nay học xong những lời này là được” Tiểu Đa Đa một bộ dáng ‘thế nào? Rất đơn giản đi’ nhìn Nam Cung Dục. Không nghĩ, Nam Cung Dục về mặt hưng phấn nghe xong liền lập tức tiêu tán, bĩu môi lòng mi nhần thành hai con sâu lông “Làm sao vậy, Dục nhi? Rất khó sao?”

“Lão bà nương tử, thật sự phải học sao?” Nam Cung Dục biết miệng không tình nguyện nói. Hần thật sự không thích đọc sách nha! Trước kia hần cũng lên ngự thư phòng, hần là ngốc nhất, mọi người đều chê cười hần a! Nếu lão bà nương tử biết mình thực ngốc, có phải cũng sẽ không thích mình không? “Nhưng mà Dục nhi rất ngốc a!”

“Được rồi, ngươi không muốn học ta cũng không có biện pháp. Bất quá, ta vốn đang muốn nói, nếu hôm nay ngươi học xong, ta liền thưởng cho ngươi

a! Xem ra ta là không cần lãng phí tinh lực thưởng cho người cái gì a! Bởi vì người cần bản không muốn học!” Tiểu Đa Đa ra vẻ thất vọng nói, cuối cùng còn ra vẻ tiếc nuối thờ dài.

“Thường cho? Thường cho cái gì a?” Mâu quang Nam Cung Dục âm đạm nhanh chóng lóe sáng lên, nhìn nhìn Tiểu Đa Đa, bộ dáng rất đáng thương.

“Quên đi, dù sao có người lại không nghĩ muốn!” Tiểu Đa Đa nhìn bộ dáng Nam Cung Dục đáng thương hề hề, trong lòng rất vui vẻ. Người còn không mắc câu, hừ!

“Muốn! Ai nói không cần? Dục nhi đem những câu này ngâm nga lên, lão bà nương tử, người nói cho Dục nhi trước, là thưởng cho cái gì a?” Nam Cung Dục vỗ vỗ ngực cam đoan, sau đó lại chờ mong nhìn Tiểu Đa Đa.

“Thật sự học?” Tiểu Đa Đa nhìn Nam Cung Dục, không xác định hỏi. Nhìn thấy Nam Cung Dục lập tức khẩn cấp gật đầu, liền thanh thanh cổ họng nói: “Nếu người học xong, ta liền, ta liền, liền cho người hôn, hôn một chút!” Tiểu Đa Đa vốn là nghĩ, giống như có nữ chủ nào xuyên qua đã dùng, hẳn là dùng tốt đi? Cho nên nàng liền mượn dùng một chút, đương nhiên, nàng làm sao cũng có thể chiếm chút tiện nghi. Nhưng mà để nàng nói ra trực tiếp, vẫn là có chút ngượng ngùng.

“Thật sự? Thật là một chút?” Nam Cung Dục thụ sủng nhược kinh hỏi. Hẳn nhưng là nhớ lúc trước lão bà nương tử nói cho hắn hôn một chút, nhưng mà hắn còn chưa hôn xong đã bị lão bà nương tử đẩy ra a!

“Ân, là, là một chút!” Khuôn mặt nhỏ nhắn của Tiểu Đa Đa đỏ ửng, cúi đầu nhỏ giọng nói. Nụ hôn đầu của nàng vẫn là cho Nam Cung Dục a! Vừa mới nghe được Nam Cung Dục cường điệu ‘Một chút’, nàng bắt đầu nghĩ lần đầu tiên Nam Cung Dục hôn nàng, hẳn còn âm ỷ nói ‘một chút’ chính là “Chỉ cần không buông ra chính là một chút” nghĩ, khuôn mặt nhỏ nhắn càng phát đỏ.

“Hảo nha! Lão bà nương tử, ta sẽ! Người nghe, Dục nhi ngâm nga cho người nghe nha!” Nam Cung Dục hưng phấn nói.

“Ách ~! Nhanh như vậy sao?” Tiểu Đa Đa khuôn mặt nhỏ nhắn hồng hồng không dám tin nâng lên, hẳn không phải vừa nói hắn thực ngốc sao? Sao lại lập tức học được? Kỳ thật là Tiểu Đa Đa không biết, nam nhi Hoàng gia đều thực thông minh, trên cơ bản đều có thể gấp qua là không thể quên được, mà Nam Cung Dục sau khi choáng váng, chính là cần tốn nhiều tinh lực đi học hơn so với huynh đệ, cho nên mới bị người khác chê cười, nhưng mà cho dù vậy, hắn vẫn là học mau hơn so với người thường a.

“Ân, Dục nhi muốn ngâm nha!” Nam Cung Dục buông tờ giấy trong tay, chớp chớp mắt to ngập nước, nhìn Tiểu Đa Đa ngây ngốc cười, liền đọc diễn cảm “Quân giả thuyền cũng, dẫn giả thủy cũng. Thủy có thể tái thuyền, cũng có thể phúc thuyền. Quân lấy này tư nguy, tắc cũng biết. Lão bà nương tử, Dục nhi ngâm nga đúng hay không?”

“Ách ~” Tiểu Đa Đa nhìn Nam Cung Dục ngâm xong liền nhìn mình trông mong, chờ mình đánh giá: “Dục nhi giỏi quá! Toàn đúng rồi!”

“Hảo nga! Vậy lão bà nương tử, Dục nhi muốn thưởng! Dục nhi muốn hôn!” Nam Cung Dục tiến đến trước mặt Tiểu Đa Đa, gât gao nhìn chăm chăm đôi môi phấn nộn của Tiểu Đa Đa, sau đó đầu lưỡi liếm liếm miệng mình, một bộ dáng khao khát.

“Cái kia, cái kia, Dục nhi a, chờ buổi tối Lão bà nương tử lại cho người hôn, được không?” Tiểu Đa Đa đánh thương lượng, tuy rằng nàng hiện tại thực sắc, nhưng mà bây giờ rõ như ban ngày, trước công chúng, làm cho nàng cùng một đại nam nhân hôn môi, nàng xem là không tốt a!

“Buổi tối a? Được rồi, nhưng mà đến buổi tối Dục nhi muốn hôn hai cái!” Nam Cung Dục oai đầu suy nghĩ, trong chốc lát lại mở miệng cò kè mặc cả.

“Hảo, được rồi!” Miệng Tiểu Đa Đa không khỏi rút trù, thẳng nhai này khi nào thì học được nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của, cò kè mặc cả?

Sau cơm trưa, Nam Cung Thuần liền mang Nam Cung Tuấn đến đây.

“Lão đại, ngày mai người cùng Tứ hoàng huynh tính như thế nào a?” Nam Cung Thuần một bộ dáng bát quái hai tay nâng cầm ra vẻ tự hỏi nhìn Tiểu Đa Đa.

“Cái gì như thế nào? Dựa theo kế hoạch ta vừa nói cho các người làm a? Có vấn đề gì sao?” Tiểu Đa Đa nghi hoặc nhìn Nam Cung Thuần, mấy ngày gần đây Tiểu Đa Đa đem kế hoạch vận động của mình nói qua cho bọn hắn một lần.

“Nhưng mà ngày mai không giống với a!” Nam Cung Thuần oai đầu nhìn Tiểu Đa Đa, một bộ dáng “người thực không tình thú” của tiểu đại nhân.

“Có cái gì không giống như vậy?” Tiểu Đa Đa không sao cả than thở một câu.

“Ngày mai nhưng là Thất tịch a! Chẳng lẽ Lão đại người vốn không muốn cùng hoàng huynh như thế nào sao?” Trong mắt Nam Cung Thuần càng phát ra khinh bỉ Tiểu Đa Đa, khiến Tiểu Đa Đa tức giận nghiến răng, thẳng nhai này, xem ra là bình thường đối với hắn tốt quá, cũng dám khinh bỉ nàng!

“Ai nói không có? Ta nghĩ đưa một cái kinh hi lớn cho Dục nhi a! Đừng nhìn ta như vậy, ta sẽ không nói cho người, hừ!” Tiểu Đa Đa vì khẩu khí liền bịa chuyện mà nói, chọc ba người Nam Cung Thuần tò mò nhìn nàng. Nhưng nàng lại một bộ dáng thần bí ‘Không thể nói’

Ngày hôm sau, sáng sớm Tiểu Đa Đa rời giường liền không thấy tăm hơi bóng người, nói cho Nam Cung Dục ở nhà ngoan ngoãn, nàng đi chuẩn bị kinh hi cho hắn, đến lúc đó cam đoan hắn vui vẻ. Nam Cung Dục buổi sáng an vị trong bụi Hoa viên, ngồi nhàn chán ngắt hoa, thường thường nhìn ra cửa, lo lắng chờ Tiểu Đa Đa. Hắn bỗng nhiên phát hiện hắn không ở cùng lão bà nương tử giống như hắn không có ăn cơm, rất không có khí lực a! Ngay cả trước kia hắn thường xuyên thích bắt con bướm nhưng bây giờ cũng không thích nữa a!

“Uy, uy! Hoàng huynh, hoa trong Hoa viên đều bị người ngắt hết, người cũng đừng ngắt nữa!” Nam Cung Thuần không biết từ đâu chui ra, đi theo phía sau còn có Nam Cung Tuấn.

“Hoàng huynh, người sao lại ngồi một mình ở đây a?” Nam Cung Tuấn thấy Nam Cung Dục bĩu môi mắt húng liên hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Ngốc Từ Vương Gia, Tiểu Bạch Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29: Ngốc Vương Gia Lãng Mạn

“Hoàng huynh, người sao lại ngồi một mình ở đây a?” Nam Cung Tuấn thấy Nam Cung Dục bĩu môi mắt húng liên hỏi.

“Aiz...” Nam Cung Dục một bộ dáng thành thực, giống cái oán phụ thờ dài, bộ dáng kia nhìn thế nào liền giống với bộ dáng Nam Cung Thuần bình thường ra về âm trầm “Lão bà nương tử nói làm cho ta ở nhà tự chơi, nằng đi ra ngoài!”

“Kia, hoàng huynh, người có biết lão đại chuẩn bị cái kinh hi gì không a?” Nam Cung Thuần tò mò hỏi Nam Cung Dục, hắn ngày hôm qua suy nghĩ cả một ngày mà không nghĩ ra được, thế là, vừa dùng xong đồ ăn sáng liền bỏ chạy đến đây xem kinh hi.

“Không biết a! Lão bà nương tử nói chờ đến buổi tối liền nói cho ta biết!” Nam Cung Dục một bộ dáng vô tình, bĩu môi đáp. Lão bà nương tử còn đem thưởng của ngày hôm qua lưu cho tới hôm nay a! Hắn thật sự rất số ruột a! Ngẩng đầu nhìn nhìn trời, aiz, sao lại còn chưa tối a?

“Nga, như vậy a? Thực chờ mong a!” Nam Cung Thuần cũng ngồi vào bên cạnh Nam Cung Dục bĩu môi nói “Đúng rồi, hoàng huynh, người chuẩn bị cái lễ vật gì đưa cho Lão đại?”

“Còn muốn chuẩn bị lễ vật sao? Ta không có chuẩn bị a! Lão thất, người nó chuẩn bị cái gì cho tốt a?” Nam Cung Dục nâng hai má suy tư.

“Aiz, nữ nhân thật phiền toái! Lão bát, người nói chuẩn bị cái gì?” Nam Cung Thuần một bộ dáng tiểu đại nhân thờ dài, sau đó nâng cằm bắt đắc đi hỏi Nam Cung Tuấn.

“Hoàng huynh, ta cũng không biết nha! Nếu không chúng ta đi hỏi Ngũ ca đi! Ngũ ca khẳng định biết!” Nam Cung Tuấn cũng học bộ dạng hai cái hoàng huynh ngồi xuống, nâng cằm buồn rầu suy tư, bỗng nhiên nhớ tới Nam Cung Trạch liền đề nghị nói.

“Đúng a! Ngũ ca khẳng định biết! Hoàng huynh, chúng ta đi hỏi Ngũ ca đi” Nam Cung Thuần vỗ đầu một cái, hắn sao không nghĩ ra chứ?

“Được rồi! Nhưng mà, lão bà nương tử nói ta không được tùy tiện đi ra ngoài...” Còn không cho ta đến gặp Ngũ đệ a.

“Chúng ta cũng không nói, lão đại làm sao mà biết a!” Nam Cung Thuần khuyên nhủ.

“Kia, kia chúng ta ngoéo tay, cũng không được nói chúng ta đi tìm Ngũ đệ!” Nam Cung Dục cắn ngón tay suy nghĩ, trong chớp lát liền quyết định nói.

“Hào!” Nam Cung Thuần cũng Nam Cung Tuấn trầm miệng một lời, sau đó ba người ngoéo tay, liền một đội xuất phát đi về phía phủ Hoàng tử Nam Cung Trạch.

Chạng vạng, Tiểu Đa Đa một thân mệt mỏi về tới Vương phủ, tiến vào phòng ngủ liền thấy Nam Cung Dục ghé vào trên bàn ngủ, lập tức sùng nịnh cười nhẹ đánh thức Nam Cung Dục “Dục nhi, tỉnh tỉnh, mệt nhọc thì lên trên giường ngủ đi, ở trong này ngủ sẽ cảm mạo...sẽ cảm lạnh!”

“Ngô ~” Nam Cung Dục mở mắt mông lung buồn ngủ, nháy nháy thấy rõ người trước mắt, lập tức hưng phấn nhào vào trong lòng người tới “Oa! Lão bà nương tử, người đã trở lại! Dục nhi đều chờ người một ngày, người sao lại đi chơi lâu như vậy a?”

“Ha ha, Dục nhi ngoan, nương tử không phải đã trở lại sao? Hoa Ảnh nói người một ngày đều không có dùng bữa, người sao lại không ngoan như vậy a? Đi, chúng ta đi ăn cơm đi. Cơm nước xong ta có kinh hi cho người!” Tiểu Đa Đa nhẹ nhàng vuốt ve tóc Nam Cung Dục, tình thương của mẹ tràn ra a!
==

“Hào, đi, lão bà nương tử, chúng ta nhanh đi ăn cơm! Hôm nay là Thất tịch lễ tình nhân a, Dục nhi cũng chuẩn bị lễ vật cho lão bà nương tử a!” Nam Cung Dục cười thần bí, a miệng thật to lôi kéo Tiểu Đa Đa đang nghi hoặc đi dùng bữa.

Lúc ăn cơm chiều, Nam Cung Dục chính là nhanh chóng ăn mấy miếng cơm liền nói chính mình đã ăn no, hắn còn có việc, làm cho Tiểu Đa Đa ăn cơm xong thì về phòng. Sau đó húng thú mà lại thần bí chạy về phòng, thật cẩn thận đem cửa phòng khóa trái, ở bên trong một thời gian dài cổ mới đi ra, để lại một phòng đèn đuốc.

“Dục nhi, ngươi không phải có việc sao? Sao lại đứng ở đây?” Tiểu Đa Đa com nước xong xuôi liền trở về phòng, lại thấy Nam Cung Dục tham đầu tham não đứng ở cửa.

“Lão bà nương tử, Dục nhi chờ ngươi thật lâu a! Ngươi mau nhắm mắt lại!” Nam Cung Dục có chút khản trương cùng hưng phấn nói với Tiểu Đa Đa, không đợi Tiểu Đa Đa phản ứng liền tiến lên dùng tay che hai mắt Tiểu Đa Đa lại “Lão bà nương tử, ngươi phải nghe nha! Không cho phép nhìn lên!”

“Hào hào hào! Ta không có nhìn trộm, vậy Dục nhi chạy nhanh mang ta xem lễ vật của ngươi đi!” Tiểu Đa Đa bắt đầu dĩ cười, thật sự là tính nết tiểu hài tử. Sau đó nhắm mắt lại, đi theo Nam Cung Dục từng bước một đi về phía trước, chỉ nghe “Két ~” một tiếng, là thanh âm cửa phòng mở ra.

“Tốt lắm, lão bà nương tử, ngươi có thể mở mắt a!” Tiểu Đa Đa giống như tiểu con dâu nhu thuận mở to mắt, tầm mắt mông lung dần dần rõ ràng.

“Thật khá nha!” Tiểu Đa Đa nhìn trong phòng dùng ngọn nến xếp thành hình trái tim, phía trên còn dùng ngọn nến nhỏ xếp thành vài chữ “Đa Đa, ta yêu ngươi”, cảm động nước mắt đều đảo quanh. Người nữ tử nào mà không nghĩ muốn lãng mạng, nhưng mà nàng chưa bao giờ nói, bởi vì nàng biết tướng công của mình có đặc thù, nàng không thể yêu cầu hắn nhiều lắm, nhưng mà... Tiểu Đa Đa nhìn sang bên cạnh thấy Nam Cung Dục chớp chớp đôi mắt to trong suốt, ha ha, đây chính là ngốc tướng công của mình sao? Nguyên lai hắn cũng biết lãng mạn a!

“Nương tử, ngươi thích lễ vật vi phu đưa cho ngươi không?” Nam Cung Dục ánh mắt thâm tình nhìn Tiểu Đa Đa hỏi. Kỳ thật bây giờ hắn khản trương muốn chết! Đây đều là ngũ đệ dạy, hắn ở trong phủ ngũ đệ nhưng mà luyện thật nhiều lần a!

“Thích, thích...” Tiểu Đa Đa nói xong liền thu vật áo Nam Cung Dục, kiễng mũi chân hôn lên môi đỏ mọng của Nam Cung Dục, lúc này đây không có trò đùa giải, không có động cơ bất lương, chỉ có chính là cảm động cùng tình yêu.

“Lão...” Lời nói của Nam Cung Dục bị trở lại trong miệng, sau đó mở đôi mắt ngập nước thật to nhìn Tiểu Đa Đa. Ha ha, hắn chỉ biết ngũ đệ có biện pháp nhất, quả nhiên giống ngũ đệ nói, lão bà nương tử hôn hắn a! Ha ha, đúng rồi, ngũ đệ nói không thể phân tâm! Nghĩ đến đây, Nam Cung Dục nhanh chóng thu hồi tâm thần, nhắm mắt lại, cố gắng hôn trả Tiểu Đa Đa, trong phòng tràn ngập hơi thở ái muội. Vốn đang có thể phát sinh ra chút gì, đáng tiếc hai nhân vật này chính là hai cái ngu ngốc, aiz!

“Vù vù ~” Qua thời gian thật dài, cả hai người đều nhanh hít thở không được liền ngừng lại, Nam Cung Dục cùng Tiểu Đa Đa đều hấp từng ngụm từng ngụm khí. Tiểu Đa Đa trong lòng thầm mắng: Tnd! Hôn môi đúng là thể lực sống, bất quá, ha ha, cảm giác giống như thật không sai a!

“Lão bà nương tử, ta còn chuẩn bị cho ngươi một lễ vật khác a!” Khuôn mặt tuần tú Nam Cung Dục đỏ bừng nhìn Tiểu Đa Đa, sau đó nhanh chóng xoay người đi tới trên giường, cầm lấy một cái hộp gấm đi tới trước mặt Tiểu Đa Đa.

“Lão bà nương tử, tặng cho ngươi, mau mở ra a!” Ha ha, ngũ đệ nói, chỉ cần lão bà nương tử mở lễ vật ra, sau đó mặc nó vào, kia hắn muốn hôn lão bà nương tử thế nào liền có thể nha! Hi hi

“Đây là cái gì?” Tiểu Đa Đa nhìn bộ dáng thần bí cùng bộ dáng chờ đợi của Nam Cung Dục, chậm rãi mở hộp gấm trong tay Nam Cung Dục ra, khi nàng nhìn thấy gì đó bên trong, khuôn mặt nhỏ nhắn vốn đỏ sẫm, “Phụt!” một chút lập tức đỏ đến có thể xuất ra huyết!

Bạn đang đọc truyện *Ngốc Tử Vương Gia, Tiểu Bạch Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 30: Lễ Vật Trong Ngày Tình Nhân Làm Người Ta Khốn Quẫn

“Dục, Dục nhi, ngươi, ngươi...” Tiểu Đa Đa nhìn cái kia trong hộp gấm gọi là quà tặng trong ngày Tình nhân, gian nan nuốt nước miếng, khuôn mặt nhỏ nhắn xấu hổ đến đỏ bừng, lắp bắp hỏi Nam Cung Dục đang đứng bủ nổi, ánh mắt nhấp nháy rất đáng yêu bên cạnh. Hắn, hắn làm sao có thể đưa nàng cái như vậy, xấu hổ như vậy a?

“Làm sao vậy a? Lão bà nương tử chẳng lẽ không thích lễ vật vi phu ti mi chuẩn bị cho ngươi sao?” Nam Cung Dục vừa nghe Tiểu Đa Đa nói, miệng lập tức nhất thời biết, mặt to trát nước, nước mắt đảo quanh hốc mắt, một bộ đáng đáng thương ‘Nếu ngươi nói không thích ta liền khóc cho ngươi xem’

“Ách ~ Cũng không phải! Nhưng mà, nhưng mà, này, này thật sự có thể, mặc sao?” Tiểu Đa Đa lấy tay chỉ vào lễ vật mà tướng công thân ái tặng cho nàng – một cái yếm đỏ lụa mỏng che không được, còn có, ách ~, phía trên còn có thêu một đôi uyên ương...

“Đương nhiên! Ngũ đệ, ách ~, không phải, là ta, là tướng công ngươi, chúng ta đều là vợ chồng, chẳng lẽ ngươi không thích lễ vật của ta sao? Hay vẫn là không thích ta? Nếu cũng không đúng vậy thì vì sao điểm đơn giản ấy của vợ chồng ngươi cũng không chịu làm?” Nam Cung Dục vừa muốn nói là Nam Cung Trạch nói, nếu Tiểu Đa Đa không mặc thì chính là không thích lễ vật của hắn, không thích hắn, nhưng mà lại nhớ Nam Cung Trạch trăm ngàn lần dặn dò, còn có nương tử nhà hắn không biết hắn đi phủ Ngũ hoàng tử, lập tức che miệng sửa sai nói.

“Không phải! Ta thích Dục nhi, nhưng mà cái áo này rất mỏng nha, thời tiết không phải ẩm áp, mặc này sẽ lạnh a!” Khuôn mặt Tiểu Đa Đa đỏ bừng ngập ngừng nói, bởi vì quá mức thẹn thùng nên không nghe được lời Nam Cung Dục thốt ra.

“Dục nhi sao không phát hiện a? Không phải rất lạnh a!” Nam Cung Dục nói xong, bắt đầu lấy tay cởi quần áo mình, Ngũ đệ quả nhiên lợi hại, ngay cả lão bà nương tử muốn nói gì đều biết, hi hi!

“Dục nhi, ngươi làm sao a?” Tiểu Đa Đa ngẩng đầu liền thấy Nam Cung Dục đang lấy tay cởi quần áo, hồ nghi hỏi.

“Lão bà nương tử không phải nói nếu mặc thiếu thì sẽ lạnh sao? Dục nhi cởi trước cho ngươi xem một chút!” Nam Cung Dục nói xong tiếp tục cởi, ta cởi, ta cởi, ta cởi a! Chỉ trong chớp lát, Nam Cung Dục đem mình cởi sạch, sau đó nghiêm trang nói: “Lão bà nương tử, ngươi xem, cũng không lạnh a! Ngươi mau thay quần áo đi, vì phu nhưng đã chọn rất lâu a!” Aiz, Nam Cung Trạch này nhưng là đủ vất vả a! Chuyện gì đều phải dạy cho ngọc ca ca hân, thật sự là cái số khổ a!

“Ách ~” Tiểu Đa Đa nhìn Nam Cung Dục đứng trước mặt chỉ còn lại cái tiết khố, không biết còn có cái gì đâu, sao nàng cảm thấy đêm nay Dục nhi không giống với trước kia a? Tiểu Đa Đa vụng trộm xem xét người Nam Cung Dục trần trụi “Phốc ~” khuôn mặt nhỏ nhắn càng thêm đỏ. Nàng trước kia tuy rằng mỗi ngày đều cùng Nam Cung Dục đồng giường cộng chăn, nhưng đều mặc đồ giống như vợ chồng trên tivi a, hôm nay nhìn Nam Cung Dục cởi sạch, tiểu tim gan của nàng vẫn bùm bùm khiêu. Nàng không biết nam nhân dáng người như thế nà mới tính là đẹp, nhưng mà bộ dáng Dục nhi giống như người mẫu nam tóc vàng, mắt xanh Châu âu trên tivi a! Làn da màu tiểu mạch, hai điểm trước ngực giống như hai cái anh đào a! Hai mắt Tiểu Đa Đa thêm nhỏ dãi nhìn trước ngực Nam Cung Dục, rất muốn đi lên nếm thử a!

“Lão bà nương tử, ngươi nhanh đi thay lễ vật Dục nhi tuyển cho ngươi a, được không?” Nam Cung Dục đem hộ gắm vào trong tay Tiểu Đa Đa đang trầm mê sắc đẹp của hân, sau đó đem nàng đi về phía sau bình phong.

“Hào...” Tiểu Đa Đa nhìn ‘anh đào’ nuốt nước miếng, vô ý thức gật gật đầu, chờ thời điểm phát hiện đã muốn không kịp rồi, lại nhìn bộ dáng chờ mong đáng thương của Nam Cung Dục, nha, thật đúng là không thể cự tuyệt, đành phải kiên trì đi ra sau cái bình phong thay lễ vật này, ma xát từ sau bình phong đi ra. Vừa đi vừa an ủi chính mình: “Tiểu Đa Đa, ngươi là người thế kỉ 21, đừng bảo thủ như vậy, đây có thể thấy lớn hơn biniki hiện đại, nhưng lại bỏ thêm một tầng sa bên ngoài a!

“Oa! Lão bà nương tử thật khá nha! Vậy hiện tại Dục nhi có thể hôn lão bà nương tử được hay không?” Nam Cung Dục nhìn đến Tiểu Đa Đa đã thay đổi quần áo, làn da trắng nõn, bên ngoài là cái yếm màu đỏ, liền nhìn... Chính là có điểm không được tự nhiên a! “Lão bà nương tử, ngươi thật tốt! Biết Dục nhi buổi chiều ăn không no, thế nhưng đầu hai cái bánh bao cho Dục nhi! Nhưng mà bây giờ không cần đâu, Hoa Ảnh tỷ tỷ nếu biết Dục nhi đói bụng sẽ cho Dục nhi ăn, cho nên Lão bà nương tử, ngươi không cần đâu, lấy ra đi, Dục nhi thật sự đói bụng a!”

“Cái gì?” Tiểu Đa Đa nghe được không hiểu ra sao, đi theo tầm mắt nóng rực của Nam Cung Dục nhìn xuống, lập tức có cảm suy nghĩ muốn đâm chết! Bao, bánh bao? Trời! Hân thật đúng là có thể tưởng tượng! Hân sao không hỏi là nhân gì a?

Không đợi Tiểu Đa Đa phản ứng, một bàn tay trắng nõn liền xuất hiện trước mặt nàng “Dục nhi giúp lão bà nương tử lấy ra, lão bà nương tử, là nhân gì a? Dục nhi muốn ăn nhân rau hẹ!” Dục nhi a miệng liền làm một bộ sờ soạng trước ngực Tiểu Đa Đa, kỳ thật chỉ cần lão bà nương tử cho hân bánh bao, mặc kệ nhân gì hân đều thích!

Tiểu Đa Đa thật sự chưa từng nghĩ qua chết như vậy, hân thật đúng là hỏi nhân gì! Nàng bây giờ ngoại trừ ý tưởng tự sát trong đầu thì không còn có ý tưởng nào khác, ngay cả ngăn cản động tác của Nam Cung Dục cũng đã quên.

“Đi? Sao lại không phải bánh bao a? Đây là cái gì a?” Nam Cung Dục thất vọng bĩu môi a, sau đó ở trước ngực Tiểu Đa Đa nhẹ nhàng nhéo hai cái “Bắt quả sờ lên thật thoải mái nga!”

“Ba!” Tiểu Đa Đa cảm giác được trước ngực mình bị nhéo, theo bản năng tát tên ‘sắc lang’ đối diện một cái.

“Ô ô! Lão bà nương tử, ngươi đánh Dục nhi!” Nam Cung Dục không dám tin, hung hăng trừng mắt nhìn Tiểu Đa Đa, lão bà nương tử cho đến bây giờ đều không đánh quá chính mình a! Ngũ đệ sao không nói lão bà nương tử sẽ đánh chính mình a? Vì sao mình đưa lễ vật cho lão bà nương tử, lão tử còn muốn đánh mình a?

“A a a! Lão bà nương tử đánh Dục nhi, ngươi là trướng thối, ta về sao đều không cần để ý ngươi! Oa ô ô!” Nước mắt Nam Cung Dục xoạch xoạch từng giọt lớn rơi xuống, một bên khóc còn một bên chỉ trích Tiểu Đa Đa, nói xong liền xông ra ngoài, ngay cả một cái áo khoác đều không có mặc.

“Dục nhi!” Tiểu Đa Đa phản ứng đầu tiên là muốn bắt trụ Nam Cung Dục để giải thích, nhưng là chỉ thấy Nam Cung Dục rơi lệ đầy mặt xông ra ngoài. Tiểu Đa Đa kinh ngạc nhìn bàn tay mình, nàng đánh hân? Nàng không phải cố ý, ai làm hân phi lễ với nàng? Nhưng mà hình như, Dục nhi cũng không biết, hình như hân cũng không phải cố ý, hình như bọn họ đã là vợ chồng, đây là có thể nha, hình như, hân như là nàng sai lầm rồi a! Nhưng mà, nhưng mà...

Bạn đang đọc truyện *Ngốc Từ Vương Gia, Tiểu Bạch Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Ngốc Vương Gia Muốn ‘Ăn’ A

Nói đêm Lễ tình nhân, bởi vì Nam Cung Dục ‘phi lễ’ với Tiểu Đa Đa, nên bị đánh một cái, sau đó Nam Cung Dục khổ sở đến cực điểm khóc chạy ra khỏi phòng, để lại Tiểu Đa Đa trong phòng, càng nghĩ càng cảm thấy mình không đúng, lại nhìn bên ngoài trời đã tối, ngấm lại Nam Cung Dục cũng không có mặc quần áo, Tiểu Đa Đa không khỏi tự trách, đều oán mình! Tiểu Đa Đa liền xoay người, lấy một cái áo khoác choàng lên người, lại cầm một cái áo choàng đi ra ngoài tìm kiếm Nam Cung Dục.

“Vương gia, người mau về phòng đi! Người ở trong này Vương phi sẽ lo lắng!” Đông Phương Bạch nhìn trên giường, toàn tâm toàn ý khuyên giải. Lúc trước vừa thấy Vương gia chỉ mặc một cái tiết khô vọt vào phòng hắt, liền đoán được Vương gia có thể là cùng Vương phi cãi nhau, nhưng mà Vương phi sao lại có thể làm cho Vương gia mặc thế này chạy ra ngoài chứ?

“Không cần! Ta mới không cần trở về! Lão bà nương từ thế nhưng đánh ta! Dục nhi về sau đều không cần thấy nàng!” Dưới chân truyền đến thanh âm rầu rĩ, đôi lúc còn có hỗn loạn vài tiếng nước nờ “Còn có, Tiểu Bạch, không cho phép người nói cho lão bà nương từ ta ở trong này, bằng không về sau ta cũng không để ý người, có nghe hay không?”

“Hảo, ta không nói cho Vương phi, kia Vương gia đi ra, đừng ghen ở bên trong, sẽ ghen phá hư!” Đông Phương Bạch nhẹ giọng dỗ người trong chăn, đây là chủ tử hắt, nhưng mà bộ dáng hiện tại của chủ tử không làm cho hắt sợ hãi, có chính là sự quan tâm cùng từ ái của trường bối.

“Thật sự?” Nam Cung Dục từ trong chăn lộ ra khuôn mặt hồng hồng, không tin nhìn Đông Phương Bạch hỏi.

“Ăn!” Đông Phương Bạch giống như một người phụ thân, sủng nịnh cười cười khẳng định. Kỳ thật hắt biết, Vương phi sẽ tới chỗ hắt tìm Vương gia, bởi vì Vương gia bình thường trừ bỏ Vương phi thì cũng chỉ cùng hắt gần nhất.

“Thùng thùng!” Tiếng đập cửa vang lên, sau đó truyền đến thanh âm lo lắng của Tiểu Đa Đa: “Tiểu Bạch, người đã ngủ chưa!”

“Thưa Vương phi, không đâu! Vương phi có chuyện gì sao?” Đông Phương Bạch nhìn Nam Cung Dục trốn ở trong chăn, vừa nghe được thanh âm Tiểu Đa Đa mắt liền sáng lên, nhưng lập tức lại mắt hững hờ chu miệng lên, hắt cũng chỉ bất đắc dĩ lắc đầu cười.

“Dục nhi vừa mới đi ra, có ở chỗ của người hay không a?” Tiểu Đa Đa cách ván cửa vội vàng hỏi, nàng cũng chỉ có thể nghĩ đến Đông Phương Bạch, nếu không ở trong này liền phiền toái lớn.

“Không được nói ta ở trong này!” Nam Cung Dục dỗi, nhìn Đông Phương Bạch nói.

“Thưa Vương phi, Vương gia nói hắt không ở trong này!” Đông Phương Bạch thật cung kính trả lời. Kỳ thật hắt đã sớm nhìn thấy người trên giường vội vàng, từ khi nữ tử đến cũng đã muốn ra ngoài, nhưng cổ tình đùa giỡn tính tình tiểu hài tử, cho nên hắt đành phải giúp một tay.

“Ha ha!” Tiểu Đa Đa cười khẽ đẩy cửa phòng ra, kỳ thật nàng ở ngoài cửa đã nghe được Nam Cung Dục nói, nghe Đông Phương Bạch trả lời liền biết hắt cố ý giúp mình. Vì thế, đi đến trước giường nhìn Nam Cung Dục cuộn chăn nằm như con tằm, mở miệng chế nhạo nói: “Kia Dục nhi, người nói người ở đâu a?”

“Dù sao Dục nhi không ở đây, hừ!” Thanh âm Nam Cung Dục rầu rĩ từ trong chăn vang lên.

“Dục nhi!” Tiểu Đa Đa ngồi ở bên giường, nhẹ nhàng lật chăn, nhìn thiên hạ trong chăn ỳ khuất cắn miệng, mở miệng nói: “Dục nhi, thực xin lỗi, ta không phải cố ý, không cần tức giận được không?”

“Hừ, lão bà nương từ là xấu đản, lão bà nương từ đánh Dục nhi!” Nam Cung Dục mắt to lé lệ quang, mang theo dầy đặc giọng mũi nói.

“Ta...” Miệng Tiểu Đa Đa nhẹ nhàng rút một chút, cảm tình liền đánh hắt một chút nàng liền biến thành người xấu! Thật sự là tính nết tiểu hài tử, định nghĩa thật đúng là đơn giản a! Tiểu Đa Đa quay đầu liền nhìn thấy trong phòng chỉ có hai người bọn họ, Đông Phương Bạch đã muốn thức thời rời khỏi phòng, còn chu đáo đóng cửa phòng lại, vì thế nhỏ giọng mở miệng nói cam đoan: “Dục nhi, ta thật sự sai lầm rồi! Người theo ta trở về đi! Ta cam đoan về sau mặc kệ như thế nào ta cũng không đánh người!”

“Thật sự?” Nam Cung Dục xốc chăn lên “Đó là Dục nhi làm như thế nào Lão bà nương từ cũng sẽ không tức giận?”

“Ăn, kia Dục nhi theo ta trở về được không?” Tiểu Đa Đa khẳng định gật gật đầu.

“Vậy Dục nhi hôn lão bà nương từ thì sao?” Nam Cung Dục tiến thêm một bước truy vấn, trong mắt lé lệ chờ mong.

“Không đánh...” Tiểu Đa Đa mặt đỏ tai hồng trả lời.

“Vậy Dục nhi làm cho lão bà nương từ mặc lễ vật Dục nhi đưa cho lão bà nương từ thì sao?” Mồ đầu đất được một tác lại muốn tiến thêm một thước.

“Không, không đánh...” Mồ Đa Đa cúi đầu e lệ nói.

“Vậy Dục nhi sờ nơi này của lão bà nương từ thì sao?” Mồ đầu đất vô pháp vô thiên, chỉ vào trước ngực Tiểu Đa Đa hỏi.

“Không, không đánh...” Tiểu Đa Đa nhỏ giọng ngượng ngùng nói, trong lòng lại nói một lần, là vợ chồng trong lúc đó là bình thường, không phải phi lễ.

“Hào oa! Vậy lão bà nương tử, chúng ta trở về đi!” Nam Cung Dục lập tức từ trên giường nhảy xuống, vỗ tay hưng phấn mà kêu, hoàn toàn không thấy bộ dáng ủy khuất vừa rồi.

“Hào...” Mỗ Đa Đa tiếp tục làm tiểu con dâu thẹn thùng, mặc cho Nam Cung Dục lôi kéo tung tăng chạy về phòng ngủ.

“Aiz, Vương gia hiện tại thật là có phúc a!” Đông Phương Bạch nhìn phương hướng hai người rời đi, nghĩ đến bộ dáng vui vẻ của Nam Cung Dục vừa rồi không khỏi cảm thán nói.

“Lão bà nương tử, hiện tại Dục nhi có thể hôn người sao?” Một hồi đến phòng, Nam Cung Dục liền khẩn cấp hỏi Tiểu Đa Đa, nhìn đến Tiểu Đa Đa biết vâng lời cam chịu, liền tiến lên ôm Tiểu Đa Đa, cúi đầu tìm được môi anh đào mà mình chờ mong đã lâu, trên mặt là thỏa mãn vô hạn. Tiểu Đa Đa bị Nam Cung Dục hôn, trên mặt giống như cháy, còn không có phản ứng liền cảm thấy mình giống như mất đi xương cốt, xụi lơ xuống dưới... Bỗng nhiên, Nam Cung Dục giống như nhớ tới cái gì, liền rời khỏi miệng Tiểu Đa Đa, nhìn Tiểu Đa Đa trong lòng, a miệng nói “Lão bà nương tử, ta còn muốn sờ người!”

“Phốc ~” Một tiếng, mặt Tiểu Đa Đa đỏ đến có thể xuất huyết được, này, này, này cũng quá trực tiếp đi?! “Ngô ~” Còn không chờ Tiểu Đa Đa trả lời, Nam Cung Dục lại hôn lên, nhưng mà lần này không đơn giản là hôn, bàn tay to của hắn cũng đi vào trước ngực Tiểu Đa Đa, cách quần áo mà nhẹ nhàng vuốt ve, trong chốc lát xoa bóp, trong chốc lát nhấn, giống như một cái đũa nhỏ gắp trò chơi mới vậy.

“Ân ~” Tiểu Đa Đa bị hắn chạm vào như vậy, không khỏi phát ra một tiếng yêu kiều, cả người run rẩy, một cổ điện nhanh chóng lui tới toàn thân, đầu óc trống rỗng, không biết vì sao thân thể càng nhuần. Nam Cung Dục nghe được thanh âm, trong lòng càng thêm cao hứng, sau đó ôm Tiểu Đa Đa đi tới trước giường lớn, đem Tiểu Đa Đa nhẹ nhàng đặt trên giường, bàn tay to bắt đầu cởi áo khoác Tiểu Đa Đa. Bởi vì Tiểu Đa Đa vừa mới ra ngoài gấp nên cũng chỉ mặc một cái áo khoác, Nam Cung Dục vài cái liền cởi được áo khoác ra, lộ ra cái yếm lửa đỏ bên trong “Lão bà nương tử, người thật xinh đẹp!” Nam Cung Dục nhìn Tiểu Đa Đa cả người phấn hồng tiểu mễ lập đang nhắm mắt lại, không biết vì sao hắn chính là cảm thấy như vậy. Nói xong liền nằm úp sấp trước ngực Tiểu Đa Đa, dùng răng nanh cách vật liệu may mặc khê cắn một chút...

“Tê ~” Tiểu Đa Đa bởi vì nhận được đau đớn mà không tự giác hít một hơi, sau đó lý trí nhanh chóng quay về: “A... người, người làm gì thế?”

Bạn đang đọc truyện *Ngốc Tử Vương Gia, Tiểu Bạch Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 32: Đánh Mạt Chược Ở Cổ Đại

“Tê ~” Tiểu Đa Đa bởi vì nhận được đau đớn mà không tự giác hít một hơi, sau đó lý trí nhanh chóng quay về: “A... người, người làm gì thế?” Tiểu Đa Đa tỉnh táo lại, cúi đầu vừa thấy cái đầu đầy tóc ở trước ngực, theo phản xạ đẩy Nam Cung Dục ra, lui người đến chân giường cảnh giác nhìn Nam Cung Dục.

“Ha ha, ha ha, Dục nhi chính là, chính là thấy vuốt thoải mái, muốn nếm một chút! Lão bà nương tử, người không cho sao?” Nam Cung Dục ngượng ngùng sờ sờ tóc, ngây ngốc cười nhìn Tiểu Đa Đa đang hoảng sợ.

“Nếm? Người, người đó là cắn a? Người là chúc cầu sao?” Tiểu Đa Đa đen mặt tranh cãi nói.

“Oa! Lão bà nương tử, người làm sao mà biết Dục nhi là chúc cầu a?” Hai mắt Nam Cung Dục bỗng nhiên sáng quắc nhìn Tiểu Đa Đa.

“Người, người thật giỏi, ta thua người!” Toát mồ hôi, thật đúng là chúc cầu! “Nhưng cho dù người là chúc cầu, người cũng không thể, cũng không thể như vậy a!”

“Vì sao a?” Dục nhi ủy khuất bóp bóp miệng, khó hiểu nhìn Tiểu Đa Đa ngồi ở chân giường.

“Không có vì sao cái gì, chính là không cho phép! Có nghe hay không?” Tiểu Đa Đa nghiêm mặt nhỏ nhắn quy định.

“Nga! Nhưng mà...”

“Không có nhưng mà cái gì, không có gì hết, lên giường ngủ!” Tiểu Đa Đa làm bộ trấn định.

“Nga!” Nam Cung Dục không hiểu nhưng cũng giả bộ nhu thuận nghe lời lên giường ngủ.

Vì thế, một Lễ tình nhân thật đẹp bị hai người này đem từ từ trôi qua. Mà mỗ Đa Đa bởi vì hành vi ‘phi lễ’ của Nam Cung Dục, ngay cả chuẩn bị một ngày, chày nửa kinh thành thiếu chút nữa gãy chân mới mua quà tặng trong ngày tình nhân cũng quên hết. Aiz, từ từ đi, cuối cùng cũng qua! Chính là một ngày mới bắt đầu, Nam Cung Dục thường thường nhìn chằm chằm trước ngực Tiểu Đa Đa, mặt lộ rõ thèm nhỏ dãi, mà mặt Tiểu Đa Đa hơi một chút là sung huyết, sau đó hung hăng liếc mắt Nam Cung Dục một cái, người sau chỉ sợ cúi đầu xuống...

Giờ tỵ...

“Đêm!” Nam Cung Dục nhìn một góc trong bóng tối, cả người phát ra một loại cao ngạo cùng tôn quý.

“Là, chủ tử!” Đào mắt một cái liền thấy cái nam tử luôn luôn làm bạn với bóng đêm xuất hiện trước mắt Nam Cung Dục.

“Ngọc lộ hoàn đã chế xong?” Nam Cung Dục thân nhiên hỏi, nhưng mà trong lời nói lại lộ ra một loại khí thế vương giả khó có thể cự tuyệt.

“Là, nơi này là 6 viên. Quái lão nhân nói một lần chỉ có thể luyện ra 6 viên, hần sẽ tiếp tục luyện, làm cho chủ tử yên tâm” Đêm lấy trong người ra một cái bình sứ màu trắng cung kính đưa cho Nam Cung Dục “Quái lão nhân còn nói chủ tử mỗi ngày dùng 1 viên, chỉ cần dùng một viên, được liệu liền có thể duy trì 7 ngày, 7 ngày sau lại dùng 1 viên khác”

“Ta đã biết, đem vật lạ (camera ấy) ấy để lại, người trước tiên lui xuống đi!” Nam Cung Dục phân phó nói.

“Là!” Tiếng ở nhưng người đã biến mất.

“Ha ha ha ~” Nam Cung Dục nhìn trong camera cái nha đầu ngây thơ kia ngốc ngốc cùng mình, nhìn nàng dễ ngây ngốc mình, nhìn nàng đối sủng nịnh với mình, nhìn nàng đơn thuần cùng ngượng ngùng, nhìn nàng bộ dáng đáng yêu đối với yêu cầu vô lý thấy chết không sợ của hần, không kiềm chế nổi mà vui vẻ cười ha ha: “Có thể như thế, tướng công còn cầu gì?” Cười xong, Nam Cung Dục nhẹ nhàng mà sát hai má Tiểu Đa Đa, chỉ nói 9 chữ đó, sau đó nhu tình cúi đầu nhẹ nhàng hôn lên môi anh đào của nữ tử, chỉ lướt qua, trịnh trọng mà nghiêm túc, như là nói ra một loại lời thề.

Hôm sau Tiểu Đa Đa cùng Nam Cung Dục ở trong xâu hổ vượt qua một buổi sáng, ở Tiểu Đa Đa không ngưng thôi miên mình rốt cuộc có thể giảm bớt. Sau đó cho Đồng Phương Bạch đi phủ Thất hoàng tử thông tri Nam Cung Thuần mang theo Nam Cung Tuấn đến Dục vương phủ chơi, hai người là vừa kêu liền đến.

“Lão đại, chơi cái gì a? Ta gần đây đều rất nhàm chán a!” Nam Cung Thuần nâng tiểu cảm tình xảo nhìn Tiểu Đa Đa sốt ruột hỏi.

“Đúng vậy, lão đại, ta mấy ngày nay cũng không có việc gì làm a!” Nam Cung Tuấn cũng nhăn mặt nhỏ, chu cái miệng nhỏ nhắn oán giận nói.

“Ha ha, phải không? Các người đi theo ta lẫn lộn, về sau các người còn có chơi!” Tiểu Đa Đa hưng phấn nói “Uyển nhi, lên nhà trên lấy!”

“Là!” Uyển nhi nghe được Tiểu Đa Đa phân phó liền xoay người đi ra ngoài, chỉ trong chớp lát liền thấy từ bên ngoài cầm một cái hòm lớn đi vào.

“Đặt ở đây, người đi đem Hoa Ảnh, Tiểu Bạch đều gọi tới, hôm nay bốn vương phi muốn mở rộng một nhóm cờ bạc kiểu cổ đại! Ha ha ~” Tiểu Đa Đa vô cùng tự hào cười.

“Là!”

Chờ mọi người đến đầy đủ, Tiểu Đa Đa liền mở cái hòm kia ra. Nam Cung Thuần không hứng thú lắm mà nhìn thoáng qua, bỗng nhiên liền mở to hai mắt “Oa, lão đại, đây là cái gì a? Ta sao lại chưa từng thấy qua?”

“Hừ hừ, người đương nhiên chưa thấy qua, nếu người thất thì không phải người thành lão đại rồi sao?” Tiểu Đa Đa thực thối thí giương cằm lên.

“Lão bà nương tử, hòn đá này là người lấy được ở đâu a?” Nam Cung Dục tò mò cầm lấy hòn đá hỏi.

“Dục nhi a, đây không phải hòn đá, mà kêu là mặt chược! Đến đến đến, tất cả mọi người đều lại đây, ta giảng cho mọi người một chút nên chơi như thế nào! Cam đoan các người chưa nghe thấy bao giờ!” Tiểu Đa Đa vỗ ngực cam đoan nói. Hừ, mặt chược nha, cô đại làm sao có thể có? Hơn nữa nữ chủ xuyên qua đều thích dạy người cổ đại chơi mặt chược, mặt chược nhưng là nội dung không cũ trong mỗi tiểu thuyết xuyên qua a!

“Mọi người xem, cái này gọi là bánh, cái này... Là dùng như vậy, này... Như vậy... Mọi người đã hiểu sao?” Tiểu Đa Đa cầm một từng cái mặt chược một nói cho mọi người nghe, may mà mọi người cũng không ngốc, mặt chược lại đơn giản, cho nên Tiểu Đa Đa chỉ nói một lần liền hiểu được.

“Tốt lắm, chúng ta bắt đầu chơi đi!” Vì thế Tiểu Đa Đa, Nam Cung Dục, Nam Cung Thuần, Nam Cung Tuấn làm thành một vòng chơi tiếp. A? Vị đồng học này người nói cái gì? Người ới Tiểu Đa Đa kêu những người khác tới đây làm gì sao? Hi hi, đương nhiên là sợ 3 thiếu 1! Như vậy là thành viên dự bị thôi!

“U! Ta nói sao hôm nay trong viện im lặng như vậy, hóa ra là đều ở trong phòng này a!” Mọi người mới bắt đầu xong không đến vòng hai thì Nam Cung Trạch cùng Nam Cung Triệt bước vào. Uyển nhi thấy bọn họ liền chạy nhanh hành lễ, sau đó liền lui xuống.

“Hoàng tẩu thật là hăng hái, đây là chơi cái gì vậy?” Ánh mắt Nam Cung Thuần ái muội dạo trên người Nam Cung Dục cùng Tiểu Đa Đa một vòng, sau đó nhìn mặt chược trên bàn hỏi Tiểu Đa Đa.

“Chơi mặt chược a! Các người tới làm gì?” Tiểu Đa Đa nhìn Nam Cung Trạch liền nhớ tới hần là cái hoa hoa công tử, lại dạy hư Dục nhi của nàng, vì thế không chào đón hỏi.

Mặt chược? Nam Cung Trạch vốn muốn hỏi một chút đây là cái gì, nhưng là nhớ tới mục đích tới đây liền thôi.

“Dục nhi, đệ muội, hôm nay tới nhắc nhở các người là ngày mai là ngày các người vào cung gặp vua, cho các người chuẩn bị một chút!” Nam Cung Triệt cười yếu ớt nói.

Bạn đang đọc truyện *Ngốc Tử Vương Gia, Tiểu Bạch Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33: Vợ Chồng Đồng Lòng, Đủ Sức Mò Kim!

“Cái gì? Vì sao a?” Tiểu Đa Đa giống như nghe được cái thông tin gì không thể tin, nâng mắt nhìn chằm chằm Nam Cung Triệt.

“Cái gì là cái gì? Hoàng tâu, chẳng lẽ đã quên các người sau đại hôm cũng không có tiến cung gặp vua sao?” Nam Cung Trạch nhìn bộ dáng khiếp sợ của Tiểu Đa Đa cũng không hiểu ra sao, có cần phải kích động như vậy không?

“Đúng vậy, bởi vì Dục nhi vốn ở bên ngoài nên hẳn là một tháng sau mới tiến cung dâng trà, nhưng mà bởi vì gặp đúng đêm Thất Tịch, cho nên phụ hoàng đặc biệt cho phép các người ngày mai vào” Nam Cung Triệt vẫn ôn hòa như cũ giải đáp, trên mặt lạnh nhạt tựa như mây bay mà lại làm cho người ta thấy được mỉm cười ấm áp.

“Nga, là như vậy sao! Vậy, vậy không đi có được không?” Tiểu Đa Đa chờ đợi nhìn Nam Cung Triệt, hy vọng đáp án phun trong miệng hẳn ra làm cho nàng vừa lòng.

“Hoàng tâu, người sẽ không là nói giỡn đi! Điều này sao có thể?!” Nam Cung Trạch giống như nghe được ngôn luận kinh hãi thế tục vậy, không dám tin nhìn Tiểu Đa Đa. Hắn phát hiện hoàng tâu này rất là cường hãn!

“Đúng vậy, đệ muội, cái này phải đi!”

“Được rồi, được rồi, đi thì đi thôi! Bình đến tướng chắn, nước đến đất chặn!” Tiểu Đa Đa một bộ dáng thấy chết không sòn, sau đó nhìn mặt chروع trước mặt nói tiếp “Đến đến đến, chúng ta tiếp tục, tiếp tục, chuyện ngày mai để ngày mai nói sau! Ân!”

“Lão đại, đừng nhúc nhích, lá bài này ta đựng!” Nam Cung Thuần ngăn Tiểu Đa Đa lại, vội vàng lấy ra 2 cái ngũ bánh, vẻ mặt đắc ý nhìn Tiểu Đa Đa đang tức giận bĩu môi nói: “Bát bánh! Xướng bài!”

“Uy, lão thất, có làm hay không a? Ngũ bánh người cũng đựng vào!” Tiểu Đa Đa bắt mắt trừng mắt nhìn Nam Cung Thuần. Tức chết nàng, nàng ăn cái này là có thể xướng bài! Nam Cung Thuần chết tiệt!

“Ân! Thất ca đối với ta thật tốt! Xướng bài, tất cả mọi người cẩn thận a! Hắc hắc!” Nam Cung Tuấn vẻ mặt gian trá quét mắt nhìn một vòng.

“Oa, các người sao lại thế này? Sao lại đều lợi hại như vậy a? Dục nhi, hai chúng ta thật đáng thương a!” Tiểu Đa Đa nhìn Nam Cung Dục bên cạnh, một bộ cảm giác tang thương ‘chúng ta đều là người lưu lạc thiên nhai’

“Hi hi, lão bà nương tử, người đừng nản lòng như thế! Dục nhi chờ người nga! Tam điều, xướng bài!” Nam Cung Dục nói xong, còn nhỏ tâm cẩn thận nhìn một vòng, sau đó đem bài dấu, rất sợ người khác nhìn thấy.

“Oa, Dục nhi, người phản bội ta! Ô ô, chỉ còn lại ta một cái đáng thương a!” Tiểu Đa Đa rất buồn bực a!

“Uy, hoàng tâu, các người đang đùa cái gì vậy?” Nam Cung Trạch nhìn trong chốc lát, tò mò hỏi.

“Đi đi, ngồi một bên đi, đừng quấy rầy ta đánh!” Tiểu Đa Đa không kiên nhẫn vẫy vẫy tay với Nam Cung Trạch.

“Hoàng tâu, người liền nói cho ta biết! Cái này hình như chơi rất tốt a!” Nam Cung Trạch một chút cũng không có tự động tự giác cầm miệng, chạy đến bên cạnh Tiểu Đa Đa tiếp tục bỏ bô.

“Oa oa, người cầm miệng cho ta! Cứu vạ!” Tiểu Đa Đa một bên vội vàng đuổi Nam Cung Trạch giống như đuổi ruồi bọ, một bên lại đánh bài.

“Hòa!” Nam Cung Tuấn nhanh chóng đẩy ngã bài trước mắt, hưng phấn mà kêu “Hoàng tâu, trả thù lao! Trả thù lao!”

“Oa! Lão bát, người thật độc ác a! Thế nhưng thắng ván này! Đô đô, Dục nhi, trả thù lao!” Tiểu Đa Đa đau lòng giơ tay trước mặt Nam Cung Dục, oa, tiền a! Nàng nhưng là một người yêu tiền, hiện tại làm cho nàng đem tiền bỏ ra cho người ngoài, thịt của nàng rất đau a! Đều do cái chán ghét Nam Cung Trạch kia! Tiểu Đa Đa hung hăng trừng mắt nhìn Nam Cung Trạch, người sau nhìn ra vẻ rất sợ, rụt cổ một chút.

“Hoàng tâu, ta cũng chơi!” Nam Cung Trạch hưng phấn nói, trên mặt là biểu tình nóng lòng muốn thử.

“Ngươi muốn chơi sao? Vậy cũng phải có người đem chỗ ngồi nhường cho ngươi là được a!” Hừ, ai kêu ngươi làm ta bị thua tiền, ngươi trăm ngàn đừng đùa, ta sẽ làm cho ngươi thua ngay cả quần áo cũng không có mặc, hừ!

“Khụ khụ, lão bát, ngươi có thể nhường chỗ ngồi của mình cho vi huynh được không a?” Nam Cung Trạch giả vờ ho khan một chút, nhìn khuôn mặt đỏ nhỏ nhắn của Nam Cung Tuấn, một bộ biểu tình “Ngươi không nhường cho ta, liền thử xem”

“Ngũ hoàng huynh, ta, ta cũng không cần, nhường được không a?” Nam Cung Tuấn dường như thương lượng nhìn Nam Cung Trạch.

“Ân ~ ngươi nói cái gì? Hoàng huynh sao không nghe thấy? Đúng rồi, ta gần nhất sẽ đến nơi ở của Tiêu Phi nương nương thỉnh an, nếu Tiêu Phi nương nương biết ngươi không nghe lời huynh trưởng, còn bài bạc, vậy, vậy...” Nam Cung Trạch tự động lược bớt câu nói phía sau, cho người bị uy hiếp một không gian suy nghĩ lớn.

“Ha ha, Ngũ hoàng huynh, ngươi ngồi!” Nam Cung Tuấn thực chân chó đứng dậy nhường chỗ cho Nam Cung Trạch, đáng điệu nịnh hót kia thiếu chút nữa còn giúp Nam Cung Trạch đầm chân.

“Không có tiền đồ!” Tiểu Đa Đa chỉ tiếc rèn sắt không thành thép liếc mắt nhìn Nam Cung Tuấn, trong mắt hỗn loạn các khinh bỉ “Dục nhi, ta nói với ngươi, ngươi lại đây...” Tiểu Đa Đa ghé sát bên tai Nam Cung Dục nói thầm vài câu, sau đó thấy Nam Cung Dục a miệng gật gật đầu, liền về mặt cười xấu xa nhìn Nam Cung Trạch. Hắc hắc, năng nếu không khiến hần thua gào khóc, năng liền cùng họ với hần!

“Ha ha” Nam Cung Tuấn ngượng ngừng sờ sờ đầu, hay nói giỡn, nếu làm cho mẫu phi biết hần không nghe lời còn có đánh bạc, thì về sau hần cũng đừng mong được đi ra ngoài chơi.

“Tam hoàng huynh, ngươi cũng chơi đi! Bát đệ còn nhỏ, ta phải nhìn hần!” Nam Cung Thuận dường như một ca ca tốt, đứng bên cạnh Nam Cung Triệt nói, giống như Nam Cung Tuấn xa hần liền sẽ bị người ta lừa bán vậy.

“Vậy đa tạ thất đệ!” Nam Cung Triệt không chút khách khí ngồi xuống. Kỳ thật hần lúc này nhìn một hồi lâu, cũng xem hiểu, chính là ngại giống như Nam Cung Trạch không có mặt mũi chiếm chỗ ngồi.

“Được rồi, chúng ta bắt đầu đi! Trước tiên là nói về điểm pháo, giang đều là 10 lượng bạc, các ngươi mang đủ tiền sao? Không mang đủ cũng không sao, mọi người có thể viết giấy nợ!” Tiểu Đa Đa bắt đầu tiếp đón, giống như tiền của người ta đã muốn là của nàng.

“Ha ha, ai thua ai thắng còn không biết đâu! Hoàng tẩu, xin chỉ giáo nhiều!”

Vì thế, một vòng chém giết mới bắt đầu, sau đó nghe thấy một tiếng kêu cực kỳ bi thảm, hôn thiên ám địa! Chỉ nghe thấy từ trong phòng truyền ra tiếng Nam Cung Dục oán giận...

“Uy, Tứ hoàng huynh, sao một vòng trước ta đánh lục điều đều không cùng ngươi hòa, vòng này ngươi liền hòa a?”

“Một vòng trước lão bà nương tử cũng đánh một cái lục điều, ta không có hòa của nàng cho nên sẽ không thể hòa của ngươi, nhưng mà vòng này lão bà nương tử lại không có đánh, ta đương nhiên hòa!”

“Ngươi đây không phải là quá bất công sao? Ta nhưng là thân đệ đệ của ngươi a!” Nam Cung Trạch bắt đầu hàn gắn mối quan hệ.

“Nhưng mà lão bà nương tử nói muốn kiếm ngươi một khoản lớn a!” Nam Cung Dục ngây thơ đơn thuần trả lời.

“A! Trời ạ! Được giang hai cái, điểm pháo một cái, ba mươi hai cứ như vậy không có! Các ngươi thực độc ác a!” Nam Cung Trạch bắt đầu kêu rên!

Bạn đang đọc truyện *Ngốc Tử Vương Gia, Tiểu Bạch Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Đại Sát Tứ Phương, Tiên Cung Gặp Vua

“Hi hi, ngươi đường đường là một hoàng tử lại không có tiền sao? Nghe nói bổng lộc một tháng của ngươi là 300 lượng a! Dục nhi chúng ta lại không có nhiều như ngươi, ta đương nhiên phải nghĩ biện pháp kiếm tiền! Ngươi không biết, muốn chống đỡ Vương phủ này không có tiền là không được a!”

“A! Hoàng tẩu, ta lần đầu tiên phát hiện ngươi là như thế, đó là công việc của quân gia, hần có cách kiếm tiền a!” Nam Cung Trạch oán giận nghiêng răng nghiêng lợi nhìn Tiểu Đa Đa. Thật là! Cho hần là ngây thơ sao? Bạc của hần a! Tiền này nhưng là máu mủ của hần a!

“Đó là đương nhiên! Aiz, Tam hoàng huynh, ngươi sao lại điểm pháo a!” Thanh âm của Tiểu Đa Đa ra về thực đồng tình vang lên, nhưng vẫn là không chút do dự dấn bài người ta.

“Ha ha, đệ muội tài nghệ cao siêu, vi huynh hổ thẹn!”

.....

Nghe nói ngày nào đó, thời điểm Triệt vương gia cùng Ngũ hoàng tử tiêu sái tuần lăng đi vào Dục vương phủ nhẩn giùm ý chỉ của Hoàng thượng, thì thời điểm trở về, hắc hắc, tuy rằng nói là tiêu sái tuần lăng cũng không sai, chính là nếu nhìn kỹ thì chỉ biết bọn họ toàn thân cao thấp đều trừ bỏ quần áo thì không còn có gì đáng giả, ô hô, thật là bi thảm a! Nghe nói ngày hôm sau, hạ nhân Dục vương phủ đem giấy nợ đi phủ đệ hai người, về phần số lượng thì không người nào biết, nhưng là một tháng trong tương lai, trong phủ hai người đều không có mua qua một miếng thịt, suốt ngày ăn đồ ăn khó nuốt, nhất là phủ Ngũ hoàng tử, liền ngay cả con chuột đều đổi bắt đầu ăn mèo! Đó là một tháng đáng thương a. Ha ha! Cho nên từ cổ chí kim, có một định luật không thay đổi, thì phải là – cuộc nhỏ thì vui vẻ, cuộc lớn thì tổn hại sức khỏe a!

“Ha ha! Thế nào? Dục nhi, hôm nay chúng ta buôn bán lời một ngàn ba trăm hai mươi a! Ha ha, quả nhiên là vợ chồng đồng tâm, đủ sức đồng tâm, không đúng, chúng ta cái này gọi là “Vợ chồng đồng tâm, đủ sức mò kim”, ha ha ha ~” Tiểu Đạ Đạ không hiểu lễ độ phun ra một ngụm nước miếng trên tay, không nể nà gì mà đếm số tiền thắng được, ha ha, kỳ thật nàng phát hiện chơi mạt chược ở cổ đại cũng là một con đường dễ phát tài a! Hôm nay là Hoàng tử, vương gia đã thắng nhiều như vậy, nếu là Hoàng thượng, thái tử thì, oa oa, vậy đáp số là bao nhiêu a? Tiểu Đạ Đạ giống như đang nhìn đến giương mình trải đầy tiền, bốn phía đều là tiền. . .

“Lão bà nương tử, ngươi đều đếm vài lần, không biết mệt sao?” Nam Cung Dục nhìn hai mắt Tiểu Đạ Đạ lục quang mạo hiểm, khó hiểu hỏi.

“Đương nhiên không mệt, chẳng lẽ Dục nhi mắt hỏng sao?” Tiểu Đạ Đạ đem lực chú ý ở tập ngân phiếu trên tay chuyển sang trên người Nam Cung Dục.

“Không phải, lão bà nương tử cao hứng thì Dục nhi cũng cao hứng, nhưng mà Hoa Ảnh tỷ tỷ nói chúng ta phải ngủ sớm, ngày mai còn phải tiến cung a!” Nam Cung Dục cười hớ hớ nhìn nương tử mình, lão bà nương tử lúc nào cũng đẹp như vậy! Cười cười, bỗng nhiên trước mắt quơ quơ, Nam Cung Dục lắc lắc đầu, tiếp tục nhìn Tiểu Đạ Đạ.

“Nga~” Tiểu Đạ Đạ vốn đang cao hứng, lại nghe đến hai chữ “Tiến cung” lập tức ủ rũ, cúi đầu.

“Lão bà, ngươi chẳng lẽ không thích vào cung sao?” Nam Cung Dục phát hiện cảm xúc Tiểu Đạ Đạ biến hóa, trong mắt hiện lên một tia tinh quang.

“Ừ, ta không thích hoàng cung. . .”

“Vi sao a? Trong hoàng cung có thật nhiều đồ ăn ngon, còn thiệt nhiều vàng a! Hoàng cung nơi nơi đều là ánh vàng rực rỡ a! Lão bà, ngươi không phải rất thích tiền sao?” Nam Cung Dục nhìn Tiểu Đạ Đạ, cố gắng phát hiện một tia giả bộ trong mắt nàng, nhưng mà ở đó chỉ có một bộ nghiêm túc.

“Hoàng cung tốt là được rồi! Nhưng mà, Dục nhi, ngươi thích Hoàng cung hay là Vương phủ a?” Tiểu Đạ Đạ chờ mong nhìn Nam Cung Dục, tựa hồ là sợ hãi cái gì.

“Dục nhi đều thích!”

“Nếu chỉ chọn một cái a?” Tiểu Đạ Đạ không cam lòng truy vấn.

“Ân ~ Vương phủ! Bởi vì lão bà ở trong này!” Nam Cung Dục oai đầu suy nghĩ trong chốc lát, sau đó lại vui vẻ trả lời, trong mắt chỉ có đơn thuần cùng nghiêm túc.

“Đúng vậy! Ta cũng không thích hoàng cung, hoàng cung qua các thời đại đều là nơi ăn tươi nuốt sống, mỗi người đều có âm mưu quỷ kế trong người, mỗi ngày nom nớp lo sợ, dù sao chính là thực khùng bổ! Nhốt cả đời ở nơi đó, chẳng như chúng ta vậy, ở Vương phủ ảm áp của mình sống một cuộc sống đơn giản” Tiểu Đạ Đạ thở dài, trong mắt lộ ra đau thương. Xác thực về tình cảm nàng có chút ngại thẹn, nhưng mà nàng cũng không nói ở phương diện khác nàng cũng ngại thẹn. Nàng từ nhỏ đam mê lịch sử, nàng xem qua rất nhiều lịch sử, trong mắt của nàng, hoàng cung chính là một nơi rất khùng bổ, nếu là người có thể sống sót ở trong đó thì cũng không phải là người đơn giản. Mỗi lần đọc tiểu thuyết, bên trong đều nói về tình cảm của đế vương cùng tài tử giai nhân, nàng cho tới bây giờ cũng không chấp nhận, nhìn chung về lịch sử, có bao nhiêu đế vương có thể si tình chính nghĩa như trong tiểu thuyết? Muốn bao nhiêu đối trá đều có bấy nhiêu đối trá!

“Lão bà, ngươi sao lại nghĩ như vậy a? Ta không phải tốt lắm sao? Ta cũng từng sống trong hoàng cung a!” Nam Cung Dục nhìn người trước mắt, nàng làm sao có thể nói như vậy chứ? Nàng vì sao đối với hoàng cung lại khác sâu thông hiểu như vậy?

“Cái rắm! Ngươi không phải choáng váng sao? Ta nói cho ngươi nghe, ngươi đừng nói cho người khác, đôi khi ta cảm thấy ngươi thành như bây giờ có khả năng đều do cái trứng thối làm hại, nói không chừng vẫn là người ở ngoài mặt thực nhân nghĩa, hiền lành a! Hừ! Ở hoàng cung, chuyện như vậy cho tới bây giờ cũng không thiếu!” Tiểu Đạ Đạ vừa nghe Nam Cung Dục nói như vậy, lập tức bạo thô khẩu, bởi vì vừa mới nhớ tới trên lịch sử ghi lại chuyện tình nên có chút khổ sở, nàng cảm tình tràn ra liền đem tất cả những gì mình hoài nghi từ trước đến nay cũng nói ra.

“Oa, lão bà, ngươi sao lại có thể nói như vậy? Ngươi có biết ngươi nói như vậy nếu người khác nghe sẽ bị mất đầu không!” Nam Cung Dục nghe thế liền bước lên che miệng Tiểu Đạ Đạ lại, nàng chẳng lẽ không biết là tai vách mạch rừng sao? May mắn bây giờ trong vương phủ đều che kín cao thủ Cung Sát, bằng không hậu quả thực sự không dám tưởng tượng.

“Ngô ~ ngươi buông! Dục nhi, ta sao lại cảm giác ngươi bây giờ không giống lúc trước a? Rốt cuộc là không giống ở đâu a?” Nam Cung Dục bởi vì căng thẳng nên đã quên che dấu bản thân, bị Tiểu Đạ Đạ nhìn ra dấu vết.

“Ha ha, lão bà nương tử, Dục nhi có cái gì không giống a?” Nam Cung Dục lập tức a miệng thật to ngây ngô hỏi Tiểu Đạ Đạ.

“Ách ~ Hình như là ta nhìn lầm. Ngủ đi, bình đến tướng chắn, nước đến đất chặn, ngày mai nhớ rõ đi theo ta, cẩn thận một chút biết không?” Tiểu Đa Đa lo lắng dặn dò.

“Ân, vậy lão bà nương từ ngủ ngon!” Nam Cung Dục giống cái ngoan cực cùng nằm trên giường chuẩn bị ngủ.

“Ân, Dục nhi ngủ ngon!” Tiểu Đa Đa mỉm cười nói xong, lại cẩn thận dịch dịch chắn cho Nam Cung Dục, sau đó nhắm mắt ngủ.

Cho đến khi bên cạnh vang lên tiếng hít thở có quy luật, Nam Cung Dục mới nhẹ nhàng xoay người lại đáng giá Tiểu Đa Đa đang ngủ say, trong mắt có một tia tìm tòi nghiên cứu. Hắn chỉ biết là nàng không giống người thường, nàng xinh đẹp đáng yêu, hắn thích nàng. Nhưng mà hắn giống như không có phát hiện, nàng là thực đơn thuần, nhưng mà không có trí tuệ thì làm sao có thể dạy cho hắn “Quân là thuyền, dân là nước”. Đạo làm vua như vậy? Hắn sao lại xem nhẹ tiểu vương phi hắn kỳ thật cũng là một cái tài nhân để vương a? Nhưng mà nàng lại cam tâm bảo vệ một ngốc tử như hắn, thậm chí cùng mình sống một cuộc sống đơn giản, hắn có biết bao may mắn a?

Bạn đang đọc truyện *Ngốc Tử Vương Gia, Tiểu Bạch Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 35: Tiến Cung

Sáng sớm hôm sau Dục vương phủ rơi vào tình trạng bề bộn, bất quá Tiểu Đa Đa bình thường thực hấp tấp lại phá lệ bình tĩnh. Tuy nói nàng không ngủ thẳng đến Mặt trời lên cao như bình thường, bất quá kia đều là Nam Cung Dục đề phòng, nhưng mà hôm nay ngủ cũng quên không điểm huyết nàng, nhưng mà trừ lần đó ra, nàng chính là một chút cũng không có tính tự giác cùng khẩn trương khi con dâu đi gặp cha mẹ chồng, vẫn trấn định như cũ chỉ huy mọi người.

“Uyển Nhi, người đi vào tủ quần áo của ta tìm bộ quần áo trang trọng nhất lại đây, đừng nóng vội, gấp cái gì?” Tiểu Đa Đa nhìn Uyển Nhi từ buổi sáng đến giờ sốt ruột việc này việc kia, không nhìn được buồn cười, sao lại biến thành hình như nàng muốn xuất giá vậy.

“Aiz nha, tiểu thư của ta, người sao lại còn không nhanh không chậm như vậy a? Hôm nay là ngày người đi vào cung diện thánh a! Aiz nha, ta không cùng người nói, ta đi tìm quần áo!” Uyển Nhi kém chút nữa là dài thêm mấy cánh tay.

“Aiz, tiểu nha đầu!” Tiểu Đa Đa nhìn thân ảnh Uyển Nhi xoay xung quanh giống như con quay không khỏi buồn cười lắc đầu.

“Lão bà nương tử, người xem ta mặc rất khó nhìn a? Dĩ? Lão bà nương tử, đầu người phát sơ rất xinh đẹp nga! Nhưng mà người vì sao không thay quần áo a?” Nam Cung Dục nhảy một cái đứng trước mặt Tiểu Đa Đa, oai đầu nghi vấn nhìn Tiểu Đa Đa.

“Ta a, đây là tìm một bộ quần áo đẹp nhất, như vậy mới có thể xứng với Dục nhi xinh đẹp của chúng ta a! Dục nhi hôm nay thực suất!” Tiểu Đa Đa nhìn nam tử tuần mã trước mắt, một thân áo bào màu tím, một đầu tóc đen dùng trâm ngọc xanh biếc giữ chặt, răng trắng môi đỏ mọng, một đôi mắt đen to lúng liếng trong suốt không có một tia tạp chất, nếu không phải khóe miệng nhếch lên một độ cong thật to, tin tưởng cũng là một người như nàng cũng sai biệt lắm, là một tuyệt thế mỹ nam người gặp người thích, hoa gặp hoa nở đi? Nhưng mà như vậy rất tốt, không có người cướp với nàng, nàng có thể một mình độc hưởng! Ha ha!

“Tiểu thư, quần áo ngài lấy đến đây!” Uyển Nhi cầm một bộ quần áo hồng nhạt đi vào trước mặt Tiểu Đa Đa, Tiểu Đa Đa thoáng nhìn quần áo, nàng thề, nếu không phải muốn vào cung diện thánh, nếu không phải vì Nam Cung Dục bị người khác cười nhạo, nếu không phải triều đại này lưu hành loại quần áo quý tộc như vậy, Tiểu Đa Đa nàng cả đời cũng không mặc bộ quần áo toàn hoa mẫu đơn như thế này đi ra đường.

Rốt cục sau một khắc, Tiểu Đa Đa cùng Nam Cung Dục nắm tay nhau ngồi trên xe ngựa nghe nói rất chi là xa hoa, trên thực tế xe ngựa này còn xóc hơn cả xe ba bánh.

“Vương gia, Vương phi, đến!” Thanh âm Đông Phương Bạch đem Tiểu Đa Đa thống khổ bên cạnh kéo lại.

“Hô ~, rốt cục đến, Dục nhi, trong chốc lát người không cần cưỡng ép, nên làm thế nào thì làm như thế đó, cái khác giao cho ta, có nghe hay không?” Tiểu Đa Đa thở một hơi thật dài, cái xe sa hoa này đúng là thứ nàng không thể tiêu thụ được, trước khi xuống xe còn không quên dặn dò Nam Cung Dục, ở trong Hoàng cung, Dục nhi càng ngốc càng an toàn đi?

“Ân!” Nam Cung Dục tuy rằng không phải thực hiểu lời nói của lão bà nương tử, nhưng mà vẫn giống như tiểu hài tử ngoan ngoãn gật đầu.

Đội Tiểu Đa Đa cùng Nam Cung Dục đi vào trước cửa cung, thái giám ở Phụng Tường điện đã ở nơi đó ngăn đầu chờ đợi “Nô tài thỉnh an Dục vương gia, Dục vương phi! Nô tài là Tiểu Thuận Tử, là Hoàng Hậu nương nương phái riêng tới chờ hai vị, Hoàng Thượng, Hoàng Hậu đã sớm chờ ở Phụng Tường điện!”

“Vậy làm phiền công công dẫn đường!” Trên mặt Tiểu Đa Đa lộ vẻ đoan trang tươi cười, nhìn Tiểu Thuận Tử phân phó, trong giọng nói có thân cận cũng

có uy nghiêm

“Vương gia, Vương phi, mời đi bên này!” Tiểu Thuận Tử lập tức khom người đi phía trước dẫn đường.

Tiểu Đa Đa cho tới bây giờ mới phát hiện Hoàng Cung thật là lớn, chân nàng đã muốn mỏi nhừ, nếu không phải vì giả bộ làm một tiểu thư khuê các đoan trang, nàng thật sự muốn cõng giày ngồi dưới đất nghỉ một chút. Hoàng Cung chân thật so với nàng nhìn thấy trên TV càng to lớn hơn! Nơi nơi là cột điều khắc, chạm trổ, thềm đá cẩm thạch, hết sức xa hoa xa xỉ! Nhưng mà nàng chỉ là dùng khước mắt thoáng xem qua một chút, không có kinh ngạc. Bởi vì nàng là Dục vương phi, vì Dục vương phủ, vì Nam Cung Dục, nàng không thể làm lộ thân phận của mình. Cho nên nàng không thể giống như con cái các đại quan viên tò mò hết nhìn đông lại ngó tây.

“Dục vương gia, Dục vương phi đến!” Không đợi Nam Cung Dục cùng Tiểu Đa Đa đi tới gần Phụng Trùng điện, thái giám đã cao giọng bẩm báo, một cái truyền một cái, tựa như tiếng vang giống nhau, khiến Tiểu Đa Đa nhớ tới trên TV cũng thường xuyên có chuyện như vậy, ví dụ như chuyện truyền tin này...

Tiểu Đa Đa cùng Nam Cung Dục được mời tiến vào Phụng Trùng điện, Tiểu Đa Đa cũng không ngẩng đầu lên liền đã cảm giác được một cỗ áp lực không hiểu từ phía trên truyền đến “Nhi thần thỉnh an Phụ hoàng, mẫu hậu!”

“Dục nhi dẫn con dâu tới rồi? Đến, lại đây, Phụ hoàng nhìn xem!” Một thanh âm hùng hậu mà lại từ ái vang lên, Tiểu Đa Đa không ngẩng đầu lên cũng biết đây là Hoàng thượng – Nam Cung Minh. Nhưng xem ra hần hần là rất thích Nam Cung Dục.

“Ừ, Phụ hoàng, người xem, đây là nương tử của ta, nàng gọi là Đa Đa, nàng rất xinh đẹp đi?” Nam Cung Dục hưng phấn lôi kéo Tiểu Đa Đa đứng lên mà giới thiệu thân ái nương tử của hắn, sau đó bỗng nhiên bỏ tay Tiểu Đa Đa chạy đến bên cạnh Nam Cung Minh, cúi người đến bên tai Nam Cung Minh thần thần bí bí nói “Phụ hoàng, ta nói cho người nghe! Nương tử của ta rất tốt! Nàng thật là lợi hại! Chúng ta buôn bán lời Tam ca cùng Ngũ đệ thật nhiều thật nhiều tiền a!”

“Ngà? Kiếm như thế nào?” Nam Cung Minh nhíu mày hỏi, trên mặt trừ bỏ là một phụ thân đối với con sùng ái chứ không có gì khác.

“Hi hi, chúng ta chơi mạt chược thắng!”

“Ngà? Phải không? Đa Đa, người tới nói cho trẫm, mạt chược là cái gì? Các người kiếm như thế nào?” Nam Cung Minh quay đầu nhìn Tiểu Đa Đa.

“Ách ~ Cái này...” Dục nhi ngốc, cái này thì xong đời! Hoàng tử, Vương gia tùm lại đánh bạc, còn để cho Hoàng đế biết, cái này không chết cũng lột da đi? Tiểu Đa Đa giống như nghe được trực tiếp thanh âm của một phần tử đánh giá một tội phạm nào đó “Số tiền đặc biệt lớn, trường hợp lại vô cùng nghiêm trọng, xã hội sẽ chịu ảnh hưởng thật lớn” Aiz, tài sản của nàng sẽ không đem đi sung công chứ? Ô ô, không cần a! “Khởi bẩm Phụ hoàng, mạt chược là một loại trò chơi, có thể giải trí cuộc sống”

“Giải trí cuộc sống? Trẫm thấy là có thể kiếm tiền nuôi Vương phủ đi?”

“Không đúng, không đúng, chúng ta là chơi một chút...” Tiểu Đa Đa ngập ngừng nói, nàng nên làm gì bây giờ a? Nói nàng không kiếm bao nhiêu chính là khi quân, nói buôn bán lời thì lại là đánh bạc, trời ạ! Người không phải là ghen tị tài đồ thần của ta đấy chứ?

“Hoàng thượng, bọn nhỏ cũng là trong lúc rảnh rỗi vui đùa một chút, ngài đừng trách cứ bọn họ, người xem Dục nhi rất là vui vẻ a!” Một thanh âm như hoàng anh xuất cốc vang lên, đây đối với Tiểu Đa Đa chính là một Phật sống cứu tế. Tiểu Đa Đa hướng theo thanh âm cứu mạng nhìn lại, chỉ thấy một mỹ nhân ngồi bên cạnh hoàng thượng đội một cái mũ phượng, mặc phượng bào, khí chất ung dung kia, khuôn mặt xinh đẹp kia, nhìn thế nào cũng không giống nương của một đứa nhỏ hai mươi mấy tuổi. Trong lòng Tiểu Đa Đa đánh giá nàng vài phần, ai kêu người ta là mỹ nhân lại giúp nàng chứ?

Bạn đang đọc truyện *Ngốc Tử Vương Gia, Tiểu Bạch Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 36: Hoàng Tử Phong Lưu Bị Điều Đi Sửa Chùa Chiền

Nhưng mà vị mỹ nhân này hình như là hoàng hậu, kia tuyệt đối không phải là người đơn giản, hừ, Tiểu Đa Đa, người thanh tĩnh một chút, một chút on huệ nhỏ nhoi liền đem người thu mua sao? Đừng không có tiền đồ như vậy? Ở trong lòng Tiểu Đa Đa hung hăng khinh bỉ bản thân mình một phen, sau đó ngẩng đầu nhìn bên trên “Khởi bẩm phụ hoàng, nhi thần cho Vương gia tặng thêm một chút trò chơi vui đùa tiêu khiển, nếu phụ hoàng cho rằng chúng mất thể thống, nhi thần về sau sẽ chú ý” Không kiểu ngạo không siểm nịnh nói.

“Ha ha, đương nhiên trẫm biết tình lý của người a? Hoàng hậu, người xem đứa nhỏ này, ha ha ha!” Nam Cung Minh nghe được Tiểu Đa Đa nói chuyện cả buổi, nhất thời sang sảng cười ha ha, sau đó nhìn vào Hoàng hậu ở bên cạnh, rồi oán giận chĩa vào Tiểu Đa Đa, nhưng trong mắt hắn cũng chỉ có là một người phụ thân sùng nịnh đối với đứa nhỏ không hiểu chuyện của mình, không có nửa điểm ý tứ trách cứ.

“Lời nói này của hoàng thượng, hoàng thượng làm sao có thể không hiểu tình ý a? Là đứa nhỏ này đa tâm” Hoàng hậu thần nhiên nhìn Nam Cung Minh

cười, lời nói nhỏ nhẹ khuyên giải, trong mắt tràn ngập nhu tình cùng từ ái. Không biết thật đúng là nghĩ đưa nhỏ phía dưới chính là con của nàng a! Xem ra phong phạm của mẫu nghi thiên hạ không phải ai cũng có thể làm được, Tiểu Đa Đa trong lòng thần thưởng, chắc chắn, nàng dù sao cũng không học đến.

“Tam vương, Ngũ hoàng tử đến!” Nam Cung Minh vừa muốn nói gì chợt nghe thấy thái giám báo một tiếng lại một tiếng, dứt lời liền thấy Nam Cung Triệt cùng Nam Cung Trạch thông thả tiến vào.

“Nhi thần tham kiến phụ hoàng, hoàng hậu nương nương!” Hai người quỳ một gối xuống cung kính thỉnh an.

“Lão tam, lão ngũ, các ngươi đến vừa vặn, trăm vừa mới nói đến các ngươi đây! Thế nào? Gần nhất quý phủ các ngươi cũng khỏe sao?” Nam Cung Minh nhướn mày nhìn về phía hai đứa con của mình đứng phía dưới, trên mặt là một cái quần vương cùng hỗn loạn với sự quan tâm của phụ thân.

“Hồi phụ hoàng, hết thấy khỏe mạnh!” Nam Cung Triệt cùng Nam Cung Trạch trăm miệng một lời nói, nhưng mà lại có chút kỳ quái liếc mắt nhìn đối phương một cái. Giống như có cái gì không thích hợp. Cũng khó trách bọn họ cảm thấy kỳ quái, bởi vì từ nhỏ bọn họ sinh ra ở trong đế vương, phụ hoàng bọn họ là quân chủ thiên hạ, mỗi ngày lại mỗi ngày, rất có ít thời gian nhìn thấy bọn họ, huống chi là hỏi tình trạng cuộc sống hàng ngày của bọn họ chứ.

“Nga? Nhưng mà ta nghe nói quý phủ các ngươi gần đây tài chính có vẻ khẩn trương a!” Nam Cung Minh mang theo thần nhiên cười, vẻ mặt của một phụ thân từ ái.

“Ách ~” Trên đầu Nam Cung Triệt cùng Nam Cung Trạch lập tức đổ mồ hôi lạnh đầm đìa, cái này thì xong đời! Hai bọn họ không hẹn mà cùng đồng thời nhìn thoáng qua Tiểu Đa Đa đứng bên cạnh, ý kia tựa như đang nói “Ngươi bán đứng chúng ta!”

Tiểu Đa Đa bị bọn họ nhìn thì thực oan uổng, trên mặt bày ra biểu tình vô tội, ánh mắt lại nhìn nhìn Nam Cung Dục, không tiếng động ý bảo bọn họ “Ta không có! Là Dục nhi không cẩn thận nói!”

“Đều là con trăm, trăm cũng không thể khiến các ngươi ăn không đủ no, mặc không đủ ấm, nhưng mà bổng lộc hàng tháng đều đã chia cho các ngươi, làm như thế nào mới tốt đây?” Nam Cung Minh vuốt cằm ra vẻ trầm tư, bỗng nhiên dường như nhớ tới cái gì, nhìn Nam Cung Triệt cùng Nam Cung Trạch nói: “Gần đây Phương Trượng của An Quốc Tự gửi thư nói mùa hạ năm nay mưa nhiều, cho nên có chút Thiện phòng vì tu sửa lâu năm mà bất đầu bị dột mưa, Trạch nhi, ngươi phải đi An Quốc Tự giám sát việc hỗ trợ sửa chữa chùa chiền đi! Như vậy trăm cũng có thể danh chính ngôn thuận đưa bổng lộc cho ngươi, giúp quý phủ ngươi dư dả một chút” Nam Cung Minh nói xong còn bày ra một bộ dáng ‘Thế nào? Trăm đối với ngươi rất tốt đi?’

“Nhi thần tuân mệnh! Tạ phụ hoàng!” Nam Cung Trạch vẻ mặt đau khổ dập đầu tạ ơn.

“Triệt nhi a, ngươi làm sao bây giờ? Nếu không ngươi đi Đan huyện nhìn xem, nơi đó sửa cầu, ngươi đi nơi đó giám sát công trình đi!” Nam Cung Minh thực ra vẻ, tương đương vô cùng lơ đãng nhắc tới, vẻ phân rớt cuộc có cố ý hay không thì chỉ có hắn mới biết.

“Nhi thần tuân mệnh! Tạ phụ hoàng!” Miệng Nam Cung Trạch rút trều, nhưng trên mặt vẫn lạnh nhạt như cũ, dập đầu tạ ơn.

Tiểu Đa Đa nghe cũng không khỏi lau mồ hôi hột, hoàng đế này thật là gian a! Trách không được nói biết con không bằng cha! Làm cho Nam Cung Trạch đi sửa chữa chùa chiền? Ai ngờ Nam Cung Trạch thích nhất là trêu hoa ghẹo nguyệt, lão cha hắn thật đúng là hiểu biết hắn a! Đưa hắn lên trên núi còn không nói, thế nhưng còn đưa vào ở với Hòa thượng trong chùa, đây là khen thưởng sao? Này so với trừng phạt còn làm hắn khó chịu! Còn có một đại soái ca ôn nhuận như tiên như Nam Cung Triệt, miệng không thể nói, tay không thể chọn, hoàng đế lão nhân thế nhưng phái hắn đi sửa cầu! Thật không dám tưởng tượng khi mặt trời chói chang nhô lên cao, một nam nhân mặc quần áo trắng như tiên nhân lại bị bùn lầy hất đầy người, trên tay lại cầm một cái cuốc, trên mặt mồ hôi lẫn nước bùn, bộ dáng nước bùn lẫn mồ hôi! Cái này, Dục nhi đem một câu nói ra khiến hai cái huynh đệ không hay ho lại thêm! Ha ha!

“Nga, đúng rồi! Trở về nhớ rõ tìm Dục nhi chơi mạt chược nga! Có cơ hội trăm cũng học một ít, phụ tử chúng ta mấy người chơi với nhau, nhưng mà không có bài bạc nga” Nam Cung Minh dường như nhớ tới cái gì, nhắc nhở nói.

“Cần tuân phụ hoàng chỉ bảo!”

“Tốt lắm, trăm còn muốn xử lý một ít sự tình, các ngươi ở trong này cùng hoàng hậu đi! Thái tử, ngươi đi cùng trăm đến thư phòng!” Nam Cung Minh thần nhiên phân phó, nhìn Nam Cung Dục một cái, sau đó lộ ra nụ cười của một phụ thân từ ái “Dục nhi a, ngươi ở trong này ngoan ngoãn, cùng nương tử của ngươi ở trong này chơi với mẫu hậu, chờ thời điểm dùng bữa tối thì phụ hoàng qua, được không?”

“Hào, Dục nhi cùng nương tử chờ phụ hoàng dùng bữa!” Nam Cung Dục nhếch miệng thật to cao hứng trả lời.

“Ân, ngoan!” Nam Cung Minh nói xong liền quay đầu đi ra ngoài, phía sau còn đi theo một nam tử trẻ tuổi mặc quần áo màu vàng, Tiểu Đa Đa tuy rằng không biết hắn nhưng mà nàng đoán đây là con trai độc nhất của đương kim hoàng hậu, thái tử điện hạ Nam Cung Dương đi?

Về sau thời gian có chút nhàm chán, hoàng hậu lôi kéo tay Tiểu Đa Đa nói cho một ít việc thú vị trước đây của Nam Cung Dục, trên mặt Tiểu Đa Đa chính là lộ vẻ tươi cười lắng lắng nghe. Nói đến thời điểm Nam Cung Dục đá dăm, Tiểu Đa Đa liếc mắt nhìn Nam Cung Dục một cái, nàng vốn cảm thấy không muốn cười, nhưng mà thời điểm nhìn thấy khuôn mặt tuấn tú của Nam Cung Dục đỏ bừng thì không khỏi cười khê ra tiếng. Trên mặt Nam Cung Triệt chính là mang ý cười ôn nhuận nhìn hết thấy, không hỏi đến hắn thì hắn cũng không nói, giống như tất cả đối với hắn không có quan hệ. Mà sau khi hoàng đế đi, Nam Cung Trạch dùng một bộ mặt như thiếu hán 800 lượng bạc hung hăng trừng Tiểu Đa Đa.

Aiz, oan nghiệt a! Tiểu Đa Đa giống như đều nhìn thấy toàn bộ Phương Trượng điện bay vô số oán linh, aiz! Đợi đến thời điểm mông Tiểu Đa Đa đều

nhanh chết lạnh, trời rất cực tối. Bọn họ lại cùng nhau ăn bữa tối, bởi vì là ở Hoàng cung, Nam Cung Minh không lên tiếng nên mọi người cũng im lặng ăn cơm, không khí quý dị mà lại áp lực. Đây không phải là thống khổ, nhất nhất thống khổ đi, vì sao nhiều đồ ăn như vậy lại chỉ được ăn một đũa a? Tiểu Đa Đa nhìn mỹ thực trước mắt, chỉ có thể ăn một ngụm, chỉ có thể đám ngực dậm chân a! Đây đúng thật là quý tộc! Ăn một ngụm cũng chỉ vừa đủ nhét kẽ răng, thống khổ a! Nhưng mà nàng không thể phát tác, chỉ có thể liều mạng nuốt nước miếng vào trong bụng, lại không ngừng nói với chính mình: Ta vốn đoan trang! Đành phải như thế!

Bạn đang đọc truyện *Ngốc Tử Vương Gia, Tiểu Bạch Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.